

371.953

8/1490

ย.3

การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อแนวร่วมการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

ปริญญาพนธ์

ของ

ชนาทิพย์ วัฒนวงศ์

20 ต.ล. 2537

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

190610

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(ดร. อุษณีย์ โพธิ์สุข)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ดร. อุษณีย์ โพธิ์สุข)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๑ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จาก
ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิราภรณ์ บุญส่ง และ รองศาสตราจารย์
ศรียา นิยมธรรม ที่กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในระหว่าง
การทำปริญญานิพนธ์ จนประสบผลสำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง
ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู หัวหน้าภาควิชา
การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์
ราตรี กิรติบุรุษพงศ์ หัวหน้าฝ่ายการจัดการศึกษาพิเศษ กองวิชาการ สบช.
ดร.สุจินดา ม่องอักษร หัวหน้าฝ่ายงานวิจัยและประเมินผล กองวิชาการ สบช.
ที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา
ของแบบสอบถามเพื่อการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากเพื่อน ๆ นิสิตการศึกษา
พิเศษ สาขาการจัดการศึกษาเด็กปัญญาเลิศ และหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงานทุกคนที่คอย
ให้กำลังใจ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

และผู้ที่จะลืมเสียมิได้ รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และเด็กหญิง
ฤดีรัตน์ วัฒนวงศ์ เด็กชายฉัฐพงศ์ วัฒนวงศ์ ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จที่คอยให้
กำลังใจเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ครู - อาจารย์ ที่มีส่วนวางรากฐานทาง
การศึกษาทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและการศึกษา

ชนาทิพย์ วัฒนวงศ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ	10
	ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ	13
	การคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ	16
	ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ	20
	หลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	22
	การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	24
	การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในต่างประเทศ	30
	ความเป็นมาของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในประเทศไทย	32
	ปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ	35
	ลักษณะครูสอนเด็กปัญญาเลิศ	38
	ความสนใจ	41

3	วิธีดำเนินการวิจัย	44
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	46
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	47
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล	48
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4	การวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
	ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความ คิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	56
	ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	66
	ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวโน้มในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ	77
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	86
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	86
	กลุ่มตัวอย่าง	86
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	87
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	87

บทที่

หน้า

การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	89
อภิปรายผล	91
ข้อเสนอแนะ	101
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	101
 บรรณานุกรม	 103
 ภาคผนวก	 111
 ประวัติย่อของผู้วิจัย	 181

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
2 ผลการวิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	54
3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญหาเลิศ จำนวนเป็นรายด้านและโดยส่วนรวม	56
4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญหาเลิศด้านความสนใจ จำนวนเป็นรายข้อ	57
5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญหาเลิศด้านหลักสูตร จำนวนเป็นรายข้อ	60
6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญหาเลิศด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา จำนวนเป็นรายข้อ	63
7 เปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญหาเลิศโดยส่วนรวม และรายด้าน จำนวนตามตำแหน่ง	66
8 เปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก เด็กปัญหาเลิศโดยส่วนรวม และรายด้าน จำนวนตามเพศ	67
9 เปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก เด็กปัญหาเลิศโดยส่วนรวม และรายด้าน จำนวนตามอายุ	68
10 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการ ศึกษาสำหรับเด็กปัญหาเลิศแต่ละด้าน จำนวนตามอายุ	70
11 เปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก เด็กปัญหาเลิศโดยส่วนรวม และรายด้าน จำนวนตามระดับการศึกษา	71

12	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัด การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละด้าน จานนงตามระดับการศึกษา	73
13	เปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศโดยส่วนรวม และรายด้าน จานนงตามประสบการณ์ ในการรับราชการครู	74
14	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัด การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละด้าน จานนงตามประสบการณ์ ในการรับราชการครู	76
15	ค่าความถี่และค่าร้อยละของคะแนนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวโน้ม การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	77
16	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ แต่ละข้อ จานนงตามตำแหน่ง	131
17	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ แต่ละข้อ จานนงตามเพศ	139
18	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ แต่ละข้อ จานนงตามอายุ	147
19	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ แต่ละข้อ จานนงตามระดับการศึกษา	155
20	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ แต่ละข้อ จานนงตามประสบการณ์ในการรับราชการครู	163

บทนำ

ปัจจุบันการจัดการศึกษาเพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นแนวความคิดทางการศึกษา ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป โดยเฉพาะการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่แตกต่างไปจากเด็กอื่น ๆ วิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคนที่มีความสามารถระดับสูง เพื่อเป็นกำลังที่เข้มแข็งของประเทศชาติในอนาคตก็คือ ต้องมีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อให้เขาได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถไปได้อย่างเต็มที่ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศได้มีการจัดมานานแล้วในบางประเทศ เช่น ในประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา อิสราเอล ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น แม้แต่ในประเทศฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ จีน และอินเดีย (Focus. 1984 : 14) ต่างก็มองเห็นความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาชาติต่อไป ทั้งนี้เพราะมนุษย์ไม่เหมือนทรัพยากรอื่นตรงที่ว่ามิใช่ช่วงการไ้ทำงานสั้น ส่วนทรัพยากรอื่น ๆ เช่น แร่ธาตุ ถ้าไม่ถูกค้นพบมันก็ยังคงอยู่รอวันที่ถูกค้นพบ ส่วนมนุษย์ถ้าเกิดมามีความสามารถสูงแต่ไม่มีโอกาสได้เห็น ได้แสดงออก ไม่ได้รับการส่งเสริม พอหมดวัยหนึ่งก็หมดไป สติปัญญาก็เสื่อมลง ซึ่งนับว่าเป็นการสูญเสียอย่างยิ่ง (ศรียา นิยมธรรม. 2530 : 159)

สำหรับในประเทศไทยได้มีการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษอยู่บ้าง เช่น มีการส่งเสริมเด็กเรียนเก่งให้เลื่อนชั้นกลางปี หรือข้ามชั้นไปเรียนชั้นสูงขึ้นหรือจัดให้เด็กเก่งเรียนอยู่ห้องเดียวกันแต่ยังไม่ได้มีการให้การศึกษาศึกษาพิเศษที่แตกต่างไปจากเด็กอื่น ๆ ความเคลื่อนไหวด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษในเมืองไทยเริ่มต้นขึ้นในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519) ซึ่งเน้นด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาประเทศ (กาญจนา โทตระกูล. ม.ป.ป.)

ประเทศไทยในขณะนี้ สามารถกล่าวได้ว่าการพัฒนาคนนับว่าเป็นการพัฒนาสำคัญที่สุด ในจำนวนสิ่งที่จะต้องพัฒนาทั้งหลาย เพราะในปัจจุบันประเทศไทยกำลังอยู่ในภาวะขาดแคลนบุคคลที่มีความสามารถสูง อันจะเป็นกำลังสำคัญในการบริหาร และพัฒนาประเทศ จึงควรถือว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพของคน และได้บรรจุลงไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2535 หมวดที่ 2 และ 3 ข้อที่ 4.5 และข้อที่ 14) โดยการเน้น "การพัฒนาคนที่มีความสามารถพิเศษ หรือ มีปัญญาเลิศได้พัฒนาความถนัด และอัจฉริยภาพของตนได้เต็มที่ และการจัดการศึกษาพิเศษนี้อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะ หรือจัดในสถานศึกษابกติ ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา" และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เห็นความสำคัญในการดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ลงในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) โดยมีหลักการ และเหตุผลในการจัดการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพควรจะจัดให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล นั่นคือ ในช่วงเวลาเดียวกันเด็กที่เรียนอ่อนควรจะได้เรียนเนื้อหา และด้วยวิธีการสอนที่แตกต่างจากเด็กที่เรียนระดับปานกลาง และเด็กที่เรียนเก่ง แต่การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนักเรียนทั้งชั้นจะเรียนเนื้อหาเดียวกัน และด้วยวิธีการสอนเดียวกัน โดยครูมักจะเลือกเนื้อหา และวิธีการสอนในลักษณะกลาง ๆ ซึ่งเหมาะสมกับเด็กที่เรียนในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ การจัดการเรียนการสอนในลักษณะดังกล่าวนี้ จึงไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนที่เรียนอ่อน และนักเรียนที่เรียนเก่ง อย่างไรก็ตามสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนนั้นสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการให้โรงเรียนต่าง ๆ จัดสอนซ่อมเสริม แต่นักเรียนที่เรียนเก่งนั้นยังไม่เคยได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อให้เด็กเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาความสามารถเต็มตามศักยภาพ จึงสมควรจัดการศึกษาให้สนองความสามารถของนักเรียนที่เรียนเก่งด้วย นอกจากนี้ในช่วงทศวรรษหน้ามีแนวโน้มว่าประเทศไทยจะพัฒนาไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น ความต้องการกำลังคนในด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และความสามารถ

เฉพาะในด้านต่าง ๆ จำเป็นมากขึ้น จึงจำเป็นต้องส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเพื่อเป็นกำลังที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ ของประเทศในอนาคตต่อไป (แผนพัฒนาการศึกษามัธยมศึกษา 7. 2535 : 152)

คุณวี บริพัตร ณ อยุธยา (2531 : 101 - 107) ได้กล่าวถึง การจัด การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ควรคำนึงถึงลักษณะพิเศษ ความต้องการ และความสนใจ ของเด็กเป็นเกณฑ์สำคัญ จึงสามารถวางเป้าหมายจัดสรรเนื้อหา วางแผนการจัดการศึกษา จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญ 8 ประการคือ ประการแรก ความคิดระดับสูง หรือความคิดที่มีประสิทธิภาพ ประการที่สอง ความคิดสร้างสรรค์ ประการที่สาม ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ประการที่สี่ ความสามารถในการเรียนการทำงานโดยลำพัง ประการที่ห้าความซาบซึ้งในสุนทรียภาพ ประการที่หก การรู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ และคุ้มค่า ประการที่เจ็ด ทักษะในการสื่อสาร ความหมายกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และประการสุดท้าย ได้แก่ การรับผิดชอบต่อตนเอง ในด้านการดำรงชีวิต เด็กฉลาดหรือเด็กปัญญาเลิศเป็นทรัพยากรอันมีค่าที่มีได้ของชาติ ถ้าได้รับการส่งเสริมสนับสนุนอย่างเต็มที่และถูกต้อง เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ อาจเป็นนัก ประดิษฐ์คิดค้นทางวิทยาศาสตร์ ทางอุตสาหกรรม เป็นนักวิศวกรที่สามารถ หรือ เป็นศิลปินเอกมีความชื่นชม และช่วยสร้างคุณประโยชน์แก่อนั่นแก่ประเทศชาติ นอกจากนั้นยังแสดงให้เห็นว่าเด็กฉลาดอาจล้มเหลวด้านการเรียน ทั้งนี้เพราะระบบการ จัดการศึกษาการให้คะแนนอาจไม่เอื้อหรือเพราะเด็กไม่สามารถแสดงออก ซึ่งความสามารถ ได้สูงสุด สิ่งเหล่านี้จึงเป็นที่น่าตระหนก และควรส่งเสริมอย่างถูกต้อง

กล่าวโดยสรุป วัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศมี 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคลไปสู่ระดับสูงสุดเท่า ที่จะเป็นไปได้ ประการที่สอง เพื่อให้มีความสามารถสูงได้ใช้ความสามารถของตน ซึ่ง พิเศษแตกต่างไปจากคนอื่นให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ (ดวงเดือน อ่อนน้อม. 2529 : 4) การพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว จำเป็น

ต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ในการบริหาร การจัดการศึกษา การเรียน การสอน การทำงานร่วมกันกับครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการศึกษาค้นเป็นพื้นฐาน การศึกษาทุกระดับให้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงมีบทบาทในการเป็น ผู้นำ โดยเฉพาะด้านวิชาการต้องใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยส่งเสริมสนับสนุนเด็กให้พัฒนาไปด้สูงสุด (สิริ เทศประสิทธิ์. 2525 : 45)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะดำเนินการวิจัย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก บัณฑิต โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญ อย่างยิ่งต่อโรงเรียนในการพัฒนาและส่งเสริมเด็กเก่งให้มีศักยภาพสูงสุด เพื่อให้เป็นผู้นำ ที่เก่งในอนาคต ซึ่งจะ เป็นมันสมอง และผู้นำประเทศในทุกด้าน และเพื่อนำผลการศึกษา ค้นคว้าไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก บัณฑิตในโรงเรียนประถมศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้มในการจัดการ ศึกษาสำหรับเด็กบัณฑิตในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ

$$M_1 = M_2 \quad M_1 \neq M_2$$

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้ม ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กบัณฑิตในโรงเรียนประถมศึกษา แยกตามตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์

$$M_1 = M_2$$

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้บริหาร และครูวิชาการต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กบัณฑิตในโรงเรียนประถมศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงความคิดเห็น เกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาพล การศึกษาค้นคว้าไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการ ศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาใน 3 ด้านคือ
 - 1.1 ด้านความสนใจ
 - 1.2 ด้านหลักสูตร
 - 1.3 ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
2. ประชากรที่เข้าในการศึกษาค้นคว้านี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการ ในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเป็นโรงเรียน ขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป (เกณฑ์มาตรฐานครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง โรงเรียนประถมศึกษา 2532) ในเขตเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง ของทุกจังหวัด ทั่วประเทศ จำนวน 910 โรงเรียน ดังนั้น ประชากรการวิจัยจึงได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 910 คน และครูวิชาการ 910 คน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,820 คน
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้จากการสุ่ม โดยการจับฉลากจากประชากรข้างต้น จำนวน 165 โรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 165 คน และครูวิชาการ 165 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 330 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างในด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.1.1 ตำแหน่ง

4.1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

4.1.1.1 ครูวิชาการ

4.1.2 เพศ

4.1.2.1 ชาย

4.1.2.2 หญิง

4.1.3 อายุ

4.1.3.1 ต่ำกว่า 30 ปี

4.1.3.2 30 - 40 ปี

4.1.3.3 สูงกว่า 40 ปี

4.1.4 ระดับการศึกษา

4.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4.1.4.2 ปริญญาตรี

4.1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

4.1.5 ประสบการณ์ในการทำงาน

4.1.5.1 ต่ำกว่า 5 ปี

4.1.5.2 5 - 10 ปี

4.1.5.3 สูงกว่า 10 ปี

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูวิชาการ

ต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โรงเรียนประถมศึกษาใน 3 ด้าน คือ

4.2.1 ด้านความสนใจ

4.2.2 ด้านหลักสูตร

4.2.3 ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญาและความถนัดเฉพาะทาง อยู่ในระดับสูงกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน คำที่ใช้ในความหมายนี้ เช่น เด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กฉลาด เด็กที่มีพรสวรรค์ และเด็กเก่ง เป็นต้น
2. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
3. ครูวิชาการ หมายถึง ครูประถมศึกษาที่ปฏิบัติงานที่หัวหน้าหมวด หรือหัวหน้าสายวิชาการ ประจำโรงเรียนที่สังกัดอยู่
4. ความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อการส่งเสริม และสนับสนุน ให้โรงเรียนจัดโปรแกรมการศึกษา หรือจัดกิจกรรมเสริมความสามารถให้กับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านในอนาคต เพื่อพัฒนาความสามารถสูงขึ้นตามศักยภาพของตนเอง/ในการศึกษาครั้งนี้ ศึกษาใน 3 ด้าน ดังนี้
 - 4.1 ความสนใจ หมายถึง ความกระตือรือร้นที่จะส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านขึ้นภายในโรงเรียนที่ตนเองสังกัดอยู่
 - 4.2 หลักสูตร หมายถึง โครงสร้างทางการศึกษาที่ผสมผสานกันระหว่างเนื้อหาและวิธีการเสนอเนื้อหาจะสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของเด็กเป็นเกณฑ์สำคัญซึ่งมีลักษณะดังนี้
 - 4.2.1 ยืดขยายหลักสูตรเดิมให้ลึกซึ้งกว้างขวางและละเอียดพิสดารกว่าเดิม
 - 4.2.2 ลดความซับซ้อนของเนื้อหาให้น้อยลงตามความสามารถของเด็ก

4.2.3 ส่งเสริมให้เด็กปัญญาเลิศได้มีโอกาสเต็มทีในการพัฒนา ศักยภาพ และความสามารถพิเศษของเขาโดยเน้นการตัดสินใจ การวางแผน การแก้ปัญหา การสื่อสารและการสร้างสรรค์

4.2.4 ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญานขั้นสูง

4.3 โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ หมายถึง กิจกรรมการศึกษา ที่จัดขึ้น เพื่อช่วยให้เด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กสามารถพิเศษได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองไปให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้เพราะหลักสูตรปกติไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการเป็นพิเศษของเด็กเหล่านี้ได้ ลักษณะของโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศที่นิยมมีด้วยกันคือ

4.3.1 เร่งการเรียนรู้ (Acceleration) เป็นการให้เด็กสามารถพิเศษเฉพาะด้านได้เข้าเรียนหลักสูตรใด หลักสูตรหนึ่งเร็วขึ้น หรือได้เรียนไปตามหลักสูตร ได้เร็วตามความสามารถของตน จึงทำให้เด็กเรียนจบหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง เมื่ออายุ ยังน้อยกว่า หรือใช้เวลาน้อยกว่าเด็กปกติ

4.3.2 เสริมการเรียนรู้ (Enrichment) เป็นการให้เด็กสามารถพิเศษเรียนรู้เพิ่มเติมไปจากหลักสูตรปกติ การเสริมการเรียนรู้ทำได้ทั้งแนวลึก แนวกว้างและ เสริมในเรื่องที่ทันสมัย ตลอดจนส่งเสริมความสามารถให้กับนักเรียนที่มีความถนัดเฉพาะด้าน เช่น คณิตศาสตร์ กีฬา ได้พัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นตามศักยภาพของตนเอง

ผลมิตฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแตกต่างกัน

3. ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแตกต่างกัน

4. ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแตกต่างกัน

5. ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแตกต่างกัน

10-11-12
11-12-13

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาเสนอโดยแบ่งออกเป็นสิบเอ็ดหัวข้อ ดังนี้

1. ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ
2. ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ
3. การคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ
4. ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ
5. หลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
6. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
7. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในต่างประเทศ
8. ความเป็นมาของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในประเทศไทย
9. ปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ
10. ลักษณะครูสอนเด็กปัญญาเลิศ
11. ความสนใจ

ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ

ความหมายของคำว่า "ความเป็นผู้มีปัญญาเลิศ" หรือ "Giftedness" นั้น ยังไม่ได้มีผู้ให้คำจำกัดความที่แน่นอนตายตัว ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความหมายไว้หลายคำ เช่น ความฉลาด ความเป็นอัจฉริยะ ความเก่ง ความสามารถพิเศษ และความเป็นผู้มีปัญญาเลิศ เป็นต้น ในความหมายเหล่านี้ไม่แตกต่างกัน (คุษณี บริพัตร ณ อยุธยา. 2531 : 19) นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของเด็กปัญญาเลิศไว้มากมาย ซึ่งความแตกต่างของความหมายหรือคำจำกัดความขึ้นอยู่กับการศึกษาวิจัย ประสบการณ์ และภูมิหลัง ของผู้รู้เหล่านั้น

และการเห็นความสำคัญจากรายงานของ อับราฮัม (Abraham. 1958 : 24 - 27)

กล่าวว่า นิสิตคนหนึ่งได้รวบรวมความหมายของคำว่าเด็กปัญญาเลิศไว้ได้ถึง 113 ความหมาย ซึ่งจะขอให้ความหมายที่นิยมใช้อ้างมาเป็นตัวอย่าง ดังนี้

อับราฮัม (Abraham. 1958 : 24 - 27) ได้ให้คำจำกัดความของเด็กปัญญาเลิศ ว่าเด็กปัญญาเลิศหมายถึง เด็กที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความสามารถสูงสามารถเรียนจบบทเรียนได้เร็วกว่าเวลาที่กำหนดไว้
2. มีความสามารถสูงในด้านการคิดสร้างสรรค์ การใช้เหตุผล
3. มีความสนใจกว้างขวาง และมักผลิตผลงานที่มีคุณภาพสูง
4. มีความสามารถทางศิลปะและเครื่องกล
5. มีระดับสติปัญญาสูง
6. มีผลการเรียนดีเด่น มีผลงานที่ดีเด่นแก่สังคม

เฟลเจอร์ และบิช (Fleigler and Bish. 1959 : 409) ได้อธิบายว่า เด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีประมาณ ร้อยละ 15 - 20 ของกลุ่มประชากรในโรงเรียน ซึ่งมีผลการเรียนดีเป็นพิเศษในด้าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เครื่องจักรกล ศิลปะ ภาษา ดนตรี ความเป็นผู้นำ ตลอดจนความสามารถในการปรับตัวได้ดีเยี่ยมในสภาพแวดล้อมและสังคม

เทอร์แมน (Terman. 1959) ได้ทำการศึกษาวิจัยในระหว่างปี ค.ศ. 1925 - 1959 ซึ่งเป็นงานวิจัยที่สำคัญและมีชื่อเสียงมาก ได้ให้ความหมายเด็กปัญญาเลิศ ว่าเป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญา ตั้งแต่ 140 ขึ้นไป โดยระดับสติปัญญานี้วัดจากการทดสอบ สติปัญญาของแอสตันฟอร์ด บิเน็ต (Stanford - Binet Intelligence Scale) โดยเทอร์แมนสันนิษฐานว่าความเป็นปัญญาเลิศมีความสัมพันธ์โดยตรงกับสติปัญญา

ลูซิโต (Lucito. 1963 : 173) ได้ให้ที่มาของเด็กปัญญาเลิศโดยจัดประเภท ดังนี้

1. Ex Post facto (เป็นความหมายในเชิงการวิจัยย้อนหลัง ซึ่งเป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยได้จัดตัวแปรตาม แล้วพยายามศึกษาย้อนกลับไปถึงตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อันเนื่องมาจากตัวแปรอิสระได้เกิดขึ้นหมดแล้ว) ซึ่งในความหมายนี้จะพิจารณาหรือยึดการแสดงความสามารถในเชิงสัมฤทธิ์ความเด่นกว่าผู้อื่น

2. แบบทดสอบสติปัญญา (Intelligence tests) ความหมายจะขึ้นอยู่กับคะแนนที่ได้จากการวัดระดับสติปัญญา (I.Q.) จากแบบทดสอบสติปัญญา

3. สังคม (Social) ความหมายจะขึ้นอยู่กับที่ยอมรับความสามารถเฉพาะกลุ่ม เช่น การยอมรับความสามารถจากการวาดภาพ คนตรี

4. อัตราร้อยละ (Percentage) ความหมายจะขึ้นอยู่กับที่กำหนดจำนวนของเด็กเก่ง

5. ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ความหมายจะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่แสดงความคิดสร้างสรรค์ และ/หรือที่วัดจากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์

มาแลนด์ (Marland. 1972 : 191 - 230) ได้บัญญัติศัพท์ความหมายของคำว่า "Gifted and Talented" ใกว้างขวาง และเป็นคำนิยามหนึ่งที่มีผู้นิยมใช้กันมากในหลายประเทศ โดยกล่าวว่า เด็กเก่ง คือ เด็กที่มีความสามารถด้านใดด้านหนึ่ง หรือมีความสามารถมากกว่าหนึ่งด้านดังต่อไปนี้

1. ภูมิปัญญาทั่วไป (Intellectual Ability)
2. ความถนัดเฉพาะวิชา (Specific Academic - Aptitude)
3. ความคิดสร้างสรรค์สูง (Creative and Productive Thinking)
4. ความสามารถในการเป็นผู้นำ (Leadership Ability)
5. ความสามารถทางศิลปะ การแสดง และดนตรี (Visual and Performing Arts)
6. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ และประสาทสัมผัสเป็นความสามารถเชิงทักษะกลไก (Psychomotor Skills)

เรนซูลี (Renzulli. 1977 : 512 - 518) มีชื่อเสียงจากทฤษฎีสามห่วง (The Renzulli Enrichment Triad Model) ได้ให้ความหมายของความเป็นปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถสูงกว่าปกติ มีความมานะมุ่งมั่นต่องาน และมีความคิดสร้างสรรค์เหนือเด็กปกติ

✓จากการศึกษาค้นคว้าดังกล่าวทบทวนพบว่า ความหมายของปัญญาเลิศ (Giftedness) มีพัฒนาการของความหมายนั้นกว้างขึ้น จากการพิจารณาระดับสติปัญญา (I.Q.) เป็นเกณฑ์ในการตัดสินก็มีการนำความสามารถพิเศษ หรือความถนัดเฉพาะด้านเข้ามาร่วมพิจารณาด้วยจนทำให้เกิดศัพท์อีกคำหนึ่งขึ้นมาคือ คำว่า "Talented" ซึ่งจะใช้ในความหมายของความสามารถพิเศษหรือความถนัดเฉพาะด้าน เช่น ดนตรี ศิลปะ กีฬาและวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ส่วนปัญญาเลิศ (Gifted) นั้น จะใช้ความหมายของความสามารถทางสติปัญญา หรือทางวิชาการ ซึ่งเด็กปัญญาเลิศจะมีสติปัญญาสูง ความสามารถสูงมีความเด่นกว่าผู้อื่นในการเรียน การใช้เหตุผลความเป็นผู้นำ และมีจำนวนน้อย

ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ

เป็นที่น่าสังเกตว่าลักษณะของเด็กปัญญาเลิศนั้นส่วนใหญ่มองเห็นได้ตั้งแต่เยาว์วัย และเมื่อเติบโตขึ้นความเป็นปัญญาเลิศจะถูกบดบังด้วยองค์ประกอบหลายสิ่งเช่น หลักสูตร สภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความสามารถ ดังนั้น การสังเกตลักษณะนิสัย หรือบุคลิกของพวกเขาตั้งแต่ยังเด็ก จึงเป็นสิ่งที่จะสามารถช่วยให้เราได้ตระหนักถึงความสามารถที่แท้จริงของเขา

พาร์ค (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2535 : 35 ; อ้างอิงมาจาก Parke. 1989) ได้กล่าวถึง บุคลิกลักษณะของเด็กปัญญาเลิศไว้ 4 ด้านด้วยกันคือ

1. ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Characteristics) คือ มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ และแปลค่าของสัญลักษณ์ได้เก่งและมีความจำที่สูงกว่าเด็กธรรมดา

มีความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ อย่างทะลุปรุโปร่งและลึกซึ้ง มีสมาธิเยี่ยม มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการเชื่อมโยงปัญหา หรือความรู้ที่ได้มาจากส่วนหนึ่งไปสู่อีกส่วนหนึ่งได้ดีกว่าเด็กทั่วไป และมีความกระหายอยากรู้อยากเห็น หรือเล่นเกมที่ใช้สติปัญญา

2. ด้านจิตพิสัย (Affective Characteristics) คือ มีความละเอียดอ่อน บางครั้งอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนรอบข้างและต่อตนเอง ชอบสนทนากับผู้ใหญ่หรือคนที่โตกว่า มีความมานะบากบั่นที่จะเห็นผลสำเร็จของงาน ชอบทำงานที่ตนเองสนใจ จึงเห็นได้ว่าเด็กพวกนี้มักจะมีกิจกรรมนอกหลักสูตรหลากหลาย ชอบงานสมบูรณ์แบบไม่มีที่ติ มีลักษณะการเป็นผู้นำสูง มีความสนใจเรื่องศิลปกรรมจรรยา ความถูกต้อง ความยุติธรรม รวมถึงความชอบธรรมของกฎหมายต่าง ๆ ที่สังคมตั้งไว้ มีความสามารถที่จะแก้ไขปัญหายที่ยากซับซ้อนได้ดี และเป็นคนมีอารมณ์ขัน

3. ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศที่สร้างสรรค์ (Characteristics of Creative Students) คือ มีความสามารถทางสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์สูง ชอบการทดลอง ความคิดใหม่ ๆ หรือเรื่องใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีสายตากว้างไกลของภาพรวม แล้วสามารถแยกย่อยออกเป็นเรื่อง ๆ ไปได้ อย่างรวดเร็ว

4. ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศที่เป็นเด็กพิเศษ (Characteristics of Special Populations) สภาพแวดล้อมที่บั่นทอนความเป็นปัญญาเลิศ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม หรือสภาวะพิการ ส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นปัญญาเลิศ ได้แก่ เด็กชาวเขา เด็กในชุมชนแออัด เด็กที่พ่อแม่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง เด็กที่ขาดโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนต่อ และในกลุ่มเด็กพิการเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์

คุณฉวี บริพัตร ณ อยุธยา (2531 : 39 - 42) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กปัญญาเลิศเมื่อเยาว์วัยไว้ดังนี้

1. ใช้ศัพท์สูงเกินวัยทั้งปริมาณคำ และคุณภาพของคำมีมาก ใช้ศัพท์สูงและซับซ้อนกว่าเด็กปกติรวมทั้งการใช้ประโยคได้ยาวกว่าเด็กธรรมดา

2. มีตาแหลมคม รู้จักสังเกตสิ่งต่าง ๆ ได้ถี่ถ้วนและมีความอยากรู้อยากเห็น
3. สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย
4. มีสมาธิดีเยี่ยม
5. มีความสนใจอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง
6. มีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ซับซ้อน พิสดาร และเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ
7. มีทักษะสูงในการแยกแยะแฉงแฉง และมีความโน้มเอียงที่จะเข้มงวดกวดขัน

กับตนเอง

8. มีความคิดอ่านนอกกระเบียบแบบแผน ชอบคิดอะไรเล่นสนุก ชอบคิดทำอะไรอย่างอิสระ มีประสาทความรู้สึกลึกซึ้งเป็นพิเศษ ประณีตว่องไวเป็นพิเศษ

9. มีความสามารถที่จะอ่านหนังสือในระดับเดียวกับเด็กที่เรียนสูงได้กว่าสองชั้นเรียนเป็นอย่างน้อย

10. มีความฉับและความสนใจพิเศษ

คอกซ์ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Cox. 1926)

ได้วิจัยลักษณะของเด็กเกิดจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบประวัติคนสำคัญในอาชีพต่าง ๆ จำนวน 301 คน เขาพบว่าลักษณะเด่นของบุคคลที่ผู้วิจัยเรียกว่า "คุณลักษณะของการมีชื่อเสียง" ได้แก่ เป็นที่น่าไว้วางใจ มีความซื่อตรง มีความละเอียดรอบคอบมีอิทธิพลต่อผู้อื่น มีความเชื่อมั่นตนเอง มีความเข้าใจตนเอง มีความเข้าใจรวดเร็วและลึกซึ้งมีความคิดสร้างสรรค์ มีอำนาจในตัวเอง

มาร์ตินสัน (คุษณี บริพัตร ณ อยุธยา. 2531 : 30 ; อ้างอิงมาจาก Martinson. 1961) พบว่า จากการวิจัยเด็กปัญญาเลิศพันกว่าคน เด็กเหล่านี้จะเดินเร็วและพั่นขึ้นเร็วกว่าเด็กธรรมดา และพบว่าเด็กระดับมัธยม 3 ที่มี ไอ.คิว.สูง 130 สามารถปรับตัวเองได้ดี และมีลักษณะนิสัยเป็นผู้ใหญ่กว่าเด็กในวัยเดียวกัน เป็นลักษณะของนักบริหารที่ดี

โรเปอ (Roepel. 1968 : 177 - 180) ได้ทำการวิจัยลักษณะเด็กปัญญาเลิศ พบว่าเด็กเหล่านี้ฉลาดน้อยกว่าเด็กธรรมดา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กไม่ยอมอยู่นิ่ง ใช้ร่างกายและความคิดมากกว่าเด็กธรรมดา

บลูม (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2535 : 44 ; อ้างอิงมาจาก Bloom. 1985) ได้วิจัยพบปัจจัยร่วมของนักกีฬาเหรียญทองโอลิมปิกว่า บุคคลเหล่านี้มีลักษณะร่วมที่สำคัญคือ

1. ทำงานหนักฝึกฝนตนเองสม่ำเสมอไม่น้อยกว่าคนละ 10 ปี จนประสบความสำเร็จสุดยอด

2. มีพ่อแม่หรือครู ให้ความสำคัญสนับสนุน

3. เป็นคนขยันงาน มุ่งมั่นต่องาน

✓ สรุปลักษณะของเด็กปัญญาเลิศจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แม้ว่าเด็กปัญญาเลิศแต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป และอาจไม่ได้มีลักษณะดังกล่าวทั้งหมด
นอกจากนี้เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านบางคนอาจมีลักษณะทั่ว ๆ ไป คล้ายเด็กปกติ หรือเด็กปัญญาเลิศก็ได้ ทำให้เราได้มองเห็น และเข้าใจเด็กเหล่านี้มากยิ่งขึ้นว่า หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ความเข้าใจของสังคมที่มีอยู่ยังไม่ถูกต้องนัก จึงควรจัดการศึกษาให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เขาเหล่านั้นไปถึงศักยภาพสูงสุดที่เขา มีอยู่

การคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ

ในการพิจารณาคัดแยกเด็กปัญญาเลิศเข้าร่วมในโปรแกรมความพิศพลาดที่อาจเกิดขึ้น มี 2 กรณีคือ อาจคัดแยกเด็กที่ไม่ใช่เด็กปัญญาเลิศเข้าร่วมโปรแกรม หรือเด็กปัญญาเลิศไม่ได้เข้าร่วมในโปรแกรม ความพิศพลาดนี้ย่อมมีผลกระทบต่อตัวโปรแกรมและต่อตัวเด็ก ปัญหาที่พบบ่อยคือ โปรแกรมของโรงเรียนไม่หลากหลายพอที่จะให้เด็กปัญญาเลิศ

ทุกคนได้เข้าร่วมโปรแกรม การคัดแยกที่มีประสิทธิภาพคือการคัดแยกที่พยายามให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

เฮร์เกน (ดวงเดือน อ่อนน้อม. 2529 : 20 - 32 ; อ้างอิงมาจาก Hagen. 1980) ได้กล่าวถึงการคัดแยกที่มีประสิทธิภาพควรมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดความหมายของคำว่า "ปัญญาเลิศ"
2. กำหนดแหล่งข้อมูลคือ กำหนดว่ามีแหล่งใดบ้างที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กตามความหมายของคำว่า "ปัญญาเลิศ" ที่กำหนดไว้
3. เก็บรวบรวมข้อมูลคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลในข้อ 2
4. กำหนดวิธีการพิจารณาข้อมูลคือ การหาวิธีการในการพิจารณาข้อมูลที่รวบรวมได้ในข้อ 3 เพื่อใช้ในการตัดสินใจคัดแยกเด็กเข้าร่วมในโปรแกรม

ดวงเดือน อ่อนน้อม (2529 : 22) อธิบายเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศที่ครูไม่เลือกเข้าโครงการ ได้แก่ เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าความสามารถ หรือเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์หรือเด็กที่ต่อต้านหรือไม่สนใจการเรียน การสังเกตของครูควรใช้ประกอบการทดสอบระดับสติปัญญาและการทดสอบผลสัมฤทธิ์ไม่ควรใช้เพียงอย่างเดียว

จรรยา สุวรรณทัต (2529 : 3) การคัดแยกโดยการสอบถามพ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็ก พ่อแม่สามารถให้ข้อมูลได้กว้างขวางกว่าครูในแง่ของการใช้เวลาของเด็กขณะอยู่นอกโรงเรียน ทักษะ และความสามารถพิเศษ ปฏิกริยาสนองตอบต่อเหตุการณ์เฉพาะหน้า หรือต้องงานที่ย่างยากซับซ้อน การเลือกหนังสือที่อ่าน เรื่องที่ขอบพูดถึงตลอดจนภาษาที่ใช้ พ่อแม่ของเด็กเหล่านี้จะสามารถค้นพบความสามารถพิเศษของเด็กตั้งแต่เยาว์วัย และถ้าได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมต่อไป จะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้และใช้สติปัญญาเพื่อการสร้างสรรค์มากขึ้น

ศรียา นิยมธรรม (2535 : 389 - 392) ได้กล่าวถึงการคัดแยกแบ่งออกเป็นสามขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 ขั้นเสนอชื่อ โดยผู้ใกล้ชิดและรู้จักเด็กเช่น ผู้ปกครอง ครู เพื่อน หรือ ตัวเด็กเอง เป็นผู้ให้รายละเอียดโดยมีแบบตรวจสอบรายการระเบียบประวัติหรือแบบสอบถามให้ตอบ ทั้งนี้เป็นการอาศัยการสังเกตของบุคคลเหล่านี้ บางครั้งก็เป็นการสอบถามง่าย ๆ ว่าใครมีลักษณะเด่น ฯลฯ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้นั้นไม่ว่าจะจากการตอบแบบสอบถาม ระเบียบประวัติ หรือแบบตรวจสอบ การสัมภาษณ์ จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะรายงานเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กประกอบการลงความเห็นได้ และอาจใช้คัดแยกชั้นแรกและใช้ประกอบเครื่องมืออื่น ๆ ในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 2 การคัดแยกอย่างเป็นทางการ ใช้เกณฑ์การคัดแยกตามหลักวิชาการ อย่างเป็นทางการ โดยใช้เครื่องมือซึ่งง่ายและรวดเร็ว ผู้ใช้ต้องมีความชำนาญ

ขั้นที่ 3 ขั้นวินิจฉัย โดยใช้เครื่องมือเป็นทางการเพื่อทดสอบความสามารถด้านต่าง ๆ ของเด็กอย่างละเอียดลึกซึ้งเกินกว่าสองขั้นแรก มักเป็นการดำเนินการต่อจากสองขั้นแรก เครื่องมือที่ใช้ในขั้นนี้ ได้แก่

- แบบทดสอบสติปัญญารายบุคคล
- แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์
- แบบทดสอบความถนัด
- แบบสำรวจความสนใจ

ดันแลป (Dunlap. 1967 : 163) กล่าวว่า ไม่มีวิธีการใดเพียงวิธีการเดียวที่จะเพียงพอในการกำหนดว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปัญญาเลิศและเด็กสามารถพิเศษ ได้มีการเสนอให้ใช้วิธีการหลาย ๆ วิธี และควรให้พ่อ แม่ ครู นักจิตวิทยา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร ตัวเด็ก และกลุ่มเพื่อนช่วยลงความเห็น

พาสโซ (อัญชลี สารรัตนะ. 2533 : 74 ; อ้างอิงมาจาก Passow. 1973) ให้ข้อสังเกตในการใช้คะแนน สติปัญญาเป็นเกณฑ์ ในการคัดแยกนั้นไม่มีข้อกำหนดที่แน่นอนลงไปว่าจะคะแนน สติปัญญาระดับใดคือเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้เพราะแบบทดสอบสติปัญญาแต่ละชนิด

มีข้อจำกัดแตกต่างกัน ความหมายของคะแนนที่ได้จากการใช้แบบสอบต่างกันจึงไม่เหมือนกัน ดังนั้นการแปลความหมายของคะแนนจึงต้องทำอย่างระมัดระวัง โดยต้องศึกษาข้อจำกัดและคุณสมบัติของแบบสอบอย่างถี่ถ้วน การใช้แบบสอบสติปัญญาเพียงอย่างเดียวจะค่อนข้างแคบ ทั้งนี้เพราะแบบสอบสติปัญญามีความจำกัดในเรื่องของความแตกต่างของวัฒนธรรมและฐานะ โดยต่อต้านผู้มีฐานะยากจน

รูเบนเซอร์ (Rubenzer. 1979 : 304) กล่าวว่า มีครูเพียงร้อยละ 50 เท่านั้นที่รู้สึกว่าการประเมินผลสำเร็จในการระบุชื่อ และพิจารณาว่านักเรียนคนใดเป็นเด็กปัญญาเลิศ ได้ค้นพบว่าครูสามารถระบุเด็กได้ถูกต้องมากขึ้น เมื่อครูใช้แบบสำรวจพฤติกรรม (Behavioral characteristics) เป็นเกณฑ์ในการสังเกต

พีเกนโต และ บีช (Pegnato and Birch. 1959 : 25, 300 - 304) ผลการวิจัยพบว่า การประเมินโดยครู ว่าเด็กในชั้นฉลาดหรือไม่นั้น ครูไม่สามารถประเมินได้อย่างถูกต้อง พบว่าเด็กซึ่งได้รับการทดสอบภายหลังว่าเป็นเด็กฉลาด แต่ไม่ได้รับการประเมินจากครูว่าเป็นเด็กฉลาดมีถึง 55 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเด็กที่ได้รับการทดสอบว่าไม่ฉลาดนั้นครูประเมินว่าฉลาดถึง ร้อยละ 31

มาติสัน (สุปราณี สนธิรัตน์. ม.ป.ป. : 298 ; อ้างอิงมาจาก Martinson. 1960) จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึง ความขัดแย้งของ การคัดแยกโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญาเป็นกลุ่มและรายบุคคล จากผลการทดสอบเป็นรายบุคคลของนักเรียนจำนวน 332 คน โดยผลปรากฏว่า เกือบครึ่งหนึ่งของนักเรียนกลุ่มนี้ได้คะแนนสูงกว่า 130 ในการทำแบบทดสอบ Stanford Binet แต่จะได้คะแนนเท่ากับ 130 ในการทำแบบทดสอบสติปัญญาแบบกลุ่ม Pegnato และ Birch (1959) ได้ทำการวิจัย และได้ผลเช่นเดียวกัน ความขัดแย้งระหว่างผลของการทำแบบทดสอบทางสติปัญญาแบบกลุ่ม และรายบุคคลนี้ชี้ให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไป เพื่อให้การคัดแยกนี้มีประสิทธิภาพ

เอ็นเดอร์สัน (อัญชลี สารรัตน์. 2533 : 76 ; อ้างอิงมาจาก Anderson. 1961) จากผลการวิจัยพบว่าการระบุโดยกลุ่มเพื่อนมีสหสัมพันธ์อย่างสูงกับการระบุโดยครู และการศึกษาบางอันพบว่าเด็กเก่งส่วนใหญ่จะเป็นลูกคนเดียวหรือลูกคนโตในครอบครัว ที่มีลูก 2 คน

จากการศึกษากันแล้วดังกล่าวนำให้ทราบว่าความคิดแยกเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน มักจะเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของคุณลักษณะต่าง ๆ โดยแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบต่าง ๆ กัน เด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน บางคนแสดงลักษณะนิสัยออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน บางคนแสดงออกมาในลักษณะรวม ๆ และบางคนก็ไม่แสดงออกมาให้เห็นที่สังเกตได้ เช่น เด็กปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ มักจะถูกละเลยไม่สนใจที่จะนำมาพิจารณา ดังนั้น จึงไม่ควรใช้วิธีการหนึ่งวิธีทางใด ควรใช้หลาย ๆ วิธีประกอบกันในการพิจารณาคัดแยก

ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ

ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาได้แก่

บลูม (Bloom. 1956) ได้จัดประเภทวัตถุประสงค์ของการศึกษาออกมาในด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) และด้านความรู้สึกลึก (Affective Domain) และได้จัดลำดับพฤติกรรมจากต่ำไปหาสูงไว้ดังนี้

1. ความรู้ความจำ (Knowledge) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น บอก แสดง รวบรวม ชั่ง ระบุ
2. ความเข้าใจ (Comprehension) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรมเช่น แปลความหมาย ทำนาย อธิบาย บรรยาย สรุป สรุป สำนึก
3. การนำไปใช้ (Application) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น แก้ปัญหา ทดลอง
4. การวิเคราะห์ (Analysis) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น เปรียบเทียบ จัดประเภท จัดกลุ่ม สัมพันธ์

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น ออกแบบ เรียบเรียง สร้าง

6. การประเมินค่า (Evaluation) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น ตีความ ตัดสิน วิเคราะห์

กิลฟอร์ด (ดวงเดือน อ่อนน้อม. 2529 : 39 - 40 ; อ้างอิงมาจาก Guildford. 1967) ได้เสนอแบบจำลองโครงสร้างทางสติปัญญา (Structure of Intellect Model) เป็นแบบจำลองมีลักษณะเป็น 3 มิติ ได้แก่ เนื้อหา (Content) วิธีการคิด (Operation) และผลของการคิด (Product)

1. เนื้อหา ได้แก่ข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่สมองรับเข้าไปซึ่งแบ่งเป็น 4 จำพวก ได้แก่ ภาพ สัญลักษณ์ ภาษา พฤติกรรม
2. วิธีการคิด ได้แก่ กระบวนการคิดที่เกิดขึ้นเมื่อสมองรับเนื้อหาแล้วจะแบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ คือ การรู้การเข้าใจ การจำ การคิดแบบเอกนัย การคิดแบบอนกนัย และการประเมินค่า
3. ผลของการคิด ได้แก่ ผลที่เกิดจากการรับเนื้อหาและการใช้วิธีคิดแบบต่างๆ ซึ่งแบ่งเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ หน่วย จำพวก ความสัมพันธ์ ระบบ การแปลงรูป และการประยุกต์

ดวงเดือน อ่อนน้อม. (2529 : 33 - 35) ได้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนาสติปัญญาว่ามี 4 ขั้น เด็กปัญญาเลิศ คือ เด็กที่ทาส่งที่ต้องใช้ระดับสมรรถภาพทางสมองสูงกว่าวัยได้ เช่น เด็ก 3 ขวบ ที่สามารถทาส่งที่ต้องใช้ระดับสมรรถภาพทางสมองเท่ากับเด็ก 5 ขวบ ย่อมแสดงถึงแนวของการมีความสามารถพิเศษ (Mallis and Heinemann)

ลำดับขั้นพัฒนาการทางสติปัญญามี 4 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นประสาทสัมผัส (Sensorymotor stage)
2. ขั้นก่อนปฏิบัติการ (Preoperational stage)
3. ขั้นปฏิบัติการรูปธรรม (Concrete-operational stage)
4. ขั้นปฏิบัติการนามธรรม (Formal-operational stage)

อารี รังสินธ์ (2532 : 29) ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาเป็นพื้นฐานคือความคิดที่เอนกยั่ว 4 ลักษณะได้แก่

1. ความคิดริเริ่ม (Originality)
2. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency)
3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility)
4. ความคิดละเอียดละออ (Elaboration)

ศรียา นิยมธรรม (2530 : 159) กล่าวว่า สมัยหนึ่งเรายึดถือทฤษฎีที่เชื่อว่า พันธุกรรมเป็นตัวกำหนดที่สำคัญ ต่อมาในยุคหลังมีการเปลี่ยนแปลงไป มีทฤษฎีที่เชื่อกันว่า ความเก่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับพันธุกรรมเท่านั้น สิ่งแวดล้อมก็มีอิทธิพลเพราะเชื่อว่าคนถึงจะเก่ง โดยกำเนิดแต่หากไม่ถูกค้นพบ ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนก็มองไม่เห็นและไม่เป็นที่รู้จัก

✓ จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่กล่าวทั้งหมดนี้พอสรุปให้เห็นได้ชัดว่า ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ซึ่งในแต่ละยุคสมัย จะยึดถือทฤษฎีที่เกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศ แตกต่างกันไปในยุคสมัยแรก ๆ จะเชื่อว่าเป็นพันธุกรรม เป็นตัวกำหนดสติปัญญา แต่ในปัจจุบันเราจะมองทั้งพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมประกอบกันในการส่งเสริมให้เด็กแสดงความเป็นปัญญาเลิศได้สูงสุดตามศักยภาพที่เขา มีอยู่

หลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

✓ การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศต้องคำนึงถึงลักษณะพิเศษ ความต้องการ ความสนใจและความสามารถของเด็กเป็นเกณฑ์สำคัญ จึงสามารถวางเป้าหมายจัดสรรเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม

จอร์จ (George. n.d. : 54) กล่าวว่าในการจัดทำหลักสูตรสำหรับ เด็กปัญญาเลิศมีสิ่งที่จะต้องคำนึงอยู่ 3 ประการ คือ

1. การมุ่งที่จะส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาขั้นสูง

2. ปรับกลวิธีในการสอนที่ท้าทายการสนับสนุนให้เด็กเรียนรู้เนื้อหาวิชาและรูปแบบการเรียนรู้

3. การจัดกลุ่มพิเศษให้เหมาะสมเฉพาะกลุ่มของเด็ก

คุณูป ปริพัตร ณ อยุธยา (2531 : 110 - 112) ได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรคือ ผลผลิตอันผสมผสานกันระหว่างเนื้อหาและวิธีการเสนอเนื้อหาให้แก่เด็ก (Product of integrating content with process) กล่าวคือ มีการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาและวิธีการเพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างแท้จริง วิธีการพัฒนาหลักสูตรที่สำคัญมีอยู่ 3 วิธีคือ

1. ยึดขยายหลักสูตรเดิมให้กว้างขวางและละเอียดพิสดารกว่าเดิม
2. สร้างหลักสูตรอยู่บนพื้นฐานของความต้องการ ความสนใจและลักษณะนิสัยทั่ว ๆ ไปของเด็กปัญญาเลิศ และศักยภาพของเด็กด้วย
3. พัฒนาส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น เนื้อหา (Content) วิธีการ (Process) ในการถ่ายทอดเนื้อหาให้แก่เด็ก จะต้องมีการพัฒนาวิธีการถ่ายทอดได้แก่ วิธีสอน วิธีการเสนอหลักสูตร วิธีการเสนอผลงาน

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 157) กล่าวถึงหลักสูตรของเด็กปัญญาเลิศ จะต้อง มีลักษณะดังนี้

1. ส่งเสริมให้เด็กปัญญาเลิศได้มีโอกาสเต็มทีในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถพิเศษของเขา
2. ส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศได้พัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยใช้ความรู้ความสามารถและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยให้เด็กเป็นต้นคิด
3. ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ของเด็ก โดยให้เด็กได้พัฒนาความรับผิดชอบ ความสามารถทั้งทางกาย อารมณ์ และสังคม ของเด็ก โดยการทำให้นักเรียนรับผิดชอบโครงการต่าง ๆ

4. เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ โดยเน้นการทดลองในลักษณะต่าง ๆ รวมทั้งการวิจัย เพื่อให้เด็กรู้จักเสาะแสวงหาความรู้ตามวิธีวิทยาศาสตร์

ศรียา นิยมธรรม (2535 : 30 - 34) อธิบายถึงความแตกต่างของหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางจะต้องสอดคล้องกับลักษณะที่นิยามไว้ ญจนเจื่องต้นของหลักสูตรสำหรับเด็กกลุ่มนี้คือ หลักสูตรจะต้อง "ไม่เหมือนกัน เป็นส่วนมาก" หรือ "แตกต่าง" หลักสูตรที่ต่างไปนี้จะจัดอยู่ในหลักสูตรปกติ หรือเป็นหลักสูตรที่แยกออกมาต่างหากก็ได้ และอาจเกี่ยวข้องกับการสอนเร่งหรือสอนเนื้อหาที่กว้าง ที่ก้าวหน้าลึกซึ้ง เนื้อหาซับซ้อน ต้องใช้ความสามารถในระดับสูงกว่า แนะนำเนื้อหาล่วงหน้ากว่าที่มีในหลักสูตรเด็กเป็นคนเลือกเนื้อหาตามที่สนใจ ทำงานเกี่ยวกับความคิดเชิงนามธรรมในเนื้อหาสาขาใดสาขาหนึ่ง ระดับของแหล่งวิทยาการ มีสิ่งแปลกใหม่หรือริเริ่มสร้างสรรค์ การนำการเรียนรู้ไปใช้ในเรื่องอื่น ๆ หรือสาขาใหม่ที่นำเสนอหรือทำทนายพัฒนากระบวนการคิดขั้นสูง เป็นต้น

✓ ดังนั้นอาจกล่าวสรุปได้ว่าหลักสูตรที่พัฒนาแล้วต้องเป็นหลักสูตรที่เรียกร้องให้ครูปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ เนื้อหาและวิธีการเสนอเนื้อหาต้องสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของเด็ก ต้องเป็นหลักสูตรที่ไม่พึ่งพาหนังสือหรือแบบฝึกหัด บทใดบทหนึ่งโดยเฉพาะ มิฉะนั้นหลักสูตรที่พัฒนาแล้ว จะไม่มีลักษณะยืดหยุ่น มีหลายรูปแบบตามความต้องการของเด็กแต่ละคน

✓ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศเป็นการจัดการศึกษาขึ้นเพื่อช่วยให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองไปให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากนักการศึกษามีความเห็นว่า หลักสูตรปกติไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการเป็นพิเศษของเด็กเหล่านี้ เป็นเหตุให้เด็กเหล่านี้ต้องสูญเสียความสามารถพิเศษที่มีอยู่จนดับไป

ดวงเดือน อ่อนน่วม (2529 : 54 - 62) ได้พิจารณาการจัดชนิดของโปรแกรม การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในแง่ของการบริหารหรือการจัดการสามารถแบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่

1. โปรแกรมการเร่งการเรียนรู้ (Acceleration Program) ซึ่งมีผู้จัดทำไว้หลายแบบ เช่น การรับเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาให้เร็วขึ้น การข้ามชั้นโดยการจัดให้เลื่อนไปเรียนในชั้นที่สูงกว่า โดยยังไม่จบชั้นที่กำลังเรียนอยู่ ในระดับที่สูงกว่าได้ 1 ถึง 2 ระดับชั้น การรวมชั้นได้แก่การจัดให้เด็กปัญญาเลิศได้เรียนเนื้อหาอย่างเดียวกับเด็กปกติ แต่เปิดโอกาสให้เด็กใช้เวลาเรียนน้อย โดยนำเด็กเหล่านี้มารวมกลุ่มกันแล้วปรับหลักสูตรที่อยู่เหนือกว่าระดับสองหรือสามปีให้ใช้เวลาเรียนน้อยกว่าปกติ การเรียนแบบไม่มีชั้นในระดับประถมศึกษา โดยจัดให้เด็กปัญญาเลิศได้ก้าวหน้าไปตามความสามารถที่หับเร็วขึ้นกว่าปกติ การย่นเวลาเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และการวางตัวล่วงหน้าโดยมุ่งเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย

2. โปรแกรมการจัดกลุ่มตามความสามารถ (Ability Grouping Program) เช่น ชั้นเรียนพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โรงเรียนเฉพาะสำหรับเด็กปัญญาเลิศ การเรียนร่วมกับเด็กปกติ โรงเรียนฤดูร้อน หรือครูพิเศษเฉพาะด้านให้ความรู้

3. โปรแกรมการศึกษารายบุคคล (Independent Study Program) เป็นโปรแกรมที่เปิดโอกาสให้เด็กปัญญาเลิศได้ทำงานโดยอิสระภายใต้คำแนะนำดูแลและสนับสนุนของผู้ใหญ่ หรือจากศูนย์วิชาการ

4. โปรแกรมการแนะแนว (Guidance Program) ครอบคลุมลักษณะของการแนะแนวทั้ง 3 ด้าน คือ การแนะแนวส่วนตัว การแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ

คุณฉวี บริพัตร ณ อยุธยา (2531 : 116) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กธรรมดาว่าน่าจะจำกัดอยู่แต่เด็กพิการเท่านั้น เด็กปัญญาเลิศก็เช่นเดียวกัน ย่อมต้องการอยู่ในโลกที่มีทั้งเด็กโง่ เด็กฉลาด คนดี คนเลว คนมี คนจน เด็กต้องรู้จัก และยอมรับกันและกัน รับทั้งกลุ่มและยอมรับเป็นรายบุคคล

ผดุง อารยะวิญญู (2531 : 12) ได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศว่า ครอบครัวยุคใหม่มีการพัฒนาการด้านต่าง ๆ เหนือกว่าเด็กธรรมดาอย่างเห็นได้ชัด บิดามารดา ครูอาจารย์ หรือผู้ปกครองจะต้องหมั่นสังเกตเด็กโดยใช้เกณฑ์หลาย ๆ อย่างประกอบกัน เช่น ความสามารถทางสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ความถนัด และอื่น ๆ การจัดโครงการเรียนให้แก่เด็กฉลาดมีหลายวิธี โครงการหนึ่งที่โรงเรียนทุกแห่งควรจะทำได้ คือ โครงการเพิ่มพูนความรู้ในชั้นเรียน ถึงแม้ว่าเด็กฉลาดมักมีความสำเร็จสูงในการเรียน แต่ก็ยังมีบางคนมีความสำเร็จในการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง การช่วยเหลือเด็กเหล่านี้อาจทำได้โดยการจัดบริการให้คำปรึกษา การจัดครูที่สอนเก่ง ยอมรับ และเข้าใจเด็ก เพื่อช่วยส่งเสริมและจูงใจให้เด็กฉลาดได้พัฒนาอย่างเต็มความสามารถของตน

อุษณีย์ โพธิสุข (2535 : 48) ได้แนะวิธีที่น่าจะนำมาใช้ในการสอนเด็กปัญญาเลิศ คือ การสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นหลักจะช่วยทำให้แต่ละคนมีความสุขไม่มีความรู้สึกว่าเป็นคนประหลาดกว่าคนอื่น ๆ ในปี 1988 รัฐสภาของสหรัฐอเมริกา (The United States Congress) ได้ทำตามกฎหมายที่มีชื่อว่า The Jacob K. Javits Gifted and Talented Students Act ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับแรก ที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทุกสาขาตั้งแต่อายุ 6 ขวบขึ้นไป สำคัญของกฎหมายนี้คือให้โรงเรียนมีหน้าที่หาและปลุกปั้นเด็กเหล่านี้ให้เป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งของประเทศ และนั่นหมายถึงรัฐบาลกลางมีบทบาทที่จะกระตุ้นเรื่องการวิจัย และพัฒนาเพื่อให้แน่ใจได้ว่าโรงเรียนสามารถที่จะตอบสนองความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคลได้

นักการศึกษาจึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศไว้ดังนี้ (อุษณีย์ โพธิสุข, 2535 : 49)

1. เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียน ซึ่งจะช่วยให้เด็กปัญญาเลิศได้พัฒนาศักยภาพของตนได้ถึงขีดสูงสุด โดยเฉพาะในด้านการตัดสินใจ การวางแผน การให้เหตุผล การสร้างสรรค์ และการสื่อสารกับผู้อื่น

2. เพื่อจัดโอกาสให้เด็กได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการในการแก้ปัญหา
3. เพื่อจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อเด็กในการแสดงออก
4. เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปของสหวิทยาการ การใช้สื่อหลาย ๆ อย่าง และความรู้ในหลายระดับเพื่อให้เด็กเรียนรู้ตามความสามารถของตน
5. เพื่อจัดโอกาสให้เด็กได้เพิ่มพูนประสบการณ์ของตน ทั้งในแนวกว้าง และแนวลึกตามความสนใจของเด็ก โดยเน้นความรับผิดชอบและอิสรภาพทางปัญญาในระดับ ประถมศึกษา ซึ่งนับเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาในระดับต่อ ๆ ไป การมีโปรแกรมสำหรับ เด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2527 : 60) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเก่งพัฒนาความสามารถ (Enrichment model) การจัดกิจกรรมทำได้ 3 แบบ คือ

1. Type I General Exploratory Activities หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนสำรวจความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของตนเพื่อเป็นพื้นฐานในการเลือกเรียนวิชาที่ถนัด และเหมาะสมต่อไป
 2. Type II Group Training Activities หมายถึง การจัดสถานการณ์ หรือเกมต่าง ๆ ให้เด็กฝึก เพื่อให้เกิดความเอาใจใส่ สนใจ ความคิดริเริ่ม และยุทธวิธี ในการแก้ปัญหา
 3. Type III Individual and Small Group Investigations of Real Problems หมายถึง การฝึกให้เด็กมองเห็นปัญหา แก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในสิ่งแวดล้อม เป็นการฝึกเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 3 ถึง 5 คน
- วิทตี้ (Witty. 1940 : 8) ได้ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของเด็กปัญญาเลิศ เช่นเดียวกับ Terman และคนอื่น ๆ ผลการศึกษาทั้งสองกลุ่มสอดคล้องกัน โดยรายงานว่าเด็กอัจฉริยะประมาณ 3 ใน 5 อยู่ชั้นอนุบาลก่อนเข้าเรียนชั้นประถม อายุโดยเฉลี่ย 6 ปี 3 เดือน ปรากฏว่ากลุ่มเด็กอัจฉริยะได้เลื่อนชั้น 1 ชั้นทุกคน และมีแนวโน้ม

ที่จะล้าหลังในด้านการศึกษา เด็กอัจฉริยะมักจะมีคะแนนสูงในสาขาเรขาคณิต วิทยาศาสตร์ วิทยาการ วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์ แต่จะล้าหลังไม่มากนักในสาขาที่ไม่มีความสัมพันธ์กับสติปัญญา แต่ก็มากกว่านักเรียนที่มีสติปัญญานานกลาง ถึงแม้จะต้องแข่งขันกับเพื่อนร่วมชั้นที่อายุมากกว่าก็ยังแสดงการล้าหน้า

มีงานวิจัยของต่างประเทศเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในลักษณะเร่งการเรียนรู้สำหรับเด็กปัญญาเลิศไว้หลายท่านดังนี้ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 23 - 25)

คีสส์ (Keys. 1972 : 248 - 254) ได้รายงานการวิจัยเกี่ยวกับผลของการเร่งรัดที่มีต่อนักศึกษาที่เข้ามหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียเมื่ออายุ 16 ปี 5 เดือน หรืออ่อนกว่า โดยกลุ่มควบคุมเข้ามหาวิทยาลัยเมื่ออายุ 17 ปีขึ้นไป ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มผู้เรียนเร็วเรียนได้ดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญในวิชาการทุกด้าน และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติ และยังพบว่ากลุ่มเรียนเร็วมีกิจกรรม ซึ่งรวมทั้งด้านกีฬา มากกว่ากลุ่มผู้เรียนปกติ ส่วนปัญหาด้านพฤติกรรมคือ กลุ่มที่เรียนปกติแต่เป็นคนเก่ง หรือเป็นนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนเร็วแต่มีความฉลาดปานกลาง ผู้วิจัยได้สรุปว่าถ้าเด็กมีไอคิวตั้งแต่ 140 ขึ้นไป เด็กผู้ชายควรเข้ามหาวิทยาลัยเมื่ออายุประมาณ 16 ปี และผู้หญิงประมาณ 15 ปี 6 เดือน ซึ่งผลการวิจัยนี้ตรงกับของสแตนลีย์ (Stanley. 1977) ในเรื่องการเร่งรัดในมหาวิทยาลัยไม่มีอันตรายต่อการพัฒนาทางด้านอารมณ์แต่ประการใดเช่นเดียวกับงานวิจัย เบิร์ช (Birch. 1960) พบว่าปัญหาด้านอารมณ์เกิดจากการที่บังคับเด็กเก่งไว้นชั้นเรียนที่ไม่มีสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทาย เบิร์ชกล่าวว่าการเร่งรัดช่วยให้เด็กเก่งมีฐานะทางสังคมเพิ่มมากขึ้น และมีผลให้ค่าใช้จ่ายต่ำลง ทั้งของส่วนตัว และค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แจคสัน (Jackson. 1977) ได้สนับสนุนเหตุผลทางเศรษฐกิจโดยชี้ให้เห็นว่าการเร่งรัดการเรียนหนึ่งปีช่วยประหยัดเงินค่าใช้จ่าย รวมทั้งการค้นพบว่าการเร่งรัดทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และไม่มีการผิดปกติทางอารมณ์ และสังคม โดยให้ข้อเสนอแนะว่าการเร่งรัดไม่ควรเกินสองปีในระหว่างเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

มอร์แกน (Morgan. 1957 : 71 - 77) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเด็กเก่ง 25 คน หลังจากที่ได้เด็ก 12 คน ในจำนวนนี้ได้เรียนในโครงการเร่งรัดจากโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยพบว่าเด็กที่ผ่านโครงการเร่งรัดจะเหนือกว่าเด็กที่ไม่ได้เรียนในด้านการเรียน และด้านการเป็นผู้นำ และสามารถปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโครงการเร่งรัด จะเหนือกว่าเด็กที่ไม่ได้เรียนในด้านการเรียน และด้านการเป็นผู้นำ และสามารถปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโครงการเร่งรัด

มาติสัน และ ดาน (สุปานิ สนธิรัตน. ม.ป.ป. : 317 ; อ้างอิงมาจาก Martinson. and Dunn. 1963.) ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการศึกษา และการบริการโปรแกรมต่าง ๆ ในชั้นพิเศษในการให้การศึกษาแก่เด็กปัญญาเลิศผลการประเมิน ปรากฏว่าเด็กปัญญาเลิศประสบความสำเร็จด้านการศึกษา และการปรับตัวทางสังคมสามารถพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาโดยการใช้อุปกรณ์การสอน และครูผู้สอนสามารถนำเข้าสู่บทเรียนด้วย ปัญหาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ซังค์ (Schunk. 1987 : 149) งานวิจัยเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศอยู่ชั้นเรียนปกติ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเด็กอื่น ๆ เพื่อคอยกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เด็กที่มีความสามารถที่ต่ำกว่า ให้เป็นเด็กเก่งขึ้นมา จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการเลียนแบบพฤติกรรมในชั้นเรียนนั้น พบว่าเด็กไม่เก่งจะไม่สนใจเรียนรูปแบบจากเด็กเก่ง หรืออยากเรียนเร็วขึ้น พวกเขาจะเรียนแบบจากกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงกันกับความสามารถของเขา และจากงานวิจัยได้ชี้แนะว่าเด็กไม่เก่งบางคนมีความหวาดหวั่น เมื่อมีเด็กเก่งเรียนด้วย แต่เมื่อเด็กเก่งไม่อยู่พวกเขาจะรู้สึกเบื่อกวน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพควรจะทำให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นคือ ในช่วงเวลาเดียวกันเด็กที่เรียนเก่ง ควรจะเรียนเนื้อหา และวิธีการสอนที่แตกต่างจากเด็กที่เรียนระดับปานกลาง และเด็กที่เรียนอ่อน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพได้สูงสุด และเมื่อมองไกลไปข้างหน้าในอนาคต เราจะมองเห็นความจำเป็นที่จะให้การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มี

ความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน (Gifted and Talented Children) เป็นกรณีพิเศษ การลงทุนที่ดีที่สุด และมีระยะยาวมากที่สุดก็คือ การลงทุนในการพัฒนาคน โดยเฉพาะคนเก่งที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในต่างประเทศ

ในช่วงหลังปี ค.ศ.1957 ซึ่งเป็นปีที่รัสเซียได้ส่งยานสปุตนิก (Sputnik) ขึ้นสู่อวกาศ ทำให้อเมริกาและประเทศต่าง ๆ ตระหนักตกใจและหันมาให้ความสนใจกับการจัดการศึกษาให้กับเด็กเก่งที่จะเป็นกำลังของประเทศในอนาคต

มาแลนด์ (อูษณีย์ โพธิ์สุข. 2535 : 33 ; อ้างอิงมาจาก Marland. 1972) ได้เสนอรายงานต่อรัฐบาลของสหรัฐอเมริกาชื่อ Marland's Report 1972 ได้ทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องเด็กปัญญาเลิศกว้างขวางขึ้น และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก ต่อมาในปี 1988 รัฐบาลของสหรัฐอเมริกาได้ตรากฎหมายฉบับแรกที่สนับสนุนเด็กปัญญาเลิศทุกสาขาตั้งแต่อายุ 6 ขวบขึ้นไป วาระสำคัญของกฎหมายคือ ให้โรงเรียนมีหน้าที่สะอาดแสงและปลุกปั้นเด็กเหล่านี้ จึงทำให้โรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความสามารถเฉพาะบุคคลได้

ผดุง อารยะวิญญู (2530 : 24 - 27) ในปี 1917 รัฐบาลแคนาดาได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในแคว้นออนแทรีโอ โดยให้อำนาจแก่ผู้รับผิดชอบในด้านการจัดการศึกษามีอำนาจในการจัดชั้นเรียนขึ้นเป็นพิเศษสำหรับเด็กฉลาดโดยเฉพาะ กฎหมายฉบับนี้บังคับให้รัฐบาลจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศคณะกรรมการด้านการศึกษามีได้ใช้เวลาหลายปีในการเตรียมงาน มีการแต่งตั้งที่ปรึกษาในการดำเนินงาน และจัดพิมพ์คู่มือสำหรับการสอน ตลอดจนวางแผนจัดอบรมครูเพื่อสอนเด็ก และจัดตั้งสมาคมผู้ปกครองสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นเพื่อให้ข้อเสนอแนะในด้านการศึกษา และคอยผลักดันให้โครงการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และในประเทศอาฟริกาใต้ได้เริ่มจัด

การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1980 ที่เมืองแคลทวน โดยกำหนดนโยบายเป็นโครงการ 3 ปี และรัฐให้การสนับสนุนในการทดลองสำหรับเด็กปัญญาเลิศ จนถึงปี ค.ศ. 1985 จึงเปิดสอนหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในระดับปริญญาตรี และประเทศสาธารณรัฐโรมาเนีย ถึงแม้จะเป็นประเทศเล็กแต่ก็จัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอย่างทันสมัย โดยมีการสอนเป็นรายบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของแต่ละบุคคล การคัดเลือกเด็กปัญญาเลิศใช้วิธีทดสอบแบบมาตรฐานทางด้านความถนัด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีรูปคณะกรรมการในการคัดเลือกโดยเฉพาะด้านการสอนเสริมจะสอนเสริมสัปดาห์ละอย่างน้อย 2 ชั่วโมง ในวิชาที่เขาค้นคว้าเห็นว่า ในขณะที่ประเทศอเมริกา และยุโรปมีการตื่นตัวในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในแถบเอเชียก็ให้ความสำคัญต่อเด็กฉลาดเช่นกัน ในช่วงปี ค.ศ. 1978 ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน ได้เริ่มจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอย่างเป็นทางการโดยรัฐจัดตั้งโรงเรียนพิเศษขึ้นสำหรับเด็กฉลาดโดยเฉพาะ และโครงการวังเด็ก (Children's Palaces) ส่วนประเทศอินเดียรัฐบาลจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่เด็กฉลาดเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1961 ต่อมาในปี ค.ศ. 1980 ได้คัดเลือกเด็กฉลาดเข้าศึกษาต่อในแขนงวิชาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และด้านการแพทย์ ในประเทศญี่ปุ่นมีการเรียนการสอนสำหรับเด็กปัญญาเลิศในระบบการศึกษาของญี่ปุ่นนั้น ขบวนการเรียนการสอน การคัดเลือก การประเมินผลเป็นขั้นตอนของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งสิ้น

จากการศึกษาเอกสารที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า หลายประเทศต่างก็ให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของเด็กฉลาด โดยการจัดการศึกษาสำหรับเด็กเหล่านี้ขึ้นในประเทศของตน แต่แนวทาง และวิธีการอาจแตกต่างกันออกไป การให้การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ รัฐมีหน้าที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าของชาติ ซึ่งในปัจจุบันนักการศึกษาของไทยกำลังแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านมากยิ่งขึ้น

ความเป็นมาของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในประเทศไทย

ในอดีตประเทศไทยได้เอื้อให้มีการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษอยู่บ้าง เช่น มีการส่งเสริมเด็กเรียนเก่งให้เลื่อนชั้นกลางปี หรือข้ามไปเรียนชั้นสูงขึ้น หรือจัดให้เด็กเก่งเรียนอยู่ห้องเดียวกัน แต่ยังไม่ได้ให้การศึกษที่แตกต่างไปจากเด็กอื่น ๆ

ความเคลื่อนไหวด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในประเทศไทย เริ่มขึ้นในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะที่ 3 พ.ศ.2515 - 2519 ซึ่งเน้นด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนาประเทศ กรมสามัญศึกษาจึงเริ่มให้ความสนใจงานด้านนี้ และในปี พ.ศ.2516 แผนกวิชาการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษาจึงได้ผลิตคู่มือครูออกมาเผยแพร่ ชื่อว่าจิตวิทยาและการศึกษาสำหรับเด็กฉลาด (กาญจนา โกตระกุล. ม.ป.ป.)

ในปี พ.ศ.2523 ความสนใจเรื่องเด็กปัญญาเลิศ ได้รับการกระตุ้นเมื่อคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้จัดตั้งโครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ และในปี 2524 ได้จัดสัมมนาเรื่อง "การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ" ซึ่งเน้นถึงความร่วมมือร่วมใจกันในการแสวงหาทางที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปัญญาเลิศ และได้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการในปี 2527 เกี่ยวกับเรื่องเด็กปัญญาเลิศอีกหลายครั้ง ซึ่งถือเป็นงานส่วนหนึ่งในโครงการส่งเสริมการศึกษาเพื่อเด็กปัญญาเลิศของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนประถมสาธิตประสานมิตร เป็นต้น โครงการนี้มุ่งขยายจากระดับประถมศึกษาไปสู่มัธยมศึกษา และขั้นต่อไป และจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาค ต่อมาในปีการศึกษา 2534 ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ดำเนินการเปิดการเรียนการสอนขึ้นในระดับประถมศึกษาตอนต้นที่วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งนับว่าเป็นครั้งแรกในเมืองไทยที่มีการจัดการเรียนการสอนในสาขานี้อย่างมีระบบ

ดวงเดือน อ่อนน่วม (2529 : 3) ในปี พ.ศ.2527 ได้มีผู้ริเริ่มโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) ขึ้น โดยร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและเทคโนโลยี (สสวท.) โครงการนี้กำหนดขึ้นเนื่องจากความตระหนักในความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการศึกษาของอาเซียน (Subcommittee on Education) ขึ้นคณะหนึ่งในโครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน โดยมีรัฐบาลออสเตรเลียช่วยเหลือเงินแก่ประเทศอาเซียนเป็นเวลา 4 ปี เริ่มตั้งแต่ปี 2523 ถึง 2527 พร้อมกับให้มีคณะกรรมการประสานงานระดับภูมิภาค (Regional Co-ordinating Committee - RCC) เพื่อดำเนินงาน ซึ่งสมาคมนี้ได้ขยายตัวเป็น "Asia - Pacific Federation of World Council for Gifted and Talented Children" ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกโดยมีตัวแทนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นคณะกรรมการบริหารระดับสูงเพื่อดำเนินงาน

ลำดับ ธีระบุตร (2530 : 6) การพัฒนาการศึกษาพิเศษให้แก่เด็กปัญญาเลิศในระดับระหว่างประเทศเอเชียด้วยกันเริ่มในปี พ.ศ.2525 ดังปรากฏในรายงานการประชุมของสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (Association of South East Asian Nations ASEAN) ซึ่งประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิก และเป็นกรรมการในการประชุมที่สิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 29 - 31 กรกฎาคม 2518 ซึ่งต่อมาสมาคมนี้ได้ขยายตัวเป็น "Asia Pacific Federation of World Council for Gifted and Talented Children" ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก โดยมีตัวแทนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นคณะกรรมการบริหารระดับสูงเพื่อดำเนินงาน

โครงการหลักสูตร ปริญญาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 โดยเริ่มปี 2530 โดยการสร้างหลักสูตรพิเศษเพิ่มเติมจากหลักสูตรปกติทั้งนี้เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถสูงเพื่อเป็นแนวทางวิชาการต่อไป และโครงการข้างเผือกของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาโดยเฉพาะให้เข้ามาเรียนโดยมีทุนการศึกษาให้

การจัดการศึกษาในโรงเรียนกีฬา ตามที่รัฐบาลของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายการส่งเสริมการกีฬาของชาติไว้ว่า เพื่อให้การกีฬา ได้มาตรฐานมีขีดความสามารถในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬานานาชาติได้ดียิ่งขึ้น ประกอบกับ ประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ในปี พ.ศ.2533 การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ในปี พ.ศ.2541 และการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ในปี พ.ศ.2547 การกีฬาแห่งประเทศไทย และกรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานหลักได้มีการจัดตั้ง โรงเรียนกีฬา เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2532 และในวันที่ 7 สิงหาคม 2533 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีขึ้นเป็นแห่งแรก โดยมีลักษณะเป็นสถาบันอิสระขึ้นตรงต่อกรมพลศึกษา (การจัดการศึกษาในโรงเรียนกีฬา, 2533 : ไม่มีเลขหน้า) ซึ่งถือว่าเป็นการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความสามารถ พิเศษทางด้านกีฬานในเมืองไทยขึ้นเป็นครั้งแรก

โครงการส่งเสริมความเป็นเลิศของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา (2535 : 14) ซึ่งได้มีการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาลำดับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539) สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จัดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียน จัดโปรแกรมพิเศษเสริมความสามารถให้กับนักเรียนที่มีสติปัญญาสูงหรือเด็กที่มีความสามารถ พิเศษเพื่อให้เด็กเหล่านี้ได้พัฒนาความสามารถให้สูงสุดตามศักยภาพของตน

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าในขณะนี้บุคคลหลายฝ่ายกำลังตื่นตัวในการจัดการ ศึกษาให้แก่เด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งนับว่าเป็นนิมิตหมายอันดีแก่ ชาติที่จะได้กำลังคนที่มีความสามารถสูงมาช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนอีกมากมายหลายโรงให้ความสำคัญต่อเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถ พิเศษเฉพาะด้าน (Gifted and Talented) โดยจัดโครงการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชมรม โครงการปัญญาเลิศ โครงการส่งเสริมความเป็นเลิศ โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ โครงการศิลปะ เป็นต้น

ปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ

เมื่อมองอย่างผิวเผินคนทั่วไปมักมีความรู้สึกว่ เด็กปัญญาเลิศนั้นไม่น่าจะมีปัญหาอะไร เพราะเป็นที่ชื่นชมของพ่อ แม่ ครู อาจารย์ และเพื่อน ๆ แต่ความเป็นจริงแล้วยังมีเด็กปัญญาเลิศอีกเป็นจำนวนมากที่มีความล้มเหลวทางการเรียน การงานบ้างก็ไม่มีโอกาสได้พัฒนาหรือใช้ความสามารถที่มีอยู่ได้สูงสุดตามศักยภาพของเขา

โกแวน (ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร นิยมธรรม. 2520 : 208 ; อ้างอิงมาจาก Gowan. 1957) ได้ให้ความเห็นว่า เด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จทั้ง ๆ ที่เป็นผู้มีระดับสติปัญญาสูง เพราะผลจากการหลบหลึกหรือการเลี่ยงจากเป้าหมายการงาน ความร่วมมือในกลุ่มสังคมอันเป็นผลมาจากที่ความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ ของเด็กถูกมองข้าม หรือถูกกีดกัน หรือถูกหาว่าเป็นเรื่องไร้สาระ ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายท้อแท้

เทอร์แมน และโอเดน (สุชา จันทน์เอม. 2525 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Terman and Oden. 1947) ได้ศึกษาพบว่าเด็กฉลาดที่มีความสำเร็จในการเรียนดำนัั้น มีสาเหตุอยู่ 4 ประการ คือ

1. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
2. ปัญหบางอย่างที่ยากไม่อาจจะแก้ได้
3. ขาดความตั้งใจในการทำงาน
4. เป็นเด็กที่มีปมด้อย

ดวงเดือน อ่อนน่วม (2529 : 88 - 89) เด็กปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าความสามารถมักมีเหตุผลต่าง ๆ กัน สาเหตุหนึ่งที่มีผู้กล่าวถึงกันก็คือการมีอัตมโนทัศน์ (self concept) ที่ไม่ดี คือ มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตัวเอง และมีความรู้สึกไม่ชอบวิธีที่คิดว่าผู้อื่นมองตน พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกจึงเป็นไปในทางต่อต้าน โดยที่เด็กเองไม่ได้ตั้งใจ

อุษณีย์ โพธิสุข (2535 : 39 - 40) ได้กล่าวถึงปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

1. การไม่ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับพวกเขา เพราะหลักสูตรส่วนใหญ่เขียนไว้มาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ แต่เป็นหลักสูตรที่คำนึงถึงสิ่งที่วัดได้ทางพฤติกรรมภายนอกที่สามารถแสดงออกได้ ความสามารถพิเศษ หรือพรอันเป็นเลิศของเด็กนั้นส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่วัดไม่ได้จากแบบทดสอบ

2. ขาดความเข้าใจในศักยภาพอันมีค่าของตนเอง จึงทำให้ใช้เวลาไปกับชีวิตที่สูญเปล่า เอ็ดดิสัน ได้กล่าวว่า "Genius is 1% Inspiration 99% Perspiration"

3. ขาดการชื่นชมที่ดี เด็กมักกลายเป็นคนสร้างปัญหาให้กับสังคม

4. เด็กมีความคับข้องใจ สิ้นหวังกับระบบการศึกษา จึงพบว่าเด็กปัญญาเลิศส่วนมากเลิกเรียนกลางคัน เด็กที่อยู่ในระดับอัจฉริยะส่วนใหญ่เรียนไม่จบชั้นมัธยมศึกษาสูงสุด จะเห็นได้ว่ายิ่งฉลาดเท่าใดยิ่งหนีไปจากระบบโรงเรียน

5. ขาดบุคลากรที่เข้าใจในเรื่องนี้อย่างแท้จริง โรงเรียนควรให้ผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของลูกด้วย

ศรียา นิยมธรรม (2535 : 23 - 26) ได้อธิบายถึงปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศ ดังนี้

1. ช่องว่าง (Dead Time) หมายถึง เวลาระหว่างที่เด็กทำงานเสร็จ และจะเริ่มงานใหม่เนื่องจากเด็กทำงานรวดเร็วมาก เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางจึงมักต้องคอยจนกว่าครูจะมาสนใจ

2. ความเบื่อหน่าย (Boredom) มักเกิดขึ้นขณะต้องรอคอย และเป็นเหตุให้ขาดการเร้า หรือกระตุ้นความสนใจ ขาดแรงจูงใจ ซึ่งอาจกลายเป็นจุดเริ่มของการประพฤติไม่ดี

3. ปัญหาทางอารมณ์และการพูดของเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง โดยเฉพาะเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าที่เป็นจริง

4. การแบ่งแยก (Disruption) การที่เด็กปัญญาเลิศมีความคิดริเริ่มทำให้เกิดการเสาะแสวงหากิจกรรมใหม่ ๆ มาทำ หลังจากทำงานเสร็จแล้ว การอยู่ว่าง ๆ เป็นเหตุให้เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางทำพฤติกรรมก่อกวนผู้อื่น

5. การเพิ่มงานให้มากขึ้น (Provision of Home Work) เป็นการแก้ปัญหาได้ชั่วคราว ถ้าการให้งานเพิ่มขึ้นเป็นงานที่มากขึ้นหรือยากขึ้น แต่ก็อาจทำให้เด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางรู้สึกว่าการที่ทำงานนี้ไม่ได้คะแนนมากเท่ากับความสามารถที่เขาทำงานแต่ไม่ได้รับรางวัลใด ๆ

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 : 7 - 9) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดีหรือเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ หรือเด็กฉลาดมากแต่เรียนไม่ดีดีเท่าที่ควร จากการวิจัยพบว่า เนื่องมาจากปัญหาทางด้านอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุจากความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กพลอยวิตกกังวล ขาดกำลังใจ พ่อแม่ ไม่เข้าใจและไม่สนใจเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โดโรธี รูบิน (Dorothy Rubin. 1969 : 43)

ประยูร วัชรดิษฐ์ (2514 : 48 - 49) ได้ศึกษาเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ ผลจากการวิจัยพบว่า เด็กได้รับการเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอาากับเด็กมากกว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและการลงโทษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮิลเลียด (Hilliard. 1969 : 426) และมอว์รี กับวิลสัน (Morrow and Wilson. 1961 : 508 - 514) ที่พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของบิดา-มารดาที่ต้องการอบรมเลี้ยงดู ในกรณีที่บิดามารดาเข้มงวด เข้มงวด กวดขันหรือลงโทษบุตร หรือปกป้องหรือผลักดัน บุตรมากเกินไปและมีความคาดหวังกับเด็กในเรื่องความสำเร็จสูงเกินไป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว ทั้งหมดสรุปได้ว่า ปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ มิได้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นชั่วคราวหากแต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันโดยมีรากฐานจากปัญหาด้านบุคลิกภาพ และสังคมที่สั่งสมมาแต่เยาว์วัย เด็กเรียนรู้ที่จะทำงานในระดับต่ำกว่าศักยภาพของตนเองมีอยู่ สาเหตุทั้งหมดคือ สภาพแวดล้อมทางบ้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับพ่อแม่ ตัวเด็กเองมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตัวเอง (self - concept) สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน ทัศนคติ คุณธรรม และความเชื่อของคนในกลุ่มชนต่าง ๆ

ลักษณะการสอนเด็กปัญญาเลิศ

ปัญหาที่มีการถกเถียงกันอยู่เสมอ คือ ครูสอนเด็กปัญญาเลิศควรจะมีปัญญาเลิศด้วยหรือไม่ ดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา (2531 : 133 - 140) ได้ให้ข้อสังเกตว่าคงไม่จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้หรือความสามารถสูงมากทุก ๆ เรื่อง เพียงแต่ครูต้องรู้ข้อมูล สามารถชี้แนะ แนะนำได้ ปัจจุบันแหล่งข้อมูลความรู้มีมากมายเพราะเป็นยุคบุกเบิกสมองกล คอมพิวเตอร์ หรือเป็นยุคแห่งข่าวสาร เด็กสามารถเรียนรู้ได้เอง โดยครูกำหนดหน้าที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะ บอกแหล่งข้อมูล ช่วยเป็นที่เลี้ยง เพราะครูเองไม่จำเป็นต้องรู้ทุกอย่าง และคงไม่สามารถนำความรู้ต่าง ๆ บรรจุในสมองได้หมด จะเห็นว่าปัจจุบันเครื่องคอมพิวเตอร์ถือเป็นสมองกลที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ได้ดีกว่า ฉะนั้นครูที่เหมาะสมที่จะสอนเด็กปัญญาเลิศซึ่งประมวลผลจากความคิดเห็นของนักการศึกษานักจิตวิทยา และเด็กปัญญาเลิศสรุปได้ดังนี้

1. อารมณ์ขัน ครูควรรู้จักผ่อนคลายผ่อนยาวด้วยอารมณ์ขัน จะช่วยสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมสภาพจิตใจดีดีมาก จะเป็นการผูกสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กอย่างดี
2. เจตคติ และความเข้าใจเด็ก สิ่งที่จะช่วยให้ครูมีดวงตาที่แหลมคมคือ ความเมตตา เจตคติ ความรู้และความเข้าใจเด็กอันถูกต้อง ต้องเข้าใจปัญหาของสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย
3. ความรอบรู้และไม่อับจนหนทาง หมายถึง ครูควรสนใจทุกสิ่งทุกอย่าง รู้จักขนขวายหาความรู้อยู่เสมอ ครูควรเปลี่ยนบทบาทจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ มาเป็นผู้ให้ความสะดวก ชี้ช่องทางให้เด็กว่าควรจะไปในทิศทางใด ควรวางแผนเป้าหมาย หรือเป็นผู้ร่วมศึกษาและให้บริการ และอำนวยความสะดวกหรือที่เลี้ยง (Co-learner and facilitator)
4. ใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น คือยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สร้างบรรยากาศประชาธิปไตยเพื่อฝึกเด็ก
5. ครูต้องมีความคิดสร้างสรรค์ โดยต้องฝึกเป็นคนช่างคิดช่างถาม มีความคิดที่กว้างไกลในสิ่งที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ
6. ครูต้องรู้จักวิธีสอน โดยเฉพาะวิธีสอนให้เด็กคิด

ซูซีฟ อ่อนโรคสูง (2527 : 62) มีความเห็นว่า ครูสอนเด็กปัญญาเลิศควรมีพฤติกรรมในการดำเนินการสอนในชั้นเรียนดังนี้

1. ครูต้องสังเกต และตรวจดูว่า เด็กคนใดเป็นเด็กปัญญาเลิศเพื่อจะได้ส่งเสริมต่อไป
 2. ครูต้องพิจารณาตัดสินว่า จะให้เด็กปัญญาเลิศทำกิจกรรมหรือเรียนพิเศษในด้านใด เขาจึงจะได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ไม่ต้องไปรบกวนคนอื่นด้วยความเบื่อหน่ายในห้องเรียน
 3. ครูต้องแสวงหาแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อนำมาทำให้เด็กไปใช้ประโยชน์
 4. ครูต้องสนับสนุนทุกวิธีการให้มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
- เมเคอร์ (สุนทร โรตบรรเทา. 2530 : 41 ; อ้างอิงมาจาก Mercer.

1972) กล่าวว่า ครูสอนเด็กปัญญาเลิศควรมีลักษณะดังนี้

1. มีเชาวน์ปัญญาสูง
2. มีความยืดหยุ่นและการคิดสร้างสรรค์
3. มีความเชื่อมั่นตนเอง
4. มีความสนใจหลายด้าน
5. มีอารมณ์ขัน
6. มีความเข้าใจปัญหาของเด็กเก่ง
7. มีความเข้าใจตนเอง
8. มีความรักในการเรียนรู้
9. มีความเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน

แมคนารี (สุนทร โรตบรรเทา. 2530 : 42 ; อ้างอิงมาจาก McNary. 1967)

ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการคิดกว้างไกลและการคิดแคบของเด็กทำให้ได้พบ คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ เช่น การมีวิถีทางอารมณ์

การมีพลังในการทำงาน และการมีสมาธิเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการคิดกว้างไกล สำหรับการคิดแบบนี้ผู้วิจัยพบว่าการยอมทำตาม การฟังหาคนอื่น การตื่นอยู่เสมอและความอบอุ่นเป็นองค์ประกอบสำคัญ

คลีกร ("นฤภัทร". 2529 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Clark. 1983) ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของครู และได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ครูที่สอนเด็กปัญญาเลิศได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาสูงเลิศ แต่จำเป็นต้องเป็นคนที่รักความมีสติปัญญา รู้ค่าของความเจียวยาวลาค มีความสามารถในการปลูกฝังทัศนคติทางปัญญา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะพิเศษของครูที่เหมาะสมกับการสอนเด็กปัญญาเลิศ ในปี 1971 สำนักงานการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา ได้สำรวจความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเรื่องเด็กปัญญาเลิศ จำนวน 204 คน พบว่า ครูที่จะประสบความสำเร็จในการสอนเด็กปัญญาเลิศจะต้องสนใจที่จะไม่หาความรู้ และต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านวิชาการกว้างขวางด้วย

แมคคูกซ์ (Maddux. 1985 : 160 - 163) ได้ศึกษากลุ่มเด็กปัญญาเลิศในสหรัฐอเมริกาว่าลักษณะข้อใดของครูที่มีความสำคัญที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือนักเรียนปัญญาเลิศที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 98 คน ในรัฐเท็กซัส โดยศึกษาคณะลักษณะของครูสอนเด็กปัญญาเลิศ 3 ด้านคือ สังคมบุคลิก ความรู้ทางวิชาการ และการควบคุมชั้นเรียน ผลจากการนำมาวิเคราะห์และเรียงลำดับก็พบว่า ลักษณะทางสังคมบุคลิกของครูมีความสำคัญกว่าคุณลักษณะด้านความรู้ทางวิชาการและการจัดควบคุมชั้นเรียน จากการที่พบว่า นักเรียนปัญญาเลิศให้ความสำคัญกับคุณลักษณะทางสังคมบุคลิกของครูมากกว่าคุณลักษณะด้านความรู้ นั้น จะขัดแย้งกับผลงานวิจัยของมิลแกรม (Milgram) โดยที่มีผลมรณรายงานว่า นักเรียนปัญญาเลิศทุกคนในอิสราเอลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ความรู้เชิงวิชาการของครูมีความสำคัญมากกว่าคุณลักษณะด้านอื่นอีกสองด้าน แต่งานวิจัยพบว่าเด็กปัญญาเลิศในอเมริกาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าคุณลักษณะทางสังคมบุคลิกของครูสำคัญกว่าความรู้วิชาการหรือความสามารถในการสอนแต่อย่างใดก็ตาม งานวิจัยสองอย่างนี้พบสิ่งที่เหมือนกันอยู่อย่างหนึ่งคือ เด็กปัญญาเลิศในกลุ่มตัวอย่างอเมริกาที่มีระดับสติปัญญา (I.Q.) สูง ให้

ความสำคัญแก่คุณลักษณะด้านความรู้วิชาการมากกว่า เด็กที่มีระดับสติปัญญาต่ำกว่า กล่าวโดยสรุปคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กปัญญาเลิศที่ใช้ในการวิจัยนี้ระบุว่า เขาเห็นว่าคุณลักษณะทั้งสามด้านของครูนั้นเป็นสิ่งสำคัญ รวมทั้งความเป็นกันเอง การเชื่อในความสามารถของนักเรียน การมีอารมณ์ขัน การมีความรู้ในวิชาที่สอน มีจินตนาการสอนสิ่งที่มีประโยชน์ การให้อภิปรายในชั้นเรียน การปฏิบัติต่อนักเรียนแบบผู้ใหญ่และการสอนอย่างมีระบบ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยกล่าวโดยสรุป คือ คุณลักษณะของครูมีความสำคัญในการคัดเลือกมาเป็นครูสอนเด็กปัญญาเลิศ ลักษณะที่สำคัญที่สุดคือ การมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ การมีเชาวน์ปัญญาสูง การมีความสนใจรอบด้าน มีความเชื่อมั่นตนเอง มีความยืดหยุ่นและการคิดสร้างสรรค์ และมีความต้องการทำงานกับเด็กเก่ง

ความสนใจ

การศึกษาความสนใจต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน ถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษโดยจำกัดจำนวนในโรงเรียนที่ตนสังกัดอยู่ ในการศึกษาความสนใจหรือความต้องการนั้น จะต้องแยกแยะออกเป็นระดับหรือประเภทต่าง ๆ ให้ชัดเจนว่าจะศึกษาหรือประเมินความสนใจของใคร เพราะจะมีความแตกต่างกันของแต่ละบุคคล ของกลุ่มบุคคล ขององค์การ หรือสถาบันในการศึกษาความสนใจครั้งนี้ ได้ศึกษากับผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมในการดำเนินงานทั้งปวงของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมาย

บันลือ พงษ์วัน (2524 : 150) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่สำคัญของผู้บริหารข้อหนึ่งคือ ต้องมีความกระตือรือร้น ตื่นตัว มีความสนใจใฝ่หาความรู้ใหม่ ๆ กล้าแสดงออกยอมรับในความคิดใหม่ ๆ ทางวิชาการ สนใจติดตามการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ มีความพร้อมที่จะให้บริการ และสนับสนุนด้านวิชาการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

สลาย โพธิ์ทอง (2529 : 10) จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร ครู มีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อโครงการเด็กพิเศษ และการจัดโครงการจะสำเร็จ หรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนจะมีความสนใจ เข้าใจ และอุทิศตนในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโครงการนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด

แดเนียล (Daniel. 1977 : 217 - 222) ได้กล่าวถึงรูปแบบของโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ปัญหา ความต้องการ และความสนใจของสังคม เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดนโยบาย จุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการนั้น ๆ

เกลนน์ (Glenn. 1978 : 38) ได้ศึกษาแนวโน้มความเป็นไปได้ในการเปิดสอนวิชาเอกธุรกิจขึ้นในวิทยาลัยรีคอมอนท์ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักธุรกิจเอกชน ซึ่งใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจเป็นหลัก ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ

จะเห็นได้ว่าจากความคิดเห็นและงานวิจัยจากท่านทั้งหลายได้ให้แนวความคิดที่มีลักษณะสอดคล้องกัน จึงพอสรุปได้ว่า การศึกษาแนวโน้มความเป็นไปได้ของโครงการ ควรจะทำการศึกษาส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาความเป็นไปได้ด้านความต้องการ ความสนใจและความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ และความต้องการของสังคม

2. ศึกษาความเป็นไปได้ด้านความพร้อมในการดำเนินโครงการ เช่น ผู้บริหาร บุคลากร อาคารสถานที่ เทคโนโลยี เครื่องไม้ เครื่องมือต่าง ๆ เป็นต้น

การศึกษาด้านความสนใจของผู้บริหารโรงเรียน ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมาก ก่อนการเริ่มต้นของโครงการ ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็น และความสนใจ หรือความต้องการ จึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการเตรียมการวางแผน หรือ กำหนดนโยบายของโครงการเพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ฮิลดา (Hilda. 1962 : 12) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ฮิลด์ (Hilda, 1962 : 12) ได้กล่าวถึง

ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตรก็ได้เน้นความสำคัญของการศึกษาความสนใจ ความต้องการ เป็นขั้นแรกของการจัดทำโครงการ เพราะรากฐานของความล้มเหลวของการจัดโครงการ การวางแผนกำหนดนโยบายที่ไม่เหมาะสม ไม่สนองต่อความต้องการ หรือความสนใจของผู้ปฏิบัติ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาปัจจัยด้านบุคลากร ตลอดจนความคิดเห็น ความสนใจและความต้องการมาประกอบด้วย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้วางแผนงานโครงการทราบว่าโครงการนั้นปฏิบัติได้หรือไม่ และทำให้ทราบวิธีการที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมาย และเป้าหมายที่พึงประสงค์ได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเกี่ยวกับแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนการวิจัยต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป (เกณฑ์มาตรฐานครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างโรงเรียนประถมศึกษา. 2532) ในเขตเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง ของทุกจังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 910 โรงเรียน ดังนั้นประชากรการวิจัยจึงได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 910 คน และครูวิชาการ 910 คน รวมทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,820 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 330 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยได้มาโดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane, 1969 : 1088)

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนดังนี้

1. สืบหาโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป ในเขตอำเภอเมืองของแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ

2. สุ่มโดยการจับสลากโรงเรียนในข้อ 1 ของแต่ละจังหวัดในอัตราส่วน 1 : 5 ซึ่งจะได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในต่างจังหวัด 158 โรง ในกรุงเทพมหานคร 7 โรง รวม 165 โรง ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 165 คน และครูวิชาการ 165 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 330 คน ดังเสนอในตาราง

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	โรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าครูวิชาการโรงเรียน	โรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าครูวิชาการโรงเรียน
73 จังหวัด	910	1,820	165	330

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา แยกออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1. ด้านความสนใจ
2. ด้านหลักสูตร
3. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงแนวโน้มต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามค่าเน้นตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา และสัมภาษณ์ผู้ที่รับผิดชอบในโครงการการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาให้ข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานข้อที่ 1 มาเป็นแนวทาง
3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 3.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขและปรึกษา ประธาน กรรมการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา
 - 3.2 นำแบบสอบถามไปขอคำแนะนำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ คือ อาจารย์ราตรี กิรติบุรุษพงศ์ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาพิเศษ และหัวหน้าโครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พดุง อารยะวิญญู และ ดร.สุจินดา พ่องอักษร หัวหน้าฝ่ายวิจัยและประเมิน กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงพื้นิจ (Face Validity) และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
 - 3.3 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วจากข้อ 3.2 ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียน จำนวน 50 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง ในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบัค (Cronbach. 1972 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในการอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนตอบแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามและหนังสือขอความอนุเคราะห์ส่งทางไปรษณีย์ถึงผู้บริหารโรงเรียน โดยสอดซองและปิดผนึกจำหน่ายของถึงผู้วิจัย โดยส่งคืนมายังกองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่ส่งแบบสอบถามคืนภายในเวลาที่กำหนดผู้วิจัยได้ทำหนังสือทวงแบบสอบถามคืน จากกลุ่มตัวอย่างได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 306 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.72 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไป จำนวน 330 ฉบับ ในจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนนั้นปรากฏว่ามีคำตอบไม่สมบูรณ์ 8 ฉบับ ฉะนั้นจึงเหลือแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 298 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.30

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS^x (Statistical Package for the Social Science Version 10) เพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการคำนวณค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูวิชาการต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาในแต่ละข้อ แต่ละด้าน และโดยส่วนรวม โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

เกณฑ์พิจารณาขอบเขตของคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น และความสนใจต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้เกณฑ์ตามแนวของเบสท์ (Best. 1970 : 189)

ค่าที่เป็นด้านบวก

- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจอย่างยิ่ง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจ
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า เห็นด้วยหรือมีความสนใจปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายความว่า เห็นด้วยหรือมีความสนใจมาก
- คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายความว่า เห็นด้วยหรือมีความสนใจมากอย่างยิ่ง

คำถามที่เป็นด้านลบ

- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายความว่า เห็นด้วยหรือมีความสนใจมากอย่างยิ่ง
 คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายความว่า เห็นด้วยหรือมีความสนใจมาก
 คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า เห็นด้วยหรือมีความสนใจปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจ
 คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจอย่างยิ่ง

การตรวจให้คะแนนในแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งมีทั้งหมด 50 ข้อนี้ จะมีข้อคำถาม
 ด้านบวกจำนวน 31 ข้อ และข้อคำถามด้านลบจำนวน 19 ข้อ ฉะนั้นแนวการให้คะแนนจึง
 เป็น 2 แนว ดังนี้

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนดังนี้

ข้อคำถามที่เป็นด้านบวก

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจ
- 3 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีความสนใจปานกลาง
- 4 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีความสนใจมาก
- 5 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีความสนใจมากอย่างยิ่ง

ข้อความที่เป็นตัวเลข

- 1 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีความสนใจมากอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีความสนใจมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีความสนใจปานกลาง
- 4 หมายถึง ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจ
- 5 หมายถึง ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจอย่างยิ่ง

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูวิชาการต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาจำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ $t - test$ และ $F - test$

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ.

2531 : 59)

- 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 64)

2. ค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

- 2.1 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์ แอลฟา ($\alpha - Coefficient$) ของครอนบาค (Cronbach. 1972 : 126)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

- 3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน $t - test$ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 86)
- 3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้ $F - test$ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 95)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้
เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนประชากร
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t - distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F - distribution
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็น

ต่อแนวโน้มนำการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวโน้มนำการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

เด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของพื้นที่ตามแบบสอบถาม

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตามตำแหน่ง
เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการรับราชการครู ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังรายละเอียดของข้อมูลพื้นฐาน แสดงในตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่ง
เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการรับราชการครู

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	150	50.34
1.2 หัวหน้าครูวิชาการโรงเรียน	148	49.66
2. เพศ		
2.1 ชาย	165	55.37
2.2 หญิง	133	44.63
3. อายุ		
3.1 ต่ำกว่า 30 ปี	2	0.67
3.2 30 - 40 ปี	84	28.19
3.3 สูงกว่า 40 ปี	212	71.14
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	1.34
4.2 ปริญญาตรี	225	75.50
4.3 สูงกว่าปริญญาตรี	69	23.16

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
5. ประสบการณ์ในการรับราชการครู		
5.1 ต่ำกว่า 5 ปี	3	1.01
5.2 5 - 10 ปี	36	12.08
5.3 สูงกว่า 10 ปี	259	86.91

จากตาราง 2 แสดงว่าจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 298 คน มีผู้บริหารโรงเรียน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.34 และหัวหน้าครูวิชาการโรงเรียน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 49.66 ส่วนเพศพบว่า เป็นชาย 165 คน คิดเป็นร้อยละ 55.37 เป็นหญิง 133 คน คิดเป็นร้อยละ 44.63 ส่วนอายุพบว่า มีผู้ที่อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 อายุระหว่าง 30 - 40 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.19 อายุสูงกว่า 40 ปี จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 71.14 ในเรื่องระดับการศึกษามีผู้จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.34 จบปริญญาตรี จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50 และจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 23.16 สำหรับประสบการณ์ในการรับราชการครูพบว่า ผู้มีประสบการณ์ในการรับราชการครูต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.01 มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.08 มีผู้ที่มีประสบการณ์สูงกว่า 10 ปี มีจำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 86.91

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นต่อแนวโน้ม
ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ผู้วิจัย
ได้พิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความคิดเห็น
เป็นรายด้าน และความคิดเห็นของแต่ละด้านเป็นรายข้อ ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 3 - 6
ต่อไปนี้

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกเป็นรายด้านและโดยส่วนรวม

แนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านความสนใจ	4.11	0.39
2. ด้านหลักสูตร	3.94	0.40
3. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา	3.78	0.35
รวม	3.95	0.31

จากตาราง 3 แสดงว่าผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัด
การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก
หรือมีความสนใจมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า
ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากทั้งสามด้านคือ แนวโน้มด้านความสนใจมาก

เป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.39) รองลงมาเป็นความคิดเห็นด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.40) และอันดับสุดท้ายเป็นความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.35)

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
ในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความสนใจ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.
1. ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กปัญญาเลิศ (Gifted)	4.18	0.69
2. ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน (Talented)	4.17	0.68
3. ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนา และส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของ สสวท	4.20	0.70
4. ท่านต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมความแตกต่างทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคน	4.43	0.64
5. ท่านคิดว่าเด็กฉลาดที่มีระดับสติปัญญา (I.Q.) เท่ากัน จะมีความสามารถและความสนใจเหมือนกัน	3.68	0.97
6. ท่านมีความต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์	4.73	0.49

ตาราง 4 (ต่อ)

ด้านความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.
7. ท่านมีความสนใจที่จะดำเนินการหาแหล่งสนับสนุน ด้านงบประมาณเพื่อส่งเสริมเด็กเก่ง	4.15	0.78
8. ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศคือ หนอนหนังสือมักจะ สวมแว่นหนาๆ	4.04	0.91
9. ท่านมีความสนใจที่จะเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.07	0.87
10. ท่านคิดว่าเด็กฉลาดมักอ่อนแอ และมีสุขภาพไม่ดี	4.24	0.91
11. ท่านต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน ได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมเด็ก ปัญญาเลิศ	4.34	0.76
12. ท่านคิดว่าการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมเด็ก เก่งในโรงเรียนให้บุคลากรทราบจะไม่มีผลต่อการ ส่งเสริมเด็กเก่งในโรงเรียน	3.56	1.26
13. ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศมักเห็นแก่ตัว หัวสูง และ เข้ากับใครไม่ได้	3.61	1.03
14. ท่านมีความสนใจต่อการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศใน โรงเรียนของท่าน	4.32	0.70
15. ท่านต้องการที่จะเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่ นักเรียนในโรงเรียนของท่าน	4.27	0.73

ตาราง 4 (ต่อ)

ด้านความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.
16. ท่านสนใจที่จะทำความเข้าใจกับครู นักเรียน และบุคลากรในโรงเรียนให้เกิดการยอมรับในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	4.19	0.70
17. ท่านคิดว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับโรงเรียนของท่าน	3.61	1.50
18. ท่านมีความสนใจที่จะทราบแนวนโยบายวิธีดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.21	0.71
รวม	4.11	0.39

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาด้านความสนใจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์สนใจมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.39) และเมื่อพิจารณาด้านความสนใจเป็นรายข้อพบว่า มีความสนใจมากทุกข้อเช่น ความสนใจในข้อ "มีความต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์" เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ "ต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมความแตกต่างทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคน" ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.64) และ "ต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ" ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
ในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านหลักสูตร จำนวนเป็นรายข้อ

ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.
19. เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะ ด้านควรจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะซึ่งแตกต่างไปจาก หลักสูตรปกติ	3.87	1.00
20. หลักสูตรปัจจุบัน เอื้ออำนวยให้เด็กเก่งได้แสดงออก อย่างเต็มที่แล้ว หรือไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	3.42	0.98
21. วิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะความคิดในหลายรูปแบบจะเป็นผลดีกับ เด็กเก่ง	4.33	0.78
22. ท่านคิดว่าควรมีการประยุกต์เนื้อหาให้กว้างขวาง ละเอียดพิสดารลึกซึ้งกว่าเดิมสำหรับเด็กเก่ง	4.04	0.84
23. ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน ของเด็กปัญญาเลิศ	4.28	0.83
24. หลักสูตรควรมีการยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อ ตอบสนองความต้องการของเด็กได้	4.46	0.66
25. การสนับสนุนการเรียนการสอนที่让孩子เป็นศูนย์กลาง เป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสถานการณ์จริง	3.42	1.01
26. หลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันท้าทายให้เด็ก พัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำไป ใช้มากขึ้น	4.27	0.74

ตาราง 5 (ต่อ)

ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.
27. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นอยู่กับตัวเด็กมากกว่า จัดสภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน	3.58	0.92
28. การให้เด็กเก่งสอนเพื่อนในชั้นเรียน ท้าทายครูขาด ความรับผิดชอบในการเรียนการสอน	3.79	0.95
29. หลักสูตรควรเปิดโอกาสที่จะเสริมความรู้ให้แก่เด็กและ เสนอแนะความคิดเห็นด้วยการบอปัญหาที่แปลกใหม่ อยู่เสมอ	4.23	0.75
30. การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กทำงานค้นคว้า ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะเด็กไม่สามารถ รับผิดชอบ	3.64	0.89
31. ทักษะพื้นฐานของเด็ก ครูควรสำรวจก่อนที่จะมีการ ก้าวไปสู่บทเรียนใหม่	4.58	0.62
32. การปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นตามความต้องการของ ผู้เรียนทำได้ยากและนำไปสู่ความล้มเหลวทางวิชาการ	3.62	0.97
33. เนื้อหาที่เสนอให้เด็กรวมทั้งงานที่มอบหมายให้เด็กทำ ควรให้มีการบูรณาการข้อมูลและแนวคิด	4.14	0.72
34. หลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ครูและศิษย์ได้มีส่วนร่วมกันคิด ในการเรียนรู้ด้วยกันเป็นไปด้วยความสภาพความ เป็นจริง	3.39	1.02
รวม	3.94	0.40

ตาราง 5 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อ
 แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาด้านหลักสูตร โดย
 รวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.40) และเมื่อพิจารณาความคิดเห็น
 ด้านหลักสูตรเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากเกือบทุกข้อ โดยมีความ
 คิดเห็นในเรื่อง "ทักษะพื้นฐานของเด็ก ครูควรสำรวจก่อนที่จะมีการก้าวไปสู่วิทยาใหม่"
 มากเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ "หลักสูตรควรมีการยืดหยุ่น
 สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้" ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.66)
 ความคิดเห็นในข้อ "หลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันทำให้เด็กพัฒนาทักษะในการ
 วิเคราะห์สังเคราะห์ และนำไปใช้มากขึ้น" ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.74) รองลงมา
 ตามลำดับ และมีความเห็นด้วยระดับปานกลางในเรื่อง "หลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ครูและศิษย์
 ได้มีส่วนร่วมกันคิดในการเรียนรู้ด้วยกัน" ($\bar{X} = 3.39$, S.D. 1.02)

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
ในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา จำนวนเป็นรายชื่อ

ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
35. ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษโดยการลดเวลาเรียนสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษา	2.98	1.08
36. ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษด้านเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรหลักซึ่งและเข้มข้น	3.87	1.00
37. การข้ามชั้นเรียนเป็นผลเสียกับเด็กเก่งทุกกรณี	4.10	0.73
38. ท่านคิดว่าควรให้มีการจัดโปรแกรมพิเศษด้านเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรหลักซึ่งและเข้มข้น	3.39	0.97
39. ท่านคิดว่าควรให้มีการเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียนก่อนเกณฑ์เป็นการสร้างปัญหาให้กับโรงเรียน และตัวเด็กเอง	3.52	0.92
40. ท่านคิดว่าควรมีการเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียนก่อนเกณฑ์เป็นการสร้างปัญหาให้กับโรงเรียน และตัวเด็กเอง	4.27	0.74
41. ครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กเก่งในโรงเรียนควรเป็นครูที่อาวุโส และมีความรู้สูงเท่านั้น	4.04	0.86
42. ท่านคิดว่าควรสอนเด็กปัญญาเลิศแยกจากเด็กปกติในบางวิชา	3.58	1.14
43. เด็กเก่งควรมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขาสถาเป็นพิเศษ	4.46	0.70

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
43. ท่านคิดว่าควรมีการวางแผนจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก	4.13	0.78
44. โปรแกรมแนะแนวมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กเก่งน้อยมาก	3.92	0.99
45. โรงเรียนควรมีการคัดแยกเด็กเก่งให้ไปเรียนชั้นสูงขึ้นบางวิชา	2.97	1.04
46. ครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.36	0.68
47. เด็กปัญญาเลิศสามารถปรับตัวทางอารมณ์ สังคมได้ดีเมื่อต้องไปเรียนร่วมกับเด็กที่มีอายุมากกว่า	3.13	0.90
48. ท่านคิดว่าควรแนะนำเนื้อหาล่วงหน้าให้แก่เด็กเก่งจากที่มีในหลักสูตร	3.57	0.92
49. การเสริมความรู้ไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของเด็กที่เรียนเก่งได้	4.18	0.84
50. การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็กเก่ง ควรคำนึงถึงความสามารถของครูผู้สอน	3.84	1.05
รวม	3.78	0.35

ตาราง 6 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา โดยรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.35) และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยระดับปานกลางถึงระดับมาก โดยเห็นด้วยระดับมากในเรื่อง "เด็กเก่งควรมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งใน และนอกโรงเรียนในด้านที่เขาสนใจเป็นพิเศษ" เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือ "ครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ" ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.68) ความคิดเห็นในข้อ "ควรมีการเสริมการเรียนรู้ในเรื่องที่ทันสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถ และความสนใจของเด็กเก่ง" ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ และความเห็นด้วยในระดับปานกลางในเรื่อง "โรงเรียนควรมีการคัดแยกเด็กเก่งให้ไปเรียนชั้นสูงขึ้นในบางวิชา" ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 1.04)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

ตาราง 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวม และรายด้าน จำแนกตามตำแหน่ง

แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง				t
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการ		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านความสนใจ	4.12	0.39	4.10	0.39	0.56
2. ด้านหลักสูตร	3.97	0.37	3.91	0.42	1.48
3. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา	3.79	0.34	3.77	0.36	0.35
รวม	3.98	0.30	3.93	0.33	0.97

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวระแนในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ทั้งโดยส่วนรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวระแนในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน

ตาราง 8 ความคิดเห็นต่อแนวระแนในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวม และรายด้าน จำแนกตามเพศ

แนวเ้าการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านความสนใจ	4.08	0.38	4.16	0.41	-1.73
2. ด้านหลักสูตร	3.94	0.38	3.94	0.41	-0.10
3. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา	3.79	0.36	3.76	0.34	0.87
รวม	3.94	0.31	3.96	0.32	-0.51

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาทั้งโดยส่วนรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน

ตาราง 9 ความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวม และรายด้าน จำแนกตามอายุ

แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ	อายุ					
	ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		40 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านความสนใจ	4.11	0.39	4.16	0.41	4.09	0.39
2. ด้านหลักสูตร	4.31	0.44	3.97	0.42	3.92	0.39
3. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา	3.91	0.40	3.79	0.36	3.77	0.34
รวม	4.11	0.41	3.98	0.34	3.94	0.30

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.41) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากทุกด้านเช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านความสนใจ และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.44, $\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.39 $\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.40) สำหรับผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนที่มีอายุระหว่าง 30 - 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.34) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากทุกด้านเช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.41 $\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.42 $\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.36) ตามลำดับ สำหรับผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนที่มีอายุสูงกว่า 40 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.30) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากทุกด้านเช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.39, $\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.39 $\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.34)

ตาราง 10 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อแนวโน้ม การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ จำแนกตามอายุ

แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.28	0.14	0.92
	ภายในกลุ่ม	295	45.40	0.15	
	รวม	297	45.68		
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.42	0.21	1.34
	ภายในกลุ่ม	295	46.13	0.16	
	รวม	297	46.55		
ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.05	0.03	0.21
	ภายในกลุ่ม	295	36.04	0.12	
	รวม	297	39.09		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.18	0.09	0.90
	ภายในกลุ่ม	295	29.20	0.10	
	รวม	297	29.38		

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน

ตาราง 11 ความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยส่วนรวม และรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

แนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา					
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านความสนใจ	4.28	0.44	4.10	0.40	4.16	0.36
2. ด้านหลักสูตร	4.16	0.47	3.93	0.40	3.96	0.39
3. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา	3.89	0.46	3.77	0.36	3.79	0.32
รวม	4.12	0.45	3.94	0.32	3.98	0.28

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.45) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.44 $\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.47, $\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.46) สำหรับผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.32) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.40 $\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.40 $\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.36) สำหรับผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.36 $\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.39 $\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.32)

ตาราง 12 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อแนวโน้ม การจัดการศึกษาสำหรับ
เด็กปัญญาเลิศ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็ก
ปัญญาเลิศ จำแนกตามระดับการศึกษา

แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.30	0.15	0.99
	ภายในกลุ่ม	295	45.38	0.15	
	รวม	297	45.68		
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.25	0.12	0.79
	ภายในกลุ่ม	295	46.31	0.16	
	รวม	297	46.56		
ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.08	0.04	0.31
	ภายในกลุ่ม	295	36.02	0.12	
	รวม	297	36.10		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.19	0.10	0.97
	ภายในกลุ่ม	295	29.19	0.10	
	รวม	297	29.38		

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

ตาราง 13 ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยส่วนรวม และรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการรับราชการครู

แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ	ประสบการณ์ในการรับราชการครู					
	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		สูงกว่า 10 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านความสนใจ	4.11	0.82	4.19	0.39	4.10	0.39
2. ด้านหลักสูตร	4.06	0.68	3.91	0.38	3.94	0.40
3. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา	3.58	0.67	3.81	0.33	3.78	0.35
รวม	3.93	0.72	3.98	0.30	3.95	0.31

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการรับราชการครูต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากทุกด้านเช่นกัน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.82, $\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.68, $\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.67) สำหรับผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการรับราชการครู 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.30) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากทุกด้านเช่นกัน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.39, $\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.38 $\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.33) สำหรับผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการรับราชการครูสูงกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.31) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากทุกด้านเช่นกันได้แก่ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.39, $\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.40, $\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.35) ตามลำดับ

ตาราง 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อแนวโน้ม การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ จำแนกตามประสบการณ์ในการรับราชการครู

แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.22	0.11	0.72
	ภายในกลุ่ม	295	45.46	0.15	
	รวม	297	45.68		
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.09	0.04	0.27
	ภายในกลุ่ม	295	46.47	0.16	
	รวม	297	46.56		
ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.15	0.07	0.61
	ภายในกลุ่ม	295	35.94	0.12	
	รวม	297	36.09		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.03	0.01	0.15
	ภายในกลุ่ม	295	29.35	0.10	
	รวม	297	29.38		

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการรับราชการครูต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ตาราง 15 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ข้อเสนอแนะแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ความถี่	ร้อยละ
ด้านบุคลากร		
1. เป็นผู้ที่มีความรู้ดี ฉลาด และมีอุดมการณ์สูง มีความรับผิดชอบ เสียสละ มีความเป็นผู้นำ มีความคิดสร้างสรรค์ และเข้าใจเด็ก	86	28.86
2. จัดหาครูที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และสมัครใจที่จะสอนเด็กเก่ง หรือทำโครงการสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นในโรงเรียน	78	26.17
3. จัดอบรมครูเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และแนวปฏิบัติ ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ	66	22.15
4. ครูควรหารูปแบบการสอนใหม่ ๆ ทันสมัยทันโลก มีการศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอ	39	13.09
5. ต้องเป็นผู้ที่รักเด็กและสนใจเด็กเป็นพิเศษ มีใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละคน ยอมรับการเปลี่ยนแปลง	22	7.38

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวโน้มนำในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ความถี่	ร้อยละ
6. ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนจะต้องให้ความร่วมมือกัน อย่างจริงจังและต่อเนื่อง	10	3.36
7. บุคลากรควรมีความรู้ด้านจิตวิทยาและคุณลักษณะของเด็กปัญญา เลิศ และส่งเสริมให้ใช้ความเก่งเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมและ ส่วนรวม	9	3.02
8. จัดครูหรือบุคลากรไปศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีการจัดและ ประสบความสำเร็จ	9	3.02
9. ครูระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนจำกัด และมีชั่วโมงสอนมาก ไม่สามารถส่งเสริมโครงการเด็กปัญญาเลิศได้ เนื่องจากเด็ก เก่งมีจำนวนน้อยมากในโรงเรียน	8	2.68
10. ขาดการสานต่อของโรงเรียนระดับประถมกับมัธยม	6	2.01
11. จิตวิทยาการทางการศึกษาพิเศษ หน่วยงานให้ความรู้เฉพาะด้าน แก่ครูผู้สอนเป็นครั้งคราว	5	1.68
12. ศึกษาในต่างประเทศระดับอำเภอ จังหวัด ควรนิเทศติดตามอย่างใกล้ชิด ในระยะแรก ๆ	4	1.34
13. ผู้บริหารและครูทุกคนควรตระหนักถึงความสำคัญ ความเป็น และถึงเวลาที่จะต้องให้การสนับสนุนและส่งเสริมเด็กเก่ง	4	1.34
ด้านการจัดการงบประมาณ		
1. ควรจัดสรรงบประมาณและบุคลากรให้เพียงพออย่างต่อเนื่อง เป็นกรณีพิเศษ	188	63.09

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนว้มน้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ความถี่	ร้อยละ
2. ประชาสัมพันธ์ให้ครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนทราบนโยบายและการดำเนินงาน	85	28.52
3. ควรได้มีการทดลอง เมื่อได้ผลแล้วจึงขยายการดำเนินงานต่อไป	67	22.48
4. หาเงินช่วยเหลือจากเอกชน กองทุนจากมูลนิธิหรือจากสมาคมผู้ปกครอง เพื่อให้การสนับสนุน	64	21.48
5. ควรจัดสรรงบประมาณเน้นด้านการอบรมสัมมนาบุคลากร	36	12.08
6. การจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ ควรเป็นอำนาจของทางโรงเรียน	31	10.40
7. ควรจัดเด็กปัญญาเลิศของแต่ละโรงเรียนมารวมกันเป็นศูนย์ส่งเสริม จะเป็นการประหยัดงบประมาณได้มาก	28	9.40
8. ควรจัดสรรค่าตอบแทนพิเศษสำหรับครูผู้สอนเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ	25	8.39
9. ควรมีการสำรวจหรือคัดแยกเด็กปัญญาเลิศของแต่ละโรงเรียนว่ามีจำนวนเท่าไรจึงจัดทำโครงการและของงบประมาณพิเศษ	21	7.05
10. ควรจัดงบประมาณให้พร้อมทั้ง 6 งาน จะช่วยให้ส่งเสริมเด็กเก่งได้บรรลุตามวัตถุประสงค์	10	3.36
11. ควรมีการสำรวจความพร้อมของครู	6	2.01
12. ควรทำโครงการนี้อย่างต่อเนื่องกัน	3	1.01

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ความถี่	ร้อยละ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
1. ควรจัดโปรแกรมพิเศษเสริมการเรียนรู้ตามความสนใจ และความสามารถของเด็กแต่ละคน	79	26.51
2. ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็กเก่ง เช่น การวิเคราะห์ สังเคราะห์ เน้นกิจกรรมทักษะกระบวนการคิด	61	20.47
3. ควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษเสริมการเรียนรู้ให้ลึกซึ้งและเข้มข้นกว่าปกติทันสมัย	27	9.06
4. ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กปัญญาเลิศเพื่อสามารถดำเนินการได้	18	6.04
5. จัดการประเมินผลและวัดผลโดยเฉพาะ	17	5.70
6. ลดจำนวนนักเรียนปกติลงในกรณีเรียนรวมกัน	16	5.37
7. จัดหลักสูตรให้ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสามารถของผู้เรียน หรือจัดหลักสูตรเฉพาะสำหรับเด็กเก่ง	16	5.37
8. ไม่ควรจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้แยกไปสอนเฉพาะกลุ่มเพราะจะทำให้ขาดสังคมมิติหรือทำให้เด็กเป็นคนเห็นแก่ตัว หยิ่งไม่ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า	15	5.03
9. ควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงาน หรือสสวท. และควรจัดทำอย่างต่อเนื่อง	14	4.70
10. ควรให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการคัดแยกเด็กอย่างชัดเจน และครูสามารถคัดแยกได้	14	4.70

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวโน้มนำการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ความถี่	ร้อยละ
11. จัดการเรียนการสอนให้เด็กเป็นศูนย์กลาง และใช้บทเรียนสำเร็จรูป	13	4.36
12. จัดกลุ่มเด็กตามความสามารถ จัดสอนเสริม สอนเร่ง และจัดกิจกรรมพิเศษ โดยเน้นกระบวนการกลุ่ม	10	3.36
13. มีการติดตามผลและปัญหาที่เกิดขึ้น	5	1.68
14. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิมคิดแล้ว เพียงแต่ครูหัดความสนใจและสนับสนุนเด็กเก่งยิ่งขึ้น	5	1.68
15. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กเก่งเป็นเรื่องค่อนข้างยาก เพราะขาดความพร้อมในด้านต่าง ๆ	2	0.67
ด้านสื่อการเรียนการสอน		
1. ควรเป็นสื่อที่ทันสมัย โดยเฉพาะในเรื่องเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์	91	30.54
2. ควรอบรมให้ความรู้ในด้านการจัดทำ การจัดซื้อหรือคู่มือการใช้สื่อเพื่อให้ได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพเป็นแนวเดียวกัน	44	14.77
3. ควรมีสื่อหลายรูปแบบเพื่อส่งเสริมเด็กตามความสามารถโดยเน้นให้เด็กศึกษาค้นคว้าทดลองด้วยตนเอง	41	13.76
4. สื่อการเรียนการสอนควรส่งเสริมทั้งกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม และมีจำนวนเพียงพอ	18	6.04
5. ส่วนกลางควรจัดทำศูนย์สื่อสำหรับเด็กปัญญาเลิศเพื่อให้โรงเรียนต่าง ๆ ได้หมุนเวียนใช้	17	5.70

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ความถี่	ร้อยละ
6. ควรเป็นสื่อที่เน้นเสริมความคิด จินตนาการที่สร้างสรรค์	10	3.36
7. เชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านให้ความรู้ บางชั่วโมง	8	2.68
8. สื่อการเรียนการสอนควรจัดให้ตรงกับกิจกรรม และเนื้อหาวิชา ที่สอน	4	1.34
ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ		
1. ควรมีการสัมมนา อบรมความรู้จากส่วนกลางเพื่อนำมาใช้ได้ อย่างถูกต้องตามจุดหมาย	48	16.11
2. ควรส่งเสริม จริยธรรม คุณธรรม ควบคู่กับการส่งเสริมความ สามารถของเด็กปัญญาเลิศ	41	13.76
3. ควรมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้อทั้งภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุน อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง	28	9.40
4. จัดตั้งองค์กรกลางเพื่อรวบรวมแนวคิด และวิธีดำเนินการระดับ ประเทศในเรื่องการส่งเสริมความเป็นเลิศ เพื่อเป็นศูนย์กลาง ให้แก่ผู้ที่สนใจ	18	6.04
5. ควรมีการจัดทำโรงเรียนทดลองที่มีความพร้อมก่อนเพื่อเป็น การนำร่องแก่โรงเรียนอื่น ๆ	12	4.03
6. ควรมีเครื่องมือคัดแยกเด็กปัญญาเลิศในระดับประถมศึกษา	10	3.36
7. เห็นด้วยอย่างยิ่งควรมีการส่งเสริมเด็กเก่งให้ทั่วประเทศ ไม่เฉพาะเด็กระดับประถม ควรมีความต่อเนื่องกันจนถึงระดับ มัธยม อนุบาลศึกษาอย่างรีบด่วน	9	3.02

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ความถี่	ร้อยละ
8. ควรจัดโรงเรียนเฉพาะสำหรับเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษขึ้นจังหวัดละ 1 โรงเรียน เพื่อสะดวกต่อการเรียนการสอน และงบประมาณ	8	2.68
9. ควรจัดหาเอกสารเผยแพร่ให้ความรู้กระจายออกไปอย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่สนใจ เพราะปัจจุบันเอกสารในเรื่องเด็กปัญญาเลิศมีน้อยมาก	7	2.35

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนมีข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวนเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านบุคลากร

ข้อเสนอแนะในด้านบุคลากรเรียงลำดับจากข้อที่มีความถี่สูงสุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูควรเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ฉลาดและมีอุดมการณ์สูง มีความรับผิดชอบ เสียสละ มีความเป็นผู้นำ มีความคิดสร้างสรรค์ และเข้าใจเด็ก มีความถี่สูงสุดจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.86 รองลงมาคือ ควรจัดหาครูที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และสมัครใจที่จะสอนเด็กเก่งหรือทำโครงการสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นในโรงเรียน มีความถี่จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26.17 และควรจัดอบรมครูเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและแนวปฏิบัติให้กำลังใจให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ มีความถี่จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22.15 ตามลำดับ

ด้านการจัดการงบประมาณ

ข้อเสนอแนะในการจัดการงบประมาณเรียงลำดับความดีสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรจัดสรรงบประมาณ และบุคลากรให้เพียงพออย่างต่อเนื่องเป็นกรณีพิเศษ มีความดีสูงสุดจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 63.09 รองลงมาคือ ประชาสัมพันธ์ให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนทราบนโยบายและการดำเนินงาน มีความดีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 28.52 และควรได้มีการทดลองเมื่อได้ผลแล้วจึงขยายการดำเนินงานต่อไป มีความดีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.48 ตามลำดับ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรียงลำดับความดีสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรจัดโปรแกรมพิเศษเสริมการเรียนตามความสนใจ และความสามารถของเด็กแต่ละคนมีความดีสูงสุดจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.51 รองลงมาคือ ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็กเก่ง เช่น การวิจัย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ เน้นกิจกรรมทักษะกระบวนการคิด มีความดีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.47 และควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษเสริมการเรียนหลักซึ่ง และเข้มข้นกว่าปกติทันสมัย มีความดีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.06 ตามลำดับ

ด้านสื่อการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะด้านสื่อการเรียนการสอน เรียงลำดับความดีสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรเป็นสื่อที่ทันสมัย โดยเฉพาะในเรื่องเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มีความดีสูงสุดจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.54 รองลงมาคือ ควรอบรมให้ความรู้ด้านการจัดทำ การจัดซื้อหรือคู่มือการใช้อุปกรณ์ให้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพเป็นแนวเดียวกัน มีความดีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.77 และควรมีสื่อหลายรูปแบบเพื่อส่งเสริมเด็กตามความสามารถโดยเน้นให้เด็กศึกษาค้นคว้าทดลองด้วยตนเอง มีความดีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.76 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ

ในข้อนี้ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะ โดยเรียงลำดับความถี่สูงสุดตาม 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรมีการสัมมนาอบรม ความรู้จากส่วนกลางเพื่อนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย มีความถี่สูงสุดจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16.11 รองลงมาคือ ควรส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรมควบคู่กับการส่งเสริมความสามารถของเด็กปัญญาเลิศ มีความถี่จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.76 และควรมีกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง มีความถี่จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 ตามลำดับ

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา แยกตามตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูวิชาการต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 330 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane. 1969 : 1088) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.88 เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษา เด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาจำนวนสามด้าน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการแบบมาตราส่วนประมาณค่า และข้อเสนอแนะที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในการอำนวยความสะดวกต่อการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อให้ผู้บริหาร และครูวิชาการตอบแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามและหนังสือขอความอนุเคราะห์ ส่งทางไปรษณีย์ถึงผู้บริหารโรงเรียน โดยสอดซองปิดแสตมป์ จ่าหน้าของถึงผู้วิจัย โดยส่งคืนมายังกองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีทีกลุ่มตัวอย่างไม่ส่งแบบสอบถามคืนในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้ทำหนังสือทวงแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามคืนมาจำนวน 306 ฉบับ คิดเป็น

ร้อยละ 92.72 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไปจำนวน 330 ฉบับ ในจำนวนแบบสอบถามที่ได้คืนปรากฏมีคำตอบไม่สมบูรณ์ 8 ฉบับ ฉะนั้นเหลือแบบสอบถามที่นำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 298 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.30

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง และข้อเสนอแนะความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูวิชาการต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาในแต่ละข้อ แต่ละด้าน และส่วนรวม โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.49 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49 หมายความว่า เห็นด้วยหรือมีความสนใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.49 หมายความว่า เห็นด้วยหรือมีความสนใจมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 - 5.00 หมายความว่า เห็นด้วยหรือมีความสนใจมากอย่างยิ่ง

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ตามตัวแปร ตามห้อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการรับราชการครู เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t - test) และค่าเอฟ (F - test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากหรือมีความสนใจมาก ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากทั้งสามด้าน ได้แก่ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 4.11$, $\bar{X} = 3.94$, $\bar{X} = 3.78$) ตามลำดับ
2. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
6. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการรับราชการครูต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ข้อเสนอแนะแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวนเป็นรายด้านคือ

7.1 ด้านบุคลากร เรียงลำดับจากข้อที่มีความดีสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูครุมีความรู้ดี จลาคและมือคุมการณ์สูง มีความรับผิดชอบ เสียสละ มีความเป็นผู้นำ มีความคิดสร้างสรรค์ และเข้าใจเด็ก มีความดีสูงสุด รองลงมาคือ ควรจัดหาครูที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน และสนใจที่จะสอนเด็กเก่ง หรือทำโครงการสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียน และควรจัดอบรมครูเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และแนวปฏิบัติให้กำลังใจช่วยเหลืออยู่เสมอ

7.2 ด้านการจัดการงบประมาณ เรียงลำดับจากข้อที่มีความดีสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรจัดสรรงบประมาณ และบุคลากรให้เพียงพออย่างต่อเนื่องเป็นกรณีพิเศษ มีความดีสูงสุด รองลงมาคือ ประชาสัมพันธ์ให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ทราบนโยบาย และการดำเนินงาน และควรได้มีการทดลองเมื่อได้ผลแล้วจึงขยายการดำเนินงานต่อไป

7.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรียงลำดับจากข้อที่มีความดีสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรจัดโปรแกรมพิเศษเสริมการเรียนตามความสนใจ และความสามารถของเด็กแต่ละคน มีความดีสูงสุด รองลงมาคือ ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็กเก่ง เช่น การวิจัย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ เน้นกิจกรรมทักษะกระบวนการคิด และควรจัดโปรแกรมพิเศษเสริมการเรียนให้ลึกซึ้ง และเข้มข้นกว่าปกติทันสมัย

7.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน เรียงลำดับจากข้อที่มีความดีสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรเป็นสื่อที่ทันสมัยโดยเฉพาะในเรื่องเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ มีความดีสูงสุด รองลงมาคือ ควรอบรมให้ความรู้ด้านการจัดทำ จัดซื้อ หรือคู่มือการใช้สื่อเพื่อใช้ได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และควรมีสื่อหลายรูปแบบเพื่อส่งเสริมเด็กตามความสามารถโดยเน้นให้เด็กศึกษาค้นคว้าทดลองด้วยตนเอง

7.5 ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ โดยเรียงลำดับความถี่สูงสุดใน 3 อันดับแรกได้แก่ ควรมีการสัมมนา อบรมความรู้จากส่วนกลางเพื่อนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย มีความถี่สูงสุด รองลงมาคือ ความส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรมควบคู่กัน การส่งเสริมความสามารถของเด็กปัญญาเลิศ และควรมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับทั้งภาครัฐและเอกชน ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีความเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยส่วนรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.31) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนต่างตระหนัก และเห็นความสำคัญต่อการส่งเสริมเด็กเก่งเพื่อให้เด็กเหล่านี้ได้พัฒนาตนเองไปให้สูงสุด ตามศักยภาพที่เขามีอยู่ เพื่อนำความสามารถพิเศษแตกต่างไปจากคนอื่นให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ บวกกับประเทศไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มจะพัฒนาไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น ความต้องการกำลังคนที่มีความรู้ ความสามารถพิเศษในด้านต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นมากขึ้น ดังนั้น จากการที่ผู้บริหาร และครูวิชาการโรงเรียนมีความเห็นด้วย หรือความสนใจต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในระดับมากเช่นนี้ จึงถือได้ว่าเป็นที่น่าพอใจ เพราะผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดผู้หนึ่งในฐานะเป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการศึกษา อันเป็นพื้นฐานการศึกษาทุกระดับให้บรรลุเป้าหมาย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีความเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้งสามด้านคือ ด้านความสนใจมีระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.94$) และ

ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 3.78$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันมีการตื่นตัวและหันมาให้ความสนใจต่อเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะให้การส่งเสริม และสนับสนุน โดยการจัดตั้งโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการช้างเผือก โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) โครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ และการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพของคน จึงได้บรรจุลงในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2535 หมวดที่ 2 และ 3 ข้อที่ 4.5 และข้อที่ 14) โดยการเน้นการพัฒนานคนที่มีความสามารถพิเศษหรือมีปัญญาเลิศ ได้พัฒนาความถนัด และอัจฉริยภาพของตนได้เต็มที่ ดังนั้นผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน การสนับสนุนและส่งเสริมเด็กเหล่านี้ นอกจากจะมีความสนใจที่มาก แล้วยังจะต้องมีความรู้ในด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่มากพอด้วย จึงจะทำให้ก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายได้ จะเห็นได้ว่าขณะนี้บุคคลหลายฝ่ายรวมทั้งผู้บริหารที่กำลังตื่นตัวในการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งรวมถึงเด็กปัญญาเลิศด้วยเช่นกัน ซึ่งนับว่าเป็นนิมิตหมายอันดีแก่ชาติที่จะได้กำลังคนที่มีความสามารถสูงมาช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

2. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความสนใจมีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อแยกเป็นรายข้อแล้วพบว่าระดับความสนใจมากทุกข้อ เช่น มีความต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ ต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมความแตกต่างทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคน และต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ และยังมีความสนใจในข้อต่าง ๆ อีก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนให้ความสนใจเกี่ยวกับ เรื่องลักษณะของเด็กเก่ง เช่น มีความคิดสร้างสรรค์ มีสติปัญญาและความสนใจที่แตกต่างกันโรงเรียนจึงมีบทบาท

และหน้าที่ในการให้ความรู้ จัดมวลประสบการณ์อย่างกว้างขวาง และเป็นระบบในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้ได้ผลจริงนั้น โรงเรียนจะต้องคำนึงถึงการจัดสภาพบรรยากาศภายในโรงเรียน ห้องเรียน การจัด และเลือกใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์การสอน และสิ่งหนึ่งที่สำคัญเป็นพิเศษได้แก่ การจัดและเลือกสรรครูทั้งครูที่ทำหน้าที่สอนโดยตรง และครูที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการสอน หรือในด้านต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน ทั้งนี้ยังเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงรวมทั้งเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ หรือหลักสูตร การจัดการเรียนสอนยังไม่เป็นที่แพร่หลาย โดยเฉพาะต่างจังหวัด จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดอบรมสัมมนากำหนดรูปแบบที่ชัดเจน มีการจัดทำเอกสารออกเผยแพร่ และมีการประชาสัมพันธ์ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในความหมายของเด็กปัญญาเลิศลักษณะการคิดแยกเด็กปัญญาเลิศ ทฤษฎีหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ รวมทั้งต้องทราบปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ และลักษณะของครูที่จะสอนเด็กปัญญาเลิศ สิ่งเหล่านี้ผู้บริหารโรงเรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการ เข้ารับการอบรมจากส่วนกลางเพื่อก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันในการดำเนินการให้บรรลุจุดหมาย

3. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.94$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า มีความเห็นด้วยในด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ เช่น ทักษะพื้นฐานของเด็กควรตรวจสอบก่อนที่จะมีการก้าวไปสู่บทเรียนใหม่ และหลักสูตรควรมีการยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้ หรือหลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันทำให้เด็กพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำไปใช้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศต้องคำนึงถึงลักษณะพิเศษ ความต้องการและความสนใจของเด็กเป็นเกณฑ์สำคัญ จึงสามารถวางเป้าหมายจัดสรรเนื้อหา วางแนวทางการฝึกเด็กให้เหมาะสมกับหลักสูตรที่ได้พัฒนาแล้ว "differentiated curriculum" (คุษณี บริพัตร ณ อยุธยา. 2531 : 101) ก่อนจะเริ่มบทเรียนใหม่

ครูควรสำรวจพื้นฐานความรู้ของเด็กแต่ละคนก่อนที่จะก้าวไปสู่วิชาเรียนใหม่ ทั้งนี้เพราะเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันทางทักษะ และสติปัญญา ครูควรรู้จักเด็กแต่ละคนไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ หรือเด็กปัญญาเลิศ โดยไม่มองข้ามทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมแก่เด็ก เช่น เด็กปัญญาเลิศจะมีลักษณะชอบคิดค้น ทดลอง ค้นคว้าสิ่งต่าง ๆ แสดงความอยากรู้อยากเห็น และความสนใจใคร่รู้ ใช้ความคิดระดับสูง เช่น วิเคราะห์ สังเคราะห์ ดังนั้นหลักสูตรควรปรับให้ยืดหยุ่นสามารถเข้ากับเด็กปัญญาเลิศ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสนองต่อความต้องการ และความสามารถของเด็กเก่ง

4. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า มีความเห็นด้วยในด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาอยู่ระดับมากและปานกลาง เช่น เด็กเก่งควรมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขาสนใจเป็นพิเศษ ควรมีการเสริมการเรียนรู้ในเรื่องที่ทันสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและความสนใจ และครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแบ่งออกได้ 4 ชนิด ได้แก่ โปรแกรมการเร่งการเรียนรู้ หรือเสริมการเรียนรู้ โปรแกรมการจัดกลุ่มตามความสามารถ โปรแกรมการศึกษารายบุคคล และโปรแกรมการแนะแนว (ดวงเดือน อ่อนน้อม, 2529 : 54 - 62) ในการจัดการเรียนการสอน เด็กเก่งควรมีโอกาสได้เรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ในบางครั้งความเชี่ยวชาญทางการสอนอาจเป็นเรื่องสำคัญรองจากความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา เมื่อมีวิทยากรจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางนั้น จะมีช่วงความสนใจที่ยาวนานกว่า มีคำศัพท์กว้างขวางกว่า มีความรู้ทั่วไปมากกว่า และได้ประสบการณ์ตรงที่กว้างขวางกว่า เด็กปัญญาเลิศเรียนรู้อาณาจักรปัจจุบันยังไม่เพียงพอ เด็กเหล่านี้ยังต้องการเสริมความรู้ที่เป็นปัจจุบัน เช่น ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ เด็กปัญญาเลิศส่วนใหญ่มักแสดงความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับอนาคต

การนํากิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งกระตุ้นให้เด็กได้ใช้ความคิด การประเมินผล และการคาดคะเน หรือการทํานายเป็นสิ่งที่ครูพึงกระทำ การจัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศในปัจจุบันได้มี การทดลองในโรงเรียน จำนวน 3 โรงเรียนที่จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ โรงเรียนสุพรรณภูมิ โรงเรียนวัดสวนแดง และโรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี ซึ่งอยู่ในขั้นทดลอง โรงเรียนกีฬาที่ จังหวัดสุพรรณบุรี หรือโครงการส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี (พสวท.) จากตัวอย่างที่ยกมานี้ ถือเป็นการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็ก ที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง ซึ่งส่วนกลางควรจัดให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้สนใจเข้า ไปศึกษาดูงานเพื่อเป็นแนวทางต่อไป

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีความคิดเห็น ต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร และครูวิชาการโรงเรียนต่างก็มา จากบุคลากรของโรงเรียนประถมศึกษาเช่นกัน ย่อมมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ นอกจากจะมีหน้าที่ในการให้การศึกษาแก่นักเรียนแล้วยังมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน เด็กที่มีความ สามารถพิเศษให้พัฒนาไปได้เต็มที่ตามความสามารถ (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 15) ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน และแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยมีหลักการ และเหตุผลในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ควรจะจัดให้สนองความแตกต่างระหว่าง บุคคล

6. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวโน้ม ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ไม่แตกต่างกันทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวม ซึ่ง ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร และครูวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา มีทั้งสองเพศที่จะทำหน้าที่เป็นผู้บริหาร หรือเป็นครูวิชาการได้ หากได้รับการคัดเลือกหรือการเลือกตั้งหรือจะมาโดยตำแหน่งก็ตาม สถานภาพของผู้บริหาร

และครูวิชาการโรงเรียนชายหญิงไม่แตกต่างกัน ไม่ได้มีการจำกัดว่าเพศชาย หญิง ต้อง แยกทำงานคนละประเภททุกคนมีสิทธิ์ทัดเทียมกันในการปฏิบัติหน้าที่ตามสายงานที่รับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มนูญ บุญเชิด (2520 : บทคัดย่อ) พบว่าเพศไม่ได้ ทำให้การปฏิบัติงานตามสายงานแตกต่างกัน

7. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ไม่แตกต่างกันทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 75.50) มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และมีทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษใกล้เคียงกัน จึงทำให้ความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุรัตนา บุรณวิทย์ (2528 : 72) ซึ่งศึกษาพบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

8. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการรับราชการครูแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการรับราชการครูสูงกว่า 10 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 86.91) ประกอบกับผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีความใกล้ชิดกับนักเรียน จึงทำให้ความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พรเพ็ญ อินทร์แก้ว (2528 : 63) ซึ่งศึกษาพบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการบริหารแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน

จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา จะเห็นได้ว่าไม่มีตัวแปรใดที่แตกต่างกัน ซึ่งคงเนื่อง

มาจากผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาทุกคนต่างตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการส่งเสริมและสนับสนุนเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านให้พัฒนาความสามารถไปได้สูงสุด เพื่อนำความรู้ความสามารถพิเศษ มาพัฒนาตนเอง สังคม ประเทศชาติต่อไป จึงจำเป็นต้องประสานความร่วมมือจากทั้ง ภาครัฐและ เอกชนประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

9. ข้อเสนอแนะความคิดเห็นต่อแนวโณในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งแสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจเรื่องนี้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัย ได้จัดเรียงลำดับความถี่ของความคิดเห็นเรียงจากความถี่มากถึงน้อยตามลำดับ ซึ่งแบ่งออกเป็นรายด้านดังนี้

ข้อเสนอแนะด้านบุคลากร เช่น ครูควรเป็นผู้มีความรู้ดี ฉลาด และมีอุดมการณ์สูง มีความรับผิดชอบ เสียสละ ความเป็นผู้นำ มีความคิดสร้างสรรค์และเข้าใจเด็กเก่ง ได้ดี จะเห็นว่าข้อเสนอแนะเหล่านี้ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้กำหนดเป็นคุณลักษณะของครูที่จะสอนเด็กเก่ง จากข้อเสนอแนะเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าคุณลักษณะพิเศษของครูมีส่วนช่วยในการเรียนของเด็กเก่งนั่นเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก จะเห็นว่าได้มีการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับครูสอนเด็กเก่งได้แก่ เมเคอร์ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 41 ; อ้างอิงมาจาก Mercer. 1972) ได้เน้นคุณลักษณะที่สำคัญของครูสอนเด็กเก่งอยู่สามประการคือ การมีเชาวน์ปัญญาสูง การมีความรู้ในเนื้อหาวิชา และการมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เนื่องจากเด็กเก่งหรือเด็กปัญญาเลิศมักจะมีใจจดจ่อในการเสาะแสวงหาความรู้ ครูสอนเด็กเก่งเหล่านี้จึงควรเป็นผู้ที่มีเชาวน์ปัญญาสูงเช่นกันที่จะคอยให้คำตอบหรือทิศทางที่ถูกต้องได้ และเป็นผู้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่สามารถยอมรับเมื่อตนหาคำตอบให้เด็กไม่ได้แต่อย่างไรก็ดีได้กล่าวมาว่าปกติหรือเด็กเก่งย่อมต้องการครูที่มีความสามารถด้วยกันทั้งนั้น และให้ความสำคัญกับครูเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในถิ่นฐานที่พ่อแม่ทั่วปวยยังมีพื้นความรู้ในระดับไม่สูงมาก และมีอุปกรณ์สื่อการสอนยังไม่ทันสมัยพอเช่นประเทศเราย่อมต้อง

อาศัยครูเป็นหลักยิ่งกว่าอื่นใด ปัญหาที่ถกเถียงกันมากก็คือ ครูสอนเด็กปัญญาเลิศควรมี
 ปัญญาเลิศด้วยหรือไม่ คุญนี บริพัตร ณ อยุธยา (2531 : 133) ได้ให้ข้อสังเกตว่าคง
 ไม่จำเป็นต้องมีครูปัญญาเลิศมาสอนเด็กปัญญาเลิศ เพียงแต่ครูต้องรู้ข้อมูลสามารถชี้แนะ
 หรือแนะนำได้ เพราะปัจจุบันแหล่งข้อมูลความรู้มีมากมาย เช่น คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด
 เด็กสามารถเรียนรู้ได้เอง โดยครูทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ช่วยเป็นที่เลี้ยง เพราะครูเอง
 คงไม่สามารถหาความรู้ต่าง ๆ บรรจุนสมองได้หมด จะเห็นว่าปัจจุบันเครื่องคอมพิวเตอร์
 ถือเป็นสมองกลที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ได้ดีกว่า

ข้อเสนอแนะด้านการจัดการงบประมาณ เช่น ควรจัดสรรงบประมาณและบุคลากร
 ให้เพียงพออย่างต่อเนื่องเป็นกรณีพิเศษ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง
 และชุมชนทราบ ดังนั้นจะเห็นว่าเรื่องการจัดจัดการงบประมาณเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการ
 ดำเนินงาน ซึ่งส่วนกลางควรให้การสนับสนุน จัดสรรงบประมาณเพื่อเข้าโครงการส่งเสริม
 ความเป็นเลิศ ควรมีหน่วยประสานงานกับหน่วยงานทุกหน่วยที่ทำงานโครงการเหล่านี้ ในการ
 ร่วมมือกันด้านวิชาการ วิทยาการ สื่อและนวัตกรรม และการสนับสนุนกันด้านการเงินในระดับ
 จังหวัดด้านการประชาสัมพันธ์ ทางส่วนกลางควรจัดทำคู่มือเกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนการสอน
 หรือโปรแกรมสำเร็จรูป และคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูบุตรปัญญาเลิศ หรือบุตร
 ที่มีความสามารถพิเศษ และการให้การช่วยเหลือทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ควรจัดโปรแกรมพิเศษ
 เสริมการเรียนตามความสนใจ ความสามารถของเด็กแต่ละคน ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสม
 กับระดับสติปัญญาของเด็กเก่ง เช่น ให้นักเรียนรู้จักทดลอง ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย โดยเน้น
 ทักษะกระบวนการคิด จะเห็นว่าในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนักเรียนทั้งชั้นจะเรียน
 เนื้อหาเดียวกัน และด้วยวิธีการสอนแบบเดียวกัน โดยครูมักจะเลือกเนื้อหา และวิธีการสอน
 ในลักษณะกลาง ๆ เป็นส่วนใหญ่ การจัดการเรียนการสอนในลักษณะดังกล่าวนี้ จึงไม่สอดคล้อง
 กับระดับความสามารถของนักเรียนที่เรียนอ่อน เรียนเก่ง อย่างไรก็ตามสำหรับนักเรียนอ่อน

ได้มีการดำเนินการโดยการจัดสอนซ่อมเสริม ส่วนนักเรียนเก่งก็ควรจัดให้มีการสอนเสริม หรือการสอนเร่งโดยจัดกลุ่มเด็กตามความสามารถ เพื่อให้เด็กเก่งได้รับความรู้ และ ประสบการณ์ทางวิชาการทั้งในแนวกว้างและแนวลึก โดยเน้นให้เด็กได้มีโอกาสแสวงหา ความรู้ หาความสัมพันธ์โดยการใช้วิธีวิเคราะห์ สังเคราะห์ การค้นหาความจริงโดยวิธี ทางวิทยาศาสตร์ การสอนเร่งเป็นการสอนเด็กในระดับที่สูงขึ้นทางเนื้อหา ซึ่งอาจทำได้หลาย รูปแบบ แต่สิ่งสำคัญก็คือ จะต้องป้องกันไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างพัฒนาทางวิชาการกับพัฒนา การทางร่างกาย อารมณ์และสังคมของเด็ก ควรมีการศึกษาถึงความสามารถ และความ ต้องการ ตลอดจนจุดบกพร่องของเด็กแต่ละคนโดยละเอียดก่อนจัดการศึกษาให้แก่เด็ก

ข้อเสนอแนะด้านสื่อการเรียนการสอน เช่น ควรเป็นสื่อที่ทันสมัยโดยเฉพาะในเรื่อง เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ ควรมีสื่อหลายรูปแบบส่งเสริมความสามารถโดยเน้นให้ศึกษาค้นคว้า ทดลองด้วยตนเอง และควรจัดอบรมให้ความรู้ในการจัดทำสื่อหรือคู่มือทางส่วนกลางควรจัด อบรมครูที่จะทำการสอน และควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการได้อย่างเพียงพอ หรือควรจัดทำศูนย์ผลิตสื่อ เก็บรวบรวมสื่อ และเอกสารควรมีความหลากหลายที่ครูจะนำมา ใช้เพื่อตอบสนอง สำหรับเด็กปัญญาเลิศเพื่อให้โรงเรียนต่าง ๆ ได้หมุนเวียนใช้ ส่งเสริม และสนับสนุนให้โรงเรียนจัดทำห้องเสริมวิชาการ เพื่อให้เด็กได้ศึกษาค้นคว้า ทางโรงเรียน มีการเชิญวิทยากรท้องถิ่นที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะมาให้ความรู้บางชั่วโมงแก่นักเรียนที่สนใจ สื่อการเรียนการสอนควรจัดให้ตรงกับกิจกรรม และเนื้อหาวิชาที่สอน

ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะนอกเหนือจากหัวข้อ ดังกล่าวเช่น ควรให้ส่วนกลางหรือระดับจังหวัดมีการจัดอบรม สัมมนา ให้ความรู้เกี่ยวกับการ จัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งมีความดีสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีผู้ให้ความ สนใจในโครงการเด็กปัญญาเลิศ และต้องการทราบนโยบายของส่วนกลางเพื่อสามารถนำไป ปฏิบัติได้ถูกต้อง และเป็นแนวเดียวกัน เพื่อบรรลุความมุ่งหมาย อีกทั้งต้องการมีความรู้ ในเรื่องต่าง ๆ ของเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน ทั้งนี้เพราะ

ข้อมูล เอกสารต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอจึงทำให้ผู้ที่สนใจขาดความรู้ในเรื่องเหล่านี้ และอีก
 หัวข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความสำคัญโดยเสนอแนะว่าควรส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม
 ควบคู่กับการส่งเสริมความสามารถของเด็กปัญญาเลิศ ทั้งนี้เพราะทุกคนเห็นคุณค่าของเด็กเก่ง
 ถือเป็นทรัพยากรอันประมาธค่ามิได้ของชาติ ถ้าพวกเขาได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มที่และอย่าง
 ถูกต้องแล้ว เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่อาจเป็นนักประดิษฐ์คิดค้นทางวิทยาศาสตร์ทางอุตสาหกรรม
 อาจเป็นนักวิศวกรที่สามารถ อาจเป็นศิลปินเอกนำความชื่นชมมาสู่ตนเองสังคม และประเทศชาติ
 โดยไม่มองเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ใช้ความเก่งความสามารถพิเศษไปในทาง
 ที่ถูกต้องควร ทางสร้างสรรค์อันจะนำประโยชน์มาสู่มวลมนุษยชาติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การปลูกฝังคุณธรรม
 จริยธรรม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมทางด้านวิชาการ เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
 ทั้งสมอง กาย และจิตใจ สิ่งเหล่านี้ก็ขึ้นอยู่กับบุคคลรอบข้างที่จะหล่อหลอมให้พวกเขาเป็น
 เช่นไร โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ นักบริหารการศึกษา และผู้ที่มีส่วน
 เกี่ยวข้อง และสนใจเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านควรหันมาห้
 ความสนใจที่จะร่วมมือช่วยเหลือส่งเสริม และสนับสนุนเด็กเหล่านั้นต่อไป และผู้ตอบแบบสอบถาม
 ยังได้เสนอแนะว่าควรมีกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐบาล เอกชน และผู้ปกครองให้
 การสนับสนุนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ดังนั้นควรจัดทำโครงการละเอียดเพื่อขอความ
 สนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐบาล และองค์กรทุกสภทั้งหลาย ทั้งภายใน และภายนอกประเทศ
 เพื่อให้การสนับสนุนช่วยเหลืออย่างจริงจัง ทั้งนี้ เพราะโครงการบางโครงการบางครั้ง
 ดำเนินการไม่สำเร็จอาจเป็นเพราะหลายสาเหตุ แต่สาเหตุหนึ่งคือ ต้องได้รับการสนับสนุน
 จากหลาย ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะเป็นโครงการระดับชาติ ซึ่งต้องใช้งบประมาณบุคลากรที่มี
 ความรู้ ความสามารถ จากตัวเด็กเอง และจากผู้ปกครอง และบุคคลอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
 และเห็นความสำคัญโดยสละกำลังสมอง กำลังกาย และกำลังทรัพย์เข้าช่วยเหลือโครงการ
 จึงจะประสบความสำเร็จ และถือว่าเป็นการทำคุณประโยชน์อย่างใหญ่หลวงให้แก่ส่วนรวมและ
 ประเทศชาติ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาสามารถจัดโครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านได้ แต่ยังคงขาดความพร้อมในเรื่องงบประมาณ จึงควรมีการสนับสนุนจัดสรรงบประมาณให้ส่วนหนึ่งโดยเฉพาะเป็นกรณีพิเศษ
2. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรดำเนินการจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และนโยบายเพื่อจะได้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามจุดหมาย
3. เพื่อให้สนองต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ควรจัดทำคู่มือสำหรับผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองของเด็กปัญญาเลิศ และปรับปรุงหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศให้เหมาะสม
4. ควรมีเครื่องมือคัดแยกเด็กปัญญาเลิศในระดับประถมศึกษาหลาย ๆ แบบเพื่อสะดวกแก่ทางโรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ
5. ควรมีการประสานงานกับโรงเรียนระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษาในโครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เพื่อให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้ขาดตอน และศูนย์เปล่าทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อเป็นการหาข้อมูลให้กว้างขวาง และครอบคลุมขึ้น

2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญโดยการใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques)

3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และเด็กปัญญาเลิศ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

4. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อได้ข้อมูลที่กว้างขวางและครอบคลุมขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา โทตระกูล. ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ. เอกสารประกอบการบรรยาย
ม.ป.ท., ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 7
พ.ศ. 2535 - 2539. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535.
- _____. เกณฑ์มาตรฐานครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ครุสภา, 2532.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535.
- จรรยา สุวรรณทัต. "เด็กปัญญาเลิศทรัพยากรมนุษย์ที่ไม่อาจจะเลยได้," ใน จุลสาร
มูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ. 1(1) : 3 - 4 ; พฤษภาคม - สิงหาคม
2529.
- เดวิด จอร์จ. "เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ," การพัฒนาทักษะกระบวนการ
การคิด. หน้า 54. แปลโดยสุนทร โครตรบรรเทา และคนอื่น ๆ. ม.ป.ท.,
ม.ป.ป.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะครุศาสตร์
ครั้งที่ 4/2527 โครงการหลักสูตรปริญญา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาเด็กปกติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2527.
- ดวงเดือน อ่อนน่วม. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กสามารถพิเศษ. กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- คุณิ บริพัตร ณ อยุธยา, หม่อม. เด็กปัญญาเลิศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปณยา,
2531.

นฤภัทร (นามแฝง). "เด็กปัญญาเลิศชอบครูแบบไหน," ใน จุลสารมูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ. 1(2) : 3 - 6 ; กันยายน - ธันวาคม 2529.

บันลือ พฤษะวัน. การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ประมวญ คิตตินันท์. จิตวิทยาการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2532.

ประยูร วัชรดิษฐ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับความมุ่งหวังในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513. อัดสำเนา.

ประเสริฐ ต้นสกุล. มีลูกฉลาดทำไงดี. กรุงเทพฯ : เจริญวิทยการพิมพ์, 2530.

ประเสริฐ บุญเลิศ. การศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ในทัศนะของประธานกลุ่ม หัวหน้าสำนักงานกลุ่ม และวิชาการสำนักงานในจังหวัดอุบลราชธานี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ผดุง อารยะวิญญู. "การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในประเทศ," ใน จุลสารมูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ. 2(1) : 24 - 27 ; พฤษภาคม - สิงหาคม 2530.

_____. การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ. ม.ป.ท., 2531.

_____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจเทรดดิ้ง, 2533.

พรเพ็ญ อินทร์แก้ว. บทบาทของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการศึกษานอกระบบโรงเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

- ไพฑูรย์ น้อยถ้วม. การศึกษาพรรณาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในเขตการศึกษา 5. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา
- บุญ บุญเชิด. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- โรงเรียนกีฬา. เอกสารการปฐมนิเทศเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา. จังหวัดสุพรรณบุรี : ม.ป.ท., 2533. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- วารี นิระจิตร. การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ศ.นวกะ (นามแฝง). "ครูสอนเด็กเก่ง," วิทยาคารย. 86(7) : 30 - 35 ; กรกฎาคม 2531.
- ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร นิยมธรรม. การสอนเพื่อบรรดิกการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2520.
- ศรียา นิยมธรรม. "ทฤษฎีหลักการในการพัฒนาความเก่งของลูก," ใน การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูกกรัก. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2530.
- _____. เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถเฉพาะทาง. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- _____. "การวินิจฉัยเด็กปัญญาเลิศ," ใน การวัดและประเมินผลกลุ่มวิชาเตรียม
ประสบการณ์หน่วยที่ 8 - 15. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.

ส.วริน (นามแฝง). "ปัญหาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเด็กเก่ง," วิทยจารย์. 87(9) :

5 - 12 ; กรกฎาคม 2532.

สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ. การศึกษาเด็กที่มีปัญหาการเรียนต่ำกว่าความสามารถ

รายงานการวิจัย ศูนย์สุขภาพจิต. กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวง
สาธารณสุข, 2512.

สกลว โพร้ทอง. รายงานการวิจัยการศึกษาแนวโน้มแห่งความเป็นไปได้ของการจัด

โครงการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2529.

สดับ ธีระบุตร. "ความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาความเก่งของลูก,"

นิตยสารรักลูก หนังสือจากการสัมภาษณ์อันดับที่ 5 การพัฒนาและส่งเสริมความเก่ง
ของลูก. กรุงเทพฯ : แพลนเพนลิซซิ่ง, 2530.

สิริ เทศประสิทธิ์. เอกสารการสอนชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชนเล่ม 2 หน่วยที่ 8 - 15.

กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525.

สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2525.

สุนทร โคตรบรรเทา. ครูสอนเด็กเก่ง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ป่าอาษา, 2530.

สุภาณี สนิธิรัตน. จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, ม.ป.ท., ม.ป.ป. อัดสำเนา.

สุรศักดิ์ หลาบมาลา. "การศึกษาสำหรับเด็กเรียนเก่ง," การศึกษากรุงเทพมหานคร.

14 (1) : 11 - 13 ; ตุลาคม 2532.

สุรัตนา บุระะวิทย์. การจัดกิจกรรมเพื่อบริการชุมชนของกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา

ในจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2528. อัดสำเนา.

อารี รังสินนท์. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.

_____. ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2532.

อุทัย โทธิสุข. "จัดการศึกษาอย่างไรให้เด็กเก่ง," ใน เอกสารประกอบการอบรม
เชิงปฏิบัติการเรื่องการพัฒนาความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
ของเด็กและเยาวชน. หน้า 48 - 59. กรุงเทพฯ : มูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

_____. "นิยามของเด็กปัญญาเลิศ," ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการทาง
คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

อัญชลี สารรัตน์. "เด็กปัญญาเลิศ และเด็กสามารถพิเศษ," ศึกษาศาสตร์. 14(12) :
69 - 79 ; มิถุนายน - ตุลาคม 2533.

Abraham, W. Commonsense about the Gifted Children. New York :
Harper & Brothers Publishers, 1958.

Babara Clark. Growing up Gifted. 3 ed. Columbus : Merrill
Publishing Company, 1988.

Best, John. W. Research in Education. New Jersey : Prentice
Hall Inc, 1970.

Bloom, B.S. and others. Taxonomy of Education Objectives : The
Classification of Educational Goals - Hand Book I, Cognitive
Domain. New York : David Mckay, 1956.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed.
New York : Harper and Row, 1972.

Daniel, L. Stufflebeam and others. Educational Evaluation and
Decision Making. 217 - 222 ; 1977.

Dunlap, Jame M. "The Education of Children with High Mental
Ability," In Education of Exceptional Children and Youth.
p. 147 - 188 ed Englewood Clifts Prentice Hall, 1967.

- Fleigler, L.A. and C.F.Bish. Gifted and Talented. Review of Educational Research, 1959.
- Focus, "Why Singapore Needs a Gifted Children Programme," The Mirror. p 17. January, 15, 1984.
- Glenn, Edward Mohr. "A Study to determine the Feasibility of offering a Business Major at Rockmont College," Dissertation Abstracts International. 1978.
- Granzin, K.L. and W.J.Granzil. "Peer Group Choice as a Device for Screening Intellectually Gifted Children," Gifted Child Quarterly. 13 : 94 - 189 ; 1969.
- Hilda, Taba. Curriculum Development Theory and Practics. New York : Harcourt Brace and World, 1962.
- Hilliard, Thomas and others. "Maternal Attitude and the Non-Achievement Syndrome," The Personality and Guidance Journal. 47 : 426 ; 1969.
- Lucito, J. Leonard. "Gifted Children'" Exceptional Children in the School. 179 - 237. Rinehast and Winston : Halt, 1963.
- Maddux, Cleborne D. and others. "Preferencs of Gifted Students for Selected Teacher Characteristes," Gifted Child Quarterly. 29(4) : Fall, 1985.
- Marland, S.P. (Submitter). Education of the Gifted and Talented. Washington, D.C. : U.S. Office of Education, 1972.

- Morgan, Antonia Bell. "Critical Factors in the Academic Acceleration of Gifted Children A Follow - Up Study," Psychological Reports 5. 71 - 77 ; 1957.
- Pegnato, C.V. and J.W. Birch. "Locating Gifted Children in Junior High School," Exceptional Children. 25 : 300 - 304 ; 1959.
- Renzulli, J. "Two Approaches to Identification to Gifted Students," Exceptional Children. 43 : 512 - 518 ; 1977.
- Rocper, A. Some Observations About Gifted Preschool Children, Journal of Nursery Education. 18 : 177 - 180 ; 1968.
- Rubenzer Ron. "Identification and Evaluation Procedures for Gifted an Talented Program," Gifted Child Quarterly. Vol.23(2) : 304 - 317 ; 1979.
- Schunk, Dale A. "Peer Models and Children's Behavioral Change," in Review of Educational Research. 57 : 149 ; 1987.
- Terman, L.M. and B.H. Oden. The Gifted Child Grows up. Stanford California : Stanford University Press, 1959.
- Witty, P.A. "A Genetic Sruudy of Fifty Gifted Children," Yearbook of the National Society for the Study of Education. 39 : 8 ; 1940.
- Yamane, Taro. Statisties : An Introductory Analysis. 3rd ed. New York : Harper and Row, 1969.

הנאמנות

ภาคผนวก ก.

หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์

ที่ ทม 1007/0513

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 มิถุนายน 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางชนาทิพย์ วัฒนวงศ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ สาขาการศึกษาเด็กปัญญาเลิศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้มการจัดการ
ศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข ประธาน

ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอ
ความร่วมมือจากโรงเรียนในสังกัดการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยให้ผู้บริหารโรงเรียนและ
ครูตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมิถุนายน-กันยายน 2536 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำ
ปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และ
ขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ศธ 1404/20456

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

29 มิถุนายน 2536

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดทุกจังหวัด และผู้อำนวยการการประถมศึกษา

กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายชื่อโรงเรียน จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วยนางชนาทิพย์ วัฒนวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ สาขาการศึกษาเด็กปัญญาเลิศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา" ในการนี้ นิสิตต้องเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนี้ ดังรายชื่อที่แนบ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พิจารณาแล้วเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ เห็นควรให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยดังกล่าว จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายกมล ภูประเสริฐ)

รองเลขาธิการ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

กองวิชาการ

โทร.2810588, 2805558-63

กองวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

5 กรกฎาคม 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชนาทิพย์ วัฒนวงศ์ นักวิชาการศึกษา 5 กองวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำลังศึกษาปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ สาขาการจัดการศึกษาเด็กปัญญาเลิศ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และทำวิทยานิพนธ์ในหัวเรื่องดังกล่าว เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติต่อไป จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้าสายวิชาการโรงเรียน ช่วยตอบแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมกับหนังสือฉบับนี้ และขอความกรุณาส่งแบบสอบถามคืน (จำนวน 2 ชุด) ตามหน้าของถึงผู้วิจัยที่แนบมาพร้อมนี้ ภายในวันที่ 26 กรกฎาคม 2536 ซึ่งในการนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้แจ้งขอความร่วมมือไปยังสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดด้วยแล้ว ดังสำเนาหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้ ในการนี้ขอเรียนชี้แจงว่าการตอบแบบสอบถามฉบับนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด

ข้าพเจ้าหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอกราบขอบพระคุณมา

ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางชนาทิพย์ วัฒนวงศ์)

นักวิชาการศึกษา 5 กองวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือ

ดร.อุษณีย์	โพธิสุข	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มศว ประสานมิตร
ผศ.จิราภรณ์	บุญส่ง	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มศว ประสานมิตร
รศ.ดร.ผดุง	อารยะวิญญู	หัวหน้าภาควิชาการศึกษาพิเศษ มศว ประสานมิตร
อาจารย์ราตรี	กิริติบำรุงพงศ์	หัวหน้าฝ่ายการจัดการศึกษาพิเศษ กองวิชาการ สพช.
ดร.สุจินดา	ผ่องอักษร	หัวหน้าฝ่ายงานวิจัยและประเมินผล กองวิชาการ สพช.

ภาคผนวก ค

**แบบสอบถามการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้ม
การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา**

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง

การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูวิชาการต่อแนวโน้มการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 3 ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก
ปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ()
ที่ตรงกับคำตอบของท่านเพียงคำตอบเดียว

1. ท่านตอบแบบสอบถามในฐานะ เป็น

() ผู้บริหารโรงเรียน

() ครูวิชาการโรงเรียน

2. เพศ

() ชาย

() หญิง

3. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30 - 40 ปี

() สูงกว่า 40 ปี

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี วุฒิ

() ปริญญาตรี วุฒิ

() สูงกว่าปริญญาตรี

5. ประสบการณ์ในการทำงาน

() ต่ำกว่า 5 ปี

() 5 - 10 ปี

() สูงกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นต่อแนวรับในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อจะศึกษาความคิดเห็นต่อแนวรับในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยพิจารณาข้อความแล้วเขียน ☐ รอบตัวเลขที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความสนใจ
- 3 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีความสนใจปานกลาง
- 4 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีความสนใจ
- 5 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีความสนใจอย่างยิ่ง

แนวรับในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับความคิดเห็น/ ความสนใจ				
<u>ด้านความสนใจ</u>					
1. ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็ก ปัญญาเลิศ (Gifted).....	1	2	3	4	5
2. ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กที่มีความ สามารถพิเศษเฉพาะด้าน (Talented).....	1	2	3	4	5
3. ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนา และส่งเสริม ผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ของ สสวท.	1	2	3	4	5

แนวโน้มนำในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับความคิดเห็น/ ความสนใจ				
4. ท่านต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมความแตกต่างทาง สติปัญญาของเด็กแต่ละคน	1	2	3	4	5
* 5. ท่านคิดว่าเด็กฉลาดที่มีระดับสติปัญญา (I.Q.) เท่ากัน จะมีความสามารถ และความสนใจเหมือนกัน	1	2	3	4	5
6. ท่านมีความต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีความคิด สร้างสรรค์	1	2	3	4	5
7. ท่านมีความสนใจที่จะดำเนินการหาแหล่งสนับสนุนด้าน งบประมาณเพื่อส่งเสริมเด็กเก่ง	1	2	3	4	5
* 8. ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศคือ คนอนหลับมักจะสวมแว่น หนาเตอะ	1	2	3	4	5
9. ท่านมีความสนใจที่จะเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ.....	1	2	3	4	5
* 10. ท่านคิดว่าเด็กฉลาดมักอ่อนแอ และมีสุขภาพไม่ดี	1	2	3	4	5
11. ท่านต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้รับ การอบรมความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ...	1	2	3	4	5
* 12. ท่านคิดว่าการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมเด็กเก่ง ในโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบจะไม่มีผลต่อการส่งเสริม เด็กเก่งในโรงเรียน	1	2	3	4	5

แนว้มน้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับความคิดเห็น/ ความสนใจ				
*13. ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศมักเห็นแก่ตัว หัวสูง และเข้ากับ ใครไม่ได้	1	2	3	4	5
14. ท่านมีความสนใจต่อการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศใน โรงเรียนของท่าน	1	2	3	4	5
15. ท่านต้องการที่จะเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่ นักเรียนในโรงเรียนของท่าน	1	2	3	4	5
16. ท่านสนใจที่จะทำความเข้าใจกับครู นักเรียน และ บุคลากรในโรงเรียนให้เกิดการยอมรับในการส่งเสริม เด็กปัญญาเลิศ	1	2	3	4	5
*17. ท่านคิดว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจะเป็น การเพิ่มภาระให้กับโรงเรียนของท่าน	1	2	3	4	5
18. ท่านมีความสนใจที่จะทราบแนวนโยบายวิธีดำเนินการจัด การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	1	2	3	4	5
ด้านหลักสูตร					
19. เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน ควรจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะซึ่งแตกต่างไปจากหลักสูตร ปกติ	1	2	3	4	5
*20. หลักสูตรปัจจุบัน เอื้ออำนวยให้เด็กเก่งได้แสดงออก อย่างเต็มที่แล้ว ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	1	2	3	4	5

แนวร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับความคิดเห็น/ ความสนใจ				
21. วิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะความคิดในหลายรูปแบบจะเป็นผลดีกับเด็กเก่ง	1	2	3	4	5
22. ท่านคิดว่าควรมีการประยุกต์เนื้อหาให้กว้างขวาง ละเอียดพิสดารลึกซึ้งกว่าเดิมสำหรับเด็กเก่ง	1	2	3	4	5
*23. ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน ของเด็กปัญญาเลิศ	1	2	3	4	5
24. หลักสูตรควรมีการยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้	1	2	3	4	5
*25. การสนับสนุนการเรียนการสอนที่让孩子เป็นศูนย์กลาง เป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสถานการณ์จริง	1	2	3	4	5
26. หลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันท้าทายให้เด็ก พัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำไปใช้ มากขึ้น	1	2	3	4	5
*27. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นอยู่กับตัวเด็กมากกว่าจัด สภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน	1	2	3	4	5
*28. การ让孩子เก่งสอนเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้ครูขาดความ รับผิดชอบในการเรียนการสอน	1	2	3	4	5
29. หลักสูตรควรเปิดโอกาสที่จะเสริมความรู้ให้แก่เด็กและ เสนอแนะความคิดเห็นด้วยการป้อนปัญหาที่แปลกใหม่ อยู่เสมอ	1	2	3	4	5

แนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับความคิดเห็น/ ความสนใจ				
*30. การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กทำงานค้นคว้าด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะเด็กไม่สามารถรับผิดชอบ	1	2	3	4	5
31. ทักษะพื้นฐานของเด็ก ครูควรสำรวจก่อนที่จะมีการก้าวไปสู่วิทยาใหม่	1	2	3	4	5
*32. การปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นตามความต้องการของผู้เรียนทำได้ยากและนำไปสู่ความล้มเหลวทางวิชาการ	1	2	3	4	5
33. เนื้อหาที่เสนอให้เด็กรวมทั้งงานที่มอบหมายให้เด็กทำควรให้มีการบูรณาการข้อมูลและแนวคิด	1	2	3	4	5
*34. หลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ครูและศิษย์ได้มีส่วนร่วมกันคิดในการเรียนรู้ด้วยกันเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นจริง	1	2	3	4	5
ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ					
35. ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษโดยการลดเวลาเรียนสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษา	1	2	3	4	5
36. ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษด้านเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรให้ลึกซึ้งและเข้มข้น	1	2	3	4	5
*37. การข้ามชั้นเรียนเป็นผลเสียกับเด็กทุกกรณี	1	2	3	4	5

แนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับความคิดเห็น/ ความสนใจ				
*38. ท่านคิดว่าการรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียน ก่อนเกณฑ์เป็นการสร้างปัญหาให้กับโรงเรียน และตัว เด็กเอง	1	2	3	4	5
39. ท่านคิดว่าควรมีการเสริมการเรียนรู้ในเรื่องที่ทันสมัยที่ เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและความสนใจของ เด็กเก่ง	1	2	3	4	5
*40. ครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กเก่งในโรงเรียนควรเป็นครูที่ อาวุโส และมีความรู้สูงเท่านั้น	1	2	3	4	5
41. ท่านคิดว่าควรสอนเด็กปัญญาเลิศแยกจากเด็กปกติ ในบางวิชา	1	2	3	4	5
42. เด็กเก่งควรมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในและ นอกโรงเรียนในด้านที่เขาสนใจเป็นพิเศษ	1	2	3	4	5
43. ท่านคิดว่าควรมีการวางแผนจัดทำโครงการกิจกรรม พิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก	1	2	3	4	5
*44. โปรแกรมแนะแนวมีความสำคัญ และจำเป็นสำหรับ เด็กเก่งน้อยมาก	1	2	3	4	5
45. โรงเรียนควรมีการคัดแยกเด็กเก่งให้ไปเรียนชั้นสูงขึ้น ในบางวิชา	1	2	3	4	5
46. ครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	1	2	3	4	5

แนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับความคิดเห็น/ ความสนใจ
47. เด็กปัญญาเลิศสามารถปรับตัวทางอารมณ์ สังคมได้ดี เมื่อต้องไปเรียนร่วมกับเด็กที่มีอายุน้อยกว่า	1 2 3 4 5
48. ท่านคิดว่าควรแนะนำเนื้อหาล่วงหน้าให้แก่เด็กเก่งจาก ที่มีในหลักสูตร.....	1 2 3 4 5
*49. การเสริมความรู้ไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของเด็ก ที่เรียนเก่งได้	1 2 3 4 5
50. การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็ก เก่ง ควรคำนึงถึงความสมัครใจของครูผู้สอน	1 2 3 4 5

* ข้อความที่เป็นด้านลบ

ตอนที่ 3 ศึกษาข้อเสนอแนะแนว้มน้มนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ค้ำชี้แจง แบบสอบถามตอนน้มน้มนศึกษาถึงข้อเสนอแนะ เกี่ยวก้มนแนว้มน้มนการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อเสนอแนะด้าน บุคลากร

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะด้าน การจัดการงบประมาณ

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (โปรแกรมการศึกษา)

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะด้าน สื่อการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

"ขอขอบคุณความร่วมมือของท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นสมบูรณ์"

ภาคผนวก ง

- คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละข้อ
จำแนกตามตำแหน่ง
- คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละข้อ
จำแนกตามเพศ
- คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละข้อ
จำแนกตามอายุ
- คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละข้อ
จำแนกตามระดับการศึกษา
- คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละข้อ
จำแนกตามประสบการณ์ในการรับราชการครู

ตาราง 16 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวร่วมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
แต่ละข้อ จำนวนตามตำแหน่ง

ข้อที่	แนวร่วมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
		ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กปัญญาเลิศ (Gifted)	4.21	0.69	4.16	0.69
2	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน (Talented)	4.21	0.67	4.14	0.70
3	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนา และส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ สสวท.	4.23	0.71	4.17	0.68
4	ท่านต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมความแตกต่างทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคน	4.45	0.61	4.41	0.67
5	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดที่มีระดับสติปัญญา (I.Q.) เท่ากันจะมีความสามารถ และความสนใจเหมือนกัน	3.63	0.95	3.74	0.99
6	ท่านมีความต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์	4.79	0.45	4.68	0.51

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
		ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	ท่านมีความสนใจที่จะดำเนินการหาแหล่งสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อส่งเสริมเด็กเก่ง	4.22	0.77	4.08	0.80
8	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศคือ หนอนหนังสือมักจะสวมแว่นหนาเตอะ	4.01	0.91	4.06	0.91
9	ท่านมีความสนใจที่จะเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.08	0.95	4.06	0.79
10	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดมักอ่อนแอ และมีสุขภาพไม่ดี	4.29	0.88	4.19	0.94
11	ท่านต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	4.31	0.82	4.36	0.70
12	ท่านคิดว่าการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมเด็กเก่งในโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบจะไม่มีผลต่อการส่งเสริมเด็กเก่งในโรงเรียน	3.58	1.16	3.54	1.35
13	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศมักเห็นแก่ตัว หัวสูง และเข้ากับใครไม่ได้	3.56	1.03	3.66	1.03

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
		ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14	ท่านมีความสนใจต่อการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนของท่าน	4.30	0.74	4.34	0.67
15	ท่านต้องการที่จะเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียนในโรงเรียนของท่าน	4.24	0.77	4.30	0.69
16	ท่านสนใจที่จะทำความเข้าใจกับครู นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนให้เกิดการยอมรับในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	4.18	0.71	4.20	0.69
17	ท่านคิดว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับโรงเรียนของท่าน	3.69	1.00	3.53	1.10
18	ท่านมีความสนใจที่จะทราบแนวนโยบายวิธีดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.27	0.65	4.15	0.76
19	เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านควรจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะซึ่งแตกต่างไปจากหลักสูตรปกติ	3.87	1.02	3.86	0.98

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
		ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20	หลักสูตรปัจจุบัน เอื้ออำนวยให้เด็กเก่งได้แสดงออกอย่างเต็มที่แล้ว ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	3.45	0.92	3.38	1.03
21	วิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะความคิดในหลายรูปแบบจะเป็นผลดีกับเด็กเก่ง	4.39	0.69	4.27	0.86
22	ท่านคิดว่าควรมีการประยุกต์เนื้อหาให้กว้างขวางละเอียดพิสดารลึกซึ้งกว่าเดิมสำหรับเด็กเก่ง	4.05	0.81	4.03	0.88
23	ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนของเด็กปัญญาเลิศ	4.29	0.82	4.26	0.85
24	หลักสูตรควรมีการยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้	4.47	0.68	4.45	0.64
25	การสนับสนุนการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กเป็นศูนย์กลางเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสถานการณ์จริง	3.44	1.03	3.40	0.99
26	หลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันท้าทายให้เด็กพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำไปใช้มากขึ้น	4.34	0.69	4.19	0.79

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
		ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
27	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นอยู่กับตัวเด็กมากกว่า จัดสภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน	3.62	0.91	3.54	0.94
28	การให้เด็กเก่งสอนเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้ครู ขาดความรับผิดชอบในการเรียนการสอน	3.85	0.88	3.72	1.02
29	หลักสูตรควรเปิดโอกาสที่จะ เสริมความรู้ให้แก่ เด็กและ เสนอแนะความคิดเห็นด้วยการบอแนะปัญหา ที่แปลกใหม่อยู่เสมอ	4.22	0.78	4.24	0.72
30	การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กทำงาน ค้นคว้าด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะเด็ก ไม่สามารถรับผิดชอบ	3.68	0.85	3.60	0.93
31	ทักษะพื้นฐานของเด็ก ครูควรสำรวจก่อนที่จะมีการ ก้าวไปสู่บทเรียนใหม่	4.61	0.55	4.55	0.67
32	การปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นตามความต้องการของ ผู้เรียนทำได้ยากและนำไปสู่ความล้มเหลวทาง วิชาการ	3.67	0.95	3.57	0.99

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
		ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
33	เนื้อหาที่เสนอให้เด็กรวมทั้งงานที่มอบหมายให้เด็กทำควรมีให้มีการบูรณาการข้อมูลและแนวคิด	4.21	0.68	4.08	0.76
34	หลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ครูและศิษย์ได้มีส่วนร่วมกันคิดในการเรียนรู้ด้วยกันเป็นไปได้อย่างในสภาพความเป็นจริง	3.42	1.07	3.35	0.98
35	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษโดยการลดเวลาเรียนสำหรับเด็กปัญญาเลิศชั้นในโรงเรียนประถมศึกษา	2.93	1.04	3.03	1.11
36	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษด้านเสริมการเรียนรู้ สำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรหลักซึ่งและเข้มข้น	4.19	0.69	4.01	0.76
37	การข้ามชั้นเรียนเป็นผลเสียกับเด็กทุกกรณี	3.40	0.98	3.39	0.97
38	ท่านคิดว่าการรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียนก่อนเกณฑ์เป็นการสร้างปัญหาให้กับโรงเรียน และตัวเด็กเอง	3.49	0.84	3.55	1.00

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
		ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
39	ท่านคิดว่าควรมีการเสริมการเรียนรู้ในเรื่องที่ทันสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและความสนใจของเด็กเก่ง	4.23	0.76	4.30	0.73
40	ครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กเก่งในโรงเรียนควรเป็นครูที่อาวุโส และมีความรู้สูงเท่านั้น	4.00	0.88	4.09	0.84
41	ท่านคิดว่าควรสอนเด็กปัญญาเลิศแยกจากเด็กปกติในบางวิชา	3.57	1.14	3.59	1.15
42	เด็กเก่งควรมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขาสถาเป็นพิเศษ	4.51	0.67	4.41	0.73
43	ท่านคิดว่าควรมีการวางแผนจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก	4.17	0.77	4.08	0.79
44	โปรแกรมแนะแนวมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กเก่งน้อยมาก	3.90	1.02	3.95	0.97

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
		ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
45	โรงเรียนควรมีการคัดแยกเด็กเก่งเข้าเรียนชั้นสูงขึ้นในบางวิชา	3.00	1.00	2.95	1.08
46	ครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.38	0.71	4.33	0.65
47	เด็กปัญญาเลิศสามารถปรับตัวทางอารมณ์ สังคม ได้ดีเมื่อต้องไปเรียนร่วมกับเด็กที่มีอายุมากกว่า	3.28	0.89	2.97	0.88
48	ท่านคิดว่าควรแนะนำเนื้อหาล่วงหน้าให้แก่เด็กเก่งจากที่มีในหลักสูตร	3.57	0.97	3.57	0.88
49	การเสริมความรู้ไม่สามารช่วยพัฒนาการเรียนของเด็กที่เรียนเก่งได้	4.17	0.84	4.20	0.84
50	การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็กเก่ง ควรคำนึงถึงความสะดวกของครูผู้สอน	3.78	1.05	3.91	1.06

ตาราง 17 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวรั้นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
แต่ละข้อ จำแนกตามเพศ

ข้อที่	แนวรั้นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
		ชาย		หญิง	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กปัญญาเลิศ (Gifted)	4.16	0.73	4.21	0.63
2	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน (Talented)	4.15	0.71	4.20	0.65
3	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนา และส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ สสวท.	4.15	0.73	4.26	0.65
4	ท่านต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมความแตกต่างทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคน	4.42	0.64	4.44	0.64
5	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดที่มีระดับสติปัญญา (I.Q.) เท่ากันจะมีความสามารถ และความสนใจเหมือนกัน	3.62	0.90	3.76	1.04
6	ท่านมีความต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์	4.75	0.47	4.71	0.50

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
		ชาย		หญิง	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	ท่านมีความสนใจที่จะดำเนินการหาแหล่งสนับสนุน ด้านงบประมาณเพื่อส่งเสริมเด็กเก่ง	4.20	0.77	4.09	0.80
8	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศคือ หนอนหนังสือมักจะ สวมแว่นหนาเตอะ	3.99	0.94	4.09	0.87
9	ท่านมีความสนใจที่จะเข้ารับการอบรมความรู้ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.04	0.93	4.11	0.79
10	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดมักอ่อนแอ และมีสุขภาพไม่ดี	4.19	0.95	4.30	0.85
11	ท่านต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องใน โรงเรียนได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการ ส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	4.30	0.81	4.38	0.70
12	ท่านคิดว่าการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริม เด็กเก่งในโรงเรียนให้ผู้บริหารทราบจะไม่มีผล ต่อการส่งเสริมเด็กเก่งในโรงเรียน	3.39	1.26	3.77	1.23
13	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศมักเห็นแก่ตัว หัวสูง และ เข้ากับใครไม่ได้	3.61	1.02	3.62	1.05

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	แนวร่วมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
		หญิง		ชาย	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14	ท่านมีความสนใจต่อการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนของท่าน	4.33	0.69	4.32	0.72
15	ท่านต้องการที่จะเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียนในโรงเรียนของท่าน	4.22	0.74	4.33	0.70
16	ท่านสนใจที่จะทำความเข้าใจกับครู นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนให้เกิดการยอมรับในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	4.16	0.68	4.23	0.71
17	ท่านคิดว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับโรงเรียนของท่าน	3.52	1.06	3.72	1.03
18	ท่านมีความสนใจที่จะทราบแนวนโยบายวิธีดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.18	0.75	4.25	0.66
19	เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านควรจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะซึ่งแตกต่างไปจากหลักสูตรปกติ	3.92	0.95	3.80	1.06

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
		หญิง		ชาย	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20	หลักสูตรปัจจุบัน เอื้ออำนวยให้เด็กเก่งได้แสดงออกอย่างเต็มที่แล้ว ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	3.43	0.95	3.40	1.00
21	วิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะความคิดในหลายรูปแบบจะเป็นผลดีกับเด็กเก่ง	4.26	0.86	4.42	0.68
22	ท่านคิดว่าควรมีการประยุกต์เนื้อหาให้กว้างขวางละเอียดพิสดารลึกซึ้งกว่าเดิมสำหรับเด็กเก่ง	4.12	0.69	3.95	0.99
23	ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนของเด็กปัญญาเลิศ	4.29	0.80	4.26	0.87
24	หลักสูตรควรมีการยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้	4.48	0.68	4.43	0.64
25	การสนับสนุนการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กเป็นศูนย์กลางเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสถานการณ์จริง	3.39	1.02	3.46	1.00
26	หลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันท้าทายให้เด็กพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำไปใช้มากขึ้น	4.31	0.75	4.21	0.74

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
		หญิง		ชาย	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
27	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นอยู่กับตัวเด็กมากกว่า จัดสภาพการเรียนรู้การสอนของโรงเรียน	3.49	0.92	3.69	0.92
28	การให้เด็กเก่งสอนเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้ครู ขาดความรับผิดชอบในการเรียนการสอน	3.70	0.97	3.89	0.92
29	หลักสูตรควรเปิดโอกาสที่จะเสริมความรู้ให้แก่ เด็กและเสนอแนะความคิดเห็นด้วยการบอปัญหา ที่แปลกใหม่อยู่เสมอ	4.25	0.78	4.20	0.71
30	การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กทำงาน ค้นคว้าด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะเด็ก ไม่สามารถรับผิดชอบ	3.64	0.88	3.65	0.91
31	ทักษะพื้นฐานของเด็ก ครูควรสำรวจก่อนที่จะมีการ ก้าวไปสู่บทเรียนใหม่	4.60	0.56	4.56	0.68
32	การปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นตามความต้องการของ ผู้เรียนทำได้ยากและนำไปสู่ความล้มเหลวทาง วิชาการ	3.62	0.99	3.62	0.94

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มนำการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
		ชาย		หญิง	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
33	เนื้อหาที่เสนอให้เด็กรวมทั้งงานที่มอบหมายให้เด็กทำควรมีให้มีการบูรณาการข้อมูลและแนวคิด	4.20	0.68	4.08	0.77
34	หลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ครูและศิษย์ได้มีส่วนร่วมกันคิดในการเรียนรู้ด้วยกันเป็นไปด้วยกันในสภาพความเป็นจริง	3.32	1.05	3.47	0.99
35	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษโดยการลดเวลาเรียนสำหรับเด็กปัญญาเลิศชั้นในโรงเรียนประถมศึกษา	3.10	1.06	2.83	1.09
36	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษด้านเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรให้ลึกซึ้งและเข้มข้น	4.17	0.72	4.02	0.73
37	การข้ามชั้นเรียนเป็นผลเสียกับเด็กทุกกรณี	3.31	1.05	3.50	0.87
38	ท่านคิดว่าการรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียนก่อนเกณฑ์เป็นการสร้างปัญหาให้กับโรงเรียน และตัวเด็กเอง	3.55	0.94	3.48	0.90

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
		ชาย		หญิง	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
39	ท่านคิดว่าควรมีการเสริมการเรียนรู้ในเรื่องที่ทันสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและความสนใจของเด็กเก่ง	4.30	0.74	4.23	0.75
40	ครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กเก่งในโรงเรียนควรเป็นครูที่อาวุโส และมีความรู้สูงเท่านั้น	3.92	0.94	4.20	0.72
41	ท่านคิดว่าควรสอนเด็กปัญญาเลิศแยกจากเด็กปกติในบางวิชา	3.60	1.19	3.56	1.08
42	เด็กเก่งควรมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขาสงใจเป็นพิเศษ	4.47	0.75	4.45	0.65
43	ท่านคิดว่าควรมีการวางแผนจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก	4.23	0.70	4.00	0.85
44	โปรแกรมแนะแนวมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กเก่งน้อยมาก	3.93	1.01	3.92	0.98

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	แนวเ้าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
		ชาย		หญิง	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
45	โรงเรียนควรมีการคัดแยกเด็กเก่งให้ไปเรียน ชั้นสูงขึ้นในบางวิชา	3.01	1.05	2.92	1.03
46	ครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียน อื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.36	0.69	4.35	0.68
47	เด็กปัญญาเลิศสามารถปรับตัวทางอารมณ์ สังคม ได้ดีเมื่อต้องไปเรียนร่วมกับเด็กที่มีอายุนมากกว่า	3.22	0.90	3.02	0.89
48	ท่านคิดว่าควรแนะนำเนื้อหาล่วงหน้าให้แก่เด็ก เก่งจากที่มีในหลักสูตร	3.63	0.91	3.50	0.93
49	การเสริมความรู้ไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียน ของเด็กที่เรียนเก่งได้	4.09	0.89	4.30	0.76
50	การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือประจำกลุ่ม สำหรับเด็กเก่ง ควรคำนึงถึงความสมัครใจของ ครูผู้สอน	3.81	1.05	3.87	1.06

ตาราง 18 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวระแนงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละข้อ
จำแนกตามอายุ

ข้อที่	แนวระแนงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
		ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		สูงกว่า 40 ปี ขึ้นไป	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็ก ปัญญาเลิศ (Gifted)	3.00	0.00	4.23	0.70	4.17	0.68
2	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กที่มี ความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน (Talented)	4.50	0.71	4.29	0.69	4.13	0.68
3	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนา และ ส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของ สสวท.	5.00	0.00	4.23	0.68	4.18	0.70
4	ท่านต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมความแตกต่าง ทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคน	4.50	0.71	4.42	0.68	4.43	0.62
5	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดที่มีระดับสติปัญญา (I.Q.) เท่ากันจะมีความสามารถ และความสนใจ เหมือนกัน	4.50	0.71	3.76	0.95	3.64	0.97
6	ท่านมีความต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีความคิด สร้างสรรค์	5.00	0.00	4.73	0.74	4.73	0.49

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
		ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		สูงกว่า 40 ปี ขึ้นไป	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	ท่านมีความสนใจที่จะดำเนินการหาแหล่ง สนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อส่งเสริมเด็กเก่ง	4.00	1.41	4.20	0.77	4.13	0.79
8	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศคือ คนอนหนึ่งส้อมักจะ สวมแว่นหนาๆ	5.00	0.00	4.20	0.83	3.96	0.93
9	ท่านมีความสนใจที่จะเข้ารับการอบรมความรู้ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	3.00	0.00	4.13	0.79	4.06	0.89
10	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดมักอ่อนแอ และมีสุขภาพไม่ดี	5.00	0.00	4.17	0.97	4.26	0.88
11	ท่านต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องใน โรงเรียนได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการ ส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	3.50	0.71	4.36	0.72	4.33	0.78
12	ท่านคิดว่าการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริม เด็กเก่งในโรงเรียนให้ผู้บริหารทราบจะไม่มีผล ต่อการส่งเสริมเด็กเก่งในโรงเรียน	4.00	0.00	3.63	1.28	3.53	1.26
13	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศมักเห็นแก่ตัว หัวสูง และ เข้ากับใครไม่ได้	4.50	0.71	3.76	0.96	3.54	1.05

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
		ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		สูงกว่า 40 ปี ขึ้นไป	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14	ท่านมีความสนใจต่อการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนของท่าน	4.00	1.41	4.42	0.68	4.29	0.71
15	ท่านต้องการที่จะเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียนในโรงเรียนของท่าน	4.00	1.41	4.36	0.65	4.23	0.75
16	ท่านสนใจที่จะหาความเข้าใจกับครู นักเรียน และบุคลากรในโรงเรียนให้เกิดการยอมรับในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	4.00	1.41	4.21	0.66	4.17	0.71
17	ท่านคิดว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับโรงเรียนของท่าน	4.00	1.41	3.58	1.08	3.61	1.04
18	ท่านมีความสนใจที่จะทราบแนวนโยบายวิธีดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	2.50	2.12	4.20	0.71	4.23	0.68
19	เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านควรจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะซึ่งแตกต่างไปจากหลักสูตรปกติ	5.00	0.00	3.87	1.02	3.85	0.99

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
		ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		สูงกว่า 40 ปี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20	หลักสูตรปัจจุบัน เอื้ออำนวยให้เด็กเก่งได้แสดงออกอย่างเต็มที่แล้ว ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	3.00	0.00	3.33	1.05	3.45	0.95
21	วิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เรียนรู้เพื่อฝึกทักษะความคิดในหลายรูปแบบจะเป็นผลดีกับเด็กเก่ง	4.00	1.41	4.42	0.75	4.30	0.79
22	ท่านคิดว่าควรมีการประยุกต์เนื้อหาให้กว้างขวางละเอียดพิสดารลึกซึ้งกว่าเดิมสำหรับเด็กเก่ง	4.50	0.71	4.12	0.84	4.01	0.84
23	ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนของเด็กปัญญาเลิศ	5.00	0.00	4.38	0.83	4.23	0.83
34	หลักสูตรควรมีการยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้	5.00	0.00	4.52	0.61	4.42	0.68
25	การสนับสนุนการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กเป็นศูนย์กลางเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสถานการณ์จริง	4.00	1.41	3.56	0.95	3.36	1.03
26	หลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันท้าทายให้เด็กพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำไปใช้มากขึ้น	4.50	0.71	4.22	0.81	4.28	0.72

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
		ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		สูงกว่า 40 ปี ขึ้นไป	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
27	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นอยู่กับตัวเด็กมากกว่า จัดสภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน	4.50	0.71	3.63	0.90	3.55	0.93
28	การให้เด็กเก่งสอนเพื่อนชั้นเรียน ทำให้ครูขาด ความรับผิดชอบในการเรียนการสอน	5.00	0.00	3.86	0.97	3.75	0.94
29	หลักสูตรควรเปิดโอกาสที่จะเสริมความรู้ให้แก่ เด็กและเสนอแนะความคิดเห็นด้วยการบอกรับฟัง ที่แปลกใหม่อยู่เสมอ	5.00	0.00	4.21	0.73	4.23	0.75
30	การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กทำงาน ค้นคว้าด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะเด็ก ไม่สามารถรับผิดชอบ	3.50	2.12	3.71	0.87	3.61	0.89
31	ทักษะพื้นฐานของเด็ก ครูควรสำรวจก่อนที่จะมี การก้าวไปสู่บทเรียนใหม่	4.50	0.71	4.55	0.63	4.59	0.61
32	การปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นตามความต้องการของ ผู้เรียนทำได้ยากและนำไปสู่ความล้มเหลวทาง วิชาการ	4.00	1.41	3.70	0.94	3.58	0.89

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
		ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		สูงกว่า 40 ปี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
33	เนื้อหาที่เสนอให้เด็กรวมทั้งงานที่มอบหมายให้เด็กทำ ควรให้มีการบูรณาการข้อมูลและแนวคิด	4.50	0.71	4.17	0.74	4.13	0.72
34	หลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ครูและศิษย์ได้มีส่วนร่วม กันคิดในการเรียนรู้ด้วยกันเป็นไปด้วยความสภาพ ความเป็นจริง	3.00	0.00	3.30	1.03	3.42	1.03
35	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษโดยการลด เวลาเรียนสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นในโรงเรียน ประถมศึกษา	4.00	1.41	2.98	1.15	2.97	1.05
36	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษด้านเสริม การเรียนรู้สำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรให้ ลึกซึ้งและเข้มข้น	4.50	0.71	4.02	0.71	4.13	0.74
37	การข้ามชั้นเรียนเป็นผลเสียกับเด็กเก่งทุกกรณี	3.00	0.00	3.32	1.04	3.42	0.95
38	ท่านคิดว่าการรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนใน โรงเรียนก่อนเกณฑ์เป็นการสร้างปัญหาให้กับ โรงเรียนและตัวเด็กเอง	4.50	0.71	3.43	0.99	3.54	0.89

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
		ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		สูงกว่า 40 ปี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
39	ท่านคิดว่าควรมีการเสริมการเรียนรู้เรื่องที่ทันสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและความสนใจของเด็กเก่ง	4.50	0.71	4.25	0.74	4.27	0.75
40	ครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กเก่งในโรงเรียนควรเป็นครูที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและความสนใจของเด็กเก่ง	4.50	0.71	4.10	0.83	4.02	0.87
41	ท่านคิดว่าควรสอนเด็กปัญญาเลิศแยกจากเด็กปกติในบางวิชา	4.50	0.71	3.64	0.99	3.55	1.20
42	เด็กเก่งควรมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนด้านที่เขาสนใจเป็นพิเศษ	4.50	0.71	4.48	0.65	4.45	0.72
43	ท่านคิดว่าควรมีการวางแผนจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก	4.50	0.71	4.05	0.79	4.16	0.77
44	โปรแกรมแนะแนวมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กเก่งน้อยมาก	4.00	1.41	4.07	0.92	3.86	1.02

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
		ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		สูงกว่า 40 ปี ขึ้นไป	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
45	โรงเรียนควรมีการคัดแยกเด็กเก่งให้ไปเรียน ชั้นสูงขึ้นในบางวิชา	2.00	1.41	3.07	1.00	2.94	1.05
46	ครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียน อื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.00	1.41	4.32	0.66	4.37	0.69
47	เด็กปัญญาเลิศสามารถปรับตัวทางอารมณ์ สังคม ได้ดีเมื่อต้องไปเรียนร่วมกับเด็กที่มีอายุน้อยกว่า	3.50	0.71	3.08	0.91	3.14	0.90
48	ท่านคิดว่าควรแนะนำเนื้อหาล่วงหน้าให้แก่เด็ก จากที่มีในหลักสูตร	4.00	1.41	3.63	0.85	3.54	0.95
49	การเสริมความรู้ไม่สามารช่วยพัฒนาการเรียน ของเด็กที่เรียนเก่งได้	4.50	0.71	4.21	0.88	4.17	0.83
50	การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือประจำกลุ่ม สำหรับเด็กเก่ง ควรคำนึงความสมัครใจของครู ผู้สอน	2.00	1.41	3.98	1.05	3.80	1.04

ตาราง 19 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละข้อ
จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา					
		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กปัญญาเลิศ (Gifted)	4.00	0.82	4.18	0.72	4.20	0.58
2	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน (Talented)	4.25	0.96	4.16	0.69	4.22	0.66
3	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนา และส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ สสวท.	3.75	0.96	4.17	0.69	4.33	0.70
4	ท่านต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมความแตกต่างทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคน	5.00	0.00	4.38	0.65	4.55	0.58
5	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดที่มีระดับสติปัญญา (I.Q.) เท่ากันจะมีความสามารถ และความสนใจเหมือนกัน	4.50	0.58	3.69	0.95	3.59	1.00
6	ท่านมีความต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์	4.75	0.50	4.71	0.51	4.83	0.38

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา					
		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	ท่านมีความสนใจที่จะดำเนินการหาแหล่งสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อส่งเสริมเด็กเก่ง	4.00	0.82	4.15	0.78	4.16	0.79
8	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศคือ หนอนหนังสือมักจะสวมแว่นหนาๆ	4.25	0.96	4.06	0.90	3.96	0.96
9	ท่านมีความสนใจที่จะเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.25	0.96	4.01	0.89	4.26	0.78
10	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดมักอ่อนแอ และมีสุขภาพไม่ดี	4.50	1.00	4.23	0.91	4.24	0.89
11	ท่านต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	4.50	0.58	4.34	0.79	4.31	0.70
12	ท่านคิดว่าการประชุมสัมพันธ์โครงการส่งเสริมเด็กเก่งในโรงเรียนให้ผู้บริหารทราบจะไม่มีผลต่อการส่งเสริมเด็กเก่งในโรงเรียน	3.50	1.73	3.51	1.30	3.74	1.07
13	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศมักเห็นแก่ตัว หัวสูง และเข้ากับใครไม่ได้	4.00	1.15	3.59	1.03	3.65	1.04

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา					
		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14	ท่านมีความสนใจต่อการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนของท่าน	4.25	0.50	4.32	0.74	4.33	0.59
15	ท่านต้องการที่จะเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียนในโรงเรียนของท่าน	4.50	0.58	4.24	0.76	4.36	0.62
16	ท่านสนใจที่จะทำความเข้าใจกับครู นักเรียน และบุคลากรในโรงเรียนให้เกิดการยอมรับในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	4.00	0.82	4.19	0.72	4.19	0.60
17	ท่านคิดว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับโรงเรียนของท่าน	4.50	1.00	3.60	1.07	3.58	0.99
18	ท่านมีความสนใจที่จะทราบแนวนโยบายวิธีดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.50	0.58	4.18	0.70	4.27	0.75
19	เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านควรจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะซึ่งแตกต่างไปจากหลักสูตรปกติ	4.00	1.15	3.86	0.98	3.88	1.06

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	แนวเน้นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา					
		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20	หลักสูตรปัจจุบัน เอื้ออำนวยให้เด็กเก่งได้แสดงออกอย่างเต็มที่แล้ว ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	4.25	0.96	3.45	0.96	3.25	0.99
21	วิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะความคิดในหลายรูปแบบจะเป็นผลดีกับเด็กเก่ง	3.50	1.73	4.30	0.80	4.49	0.58
22	ท่านคิดว่าควรมีการประยุกต์เนื้อหาให้กว้างขวางละเอียดพิสดารลึกซึ้งกว่าเดิมสำหรับเด็กเก่ง	4.00	0.82	4.05	0.83	4.01	0.88
23	ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนของเด็กปัญญาเลิศ	4.50	0.58	4.28	0.84	4.26	0.82
24	หลักสูตรควรมีการยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้	4.25	0.96	4.44	0.67	4.52	0.63
25	การสนับสนุนการเรียนการสอนที่ให้เด็กเป็นศูนย์กลาง เป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสถานการณ์จริง	4.00	0.82	3.40	1.00	3.45	1.02
26	หลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันท้าทายให้เด็กพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำไปใช้มากขึ้น	3.50	1.73	4.23	0.75	4.42	0.60

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา					
		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
27	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นอยู่กับตัวเด็กมากกว่า จัดสภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน	3.75	0.96	3.57	0.95	3.61	0.84
28	การให้เด็กเก่งสอนเพื่อนในชั้นเรียนทำให้ครูขาด ความรับผิดชอบในการเรียนการสอน	4.50	0.58	3.78	0.95	3.78	0.97
29	หลักสูตรควรเปิดโอกาสที่จะเสริมความรู้ให้แก่ เด็กและเสนอแนะความคิดเห็นด้วยการบอปปัญหา ที่แปลกใหม่อยู่เสมอ	4.50	0.58	4.23	0.78	4.23	0.64
30	การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กทำงาน ค้นคว้าด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะเด็ก ไม่สามารถรับผิดชอบ	4.25	0.96	3.60	0.88	3.74	0.90
31	ทักษะพื้นฐานของเด็ก ครูควรสำรวจก่อนที่จะมี การก้าวไปสู่บทเรียนใหม่	4.75	0.50	4.57	0.62	4.59	0.63
32	การปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นตามความต้องการของ ผู้เรียนทำได้ยากและนำไปสู่ความล้มเหลวทาง วิชาการ	4.50	1.00	3.65	0.91	3.46	1.10

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา					
		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
33	เนื้อหาที่เสนอให้เด็กรวมทั้งงานที่มอบหมายให้เด็กทำ ควรให้มีการบูรณาการข้อมูลและแนวคิด	4.00	1.15	4.13	0.75	4.19	0.60
34	หลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ครูและศิษย์ได้มีส่วนร่วมกันคิดในการเรียนรู้ด้วยกันเป็นไปได้อย่างในสภาพความเป็นจริง	4.25	0.96	3.33	1.01	3.51	1.02
35	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษโดยการลดเวลาเรียนสำหรับเด็กปัญญาเลิศชั้นในโรงเรียนประถมศึกษา	2.25	0.96	2.99	1.12	3.00	0.95
36	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษด้านเสริมการเรียนสำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรให้ลึกซึ้งและเข้มข้น	4.50	1.00	4.12	0.75	4.01	0.65
37	การข้ามชั้นเรียนเป็นผลเสียกับเด็กเก่งทุกกรณี	4.00	1.15	3.35	0.99	3.51	0.90
38	ท่านคิดว่าการรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียนก่อนเกณฑ์เป็นการสร้างปัญหาให้กับโรงเรียนและตัวเด็กเอง	3.75	1.50	3.53	0.91	3.45	0.95

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา					
		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
39	ท่านคิดว่าควรมีการเสริมการเรียนรู้ในเรื่องที่ทันสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและความสนใจของเด็กเก่ง	4.50	0.58	4.24	0.78	4.33	0.63
40	ครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กเก่งในโรงเรียนควรเป็นครูที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและความสนใจของเด็กเก่ง	4.50	0.58	4.03	0.89	4.05	0.74
41	ท่านคิดว่าควรสอนเด็กปัญญาเลิศแยกจากเด็กปกติในบางวิชา	4.25	0.96	3.50	1.18	3.79	0.99
42	เด็กเก่งควรมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขาสนใจเป็นพิเศษ	4.75	0.50	4.47	0.73	4.40	0.60
43	ท่านคิดว่าควรมีการวางแผนจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก	4.25	0.96	4.12	0.80	4.13	0.68
44	โปรแกรมแนะแนวมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กเก่งน้อยมาก	4.75	0.50	3.90	1.02	3.96	0.89

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา					
		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
45	โรงเรียนควรมีการคัดแยกเด็กเก่งให้ไปเรียนชั้นสูงขึ้นไปในบางวิชา	2.50	1.29	2.99	1.07	2.94	0.91
46	ครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.25	0.50	4.39	0.67	4.26	0.70
47	เด็กปัญญาเลิศสามารถปรับตัวทางอารมณ์ สังคม ได้ดีเมื่อต้องไปเรียนร่วมกับเด็กที่มีอายุมากกว่า	2.75	1.26	3.13	0.91	3.14	0.83
48	ท่านคิดว่าควรแนะนำเนื้อหาล่วงหน้าให้แก่เด็กจากที่มีในหลักสูตร	2.75	1.71	3.55	0.92	3.68	0.88
49	การเสริมความรู้ไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของเด็กที่เรียนเก่งได้	4.25	0.96	4.16	0.85	4.27	0.78
50	การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็กเก่ง ควรคำนึงความสมัครใจของครูผู้สอน	4.25	0.96	3.87	1.06	3.72	1.04

ตาราง 20 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแต่ละข้อ
จำแนกตามประสบการณ์ในการรับราชการครู

ข้อที่	แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ประสบการณ์ในการรับราชการครู					
		ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		สูงกว่า 10 ปี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กปัญญาเลิศ (Gifted)	4.00	1.00	4.14	0.72	4.19	0.68
2	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับความหมายของเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน (Talented)	4.67	0.58	4.22	0.72	4.16	0.68
3	ท่านมีความสนใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนา และส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ สสวท.	4.33	0.58	4.28	0.74	4.19	0.69
4	ท่านต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมความแตกต่างทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคน	4.00	1.00	4.33	0.68	4.45	0.63
5	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดที่มีระดับสติปัญญา (I.Q.) เท่ากันจะมีความสามารถ และความสนใจเหมือนกัน	3.00	1.73	3.94	3.94	3.65	0.97
6	ท่านมีความต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์	4.33	0.58	4.67	0.53	4.75	0.48

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ประสบการณ์ในการรับราชการครู					
		ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		สูงกว่า 10 ปี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	ท่านมีความสนใจที่จะดำเนินการหาแหล่งสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อส่งเสริมเด็กเก่ง	4.33	1.15	4.08	0.84	4.16	0.77
8	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศคือ หนอนหนังสือมักจะสวมแว่นหนาเสมอ	4.67	0.58	4.42	0.77	4.98	0.92
9	ท่านมีความสนใจที่จะเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	3.67	1.53	4.06	0.89	4.08	0.86
10	ท่านคิดว่าเด็กฉลาดมักอ่อนแอ และมีสุขภาพไม่ดี	4.67	0.58	4.33	0.93	4.22	0.91
11	ท่านต้องการที่จะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	3.67	1.53	4.36	0.72	4.34	0.76
12	ท่านคิดว่าการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมเด็กเก่งในโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบจะไม่มีผลต่อการส่งเสริมเด็กเก่งในโรงเรียน	4.00	1.00	4.08	1.18	3.48	1.26
13	ท่านคิดว่าเด็กปัญญาเลิศมักเห็นแก่ตัว หัวสูง และเข้ากับใครไม่ได้	4.00	1.00	3.72	0.84	3.59	1.06

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ประสบการณ์ในการรับราชการครู					
		ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		สูงกว่า 10 ปี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14	ท่านมีความสนใจต่อการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนของท่าน	4.33	1.15	4.30	0.82	4.32	0.68
15	ท่านต้องการที่จะเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียนในโรงเรียนของท่าน	4.33	1.15	4.36	0.72	4.26	0.73
16	ท่านสนใจที่จะทำความเข้าใจกับครู นักเรียน และบุคลากรในโรงเรียนให้เกิดการยอมรับในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ	4.33	1.15	4.22	0.72	4.18	0.69
17	ท่านคิดว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับโรงเรียนของท่าน	3.33	1.53	3.67	1.12	3.60	1.04
18	ท่านมีความสนใจที่จะทราบแนวนโยบายวิธีดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.33	1.15	4.14	0.83	4.22	0.69
19	เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านควรจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะซึ่งแตกต่างไปจากหลักสูตรปกติ	4.00	1.00	3.75	1.20	3.88	0.97

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ประสบการณ์ในการรับราชการครู					
		ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		สูงกว่า 10 ปี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20	หลักสูตรปัจจุบัน เอื้ออำนวยให้เด็กเก่งได้แสดงออกอย่างเต็มที่แล้ว ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	4.00	0.00	3.25	1.00	3.43	0.98
21	วิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะความคิดในหลายรูปแบบจะเป็นผลดีกับเด็กเก่ง	4.00	1.00	4.33	0.72	4.34	0.79
22	ท่านคิดว่าควรมีการประยุกต์เนื้อหาให้กว้างขวางละเอียดพิสดารลึกซึ้งกว่าเดิมสำหรับเด็กเก่ง	4.00	1.00	4.06	0.92	4.04	0.83
23	ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนของเด็กปัญญาเลิศ	4.00	1.00	4.47	0.65	4.25	0.85
24	หลักสูตรควรมีการยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้	4.33	0.58	4.39	0.64	4.47	0.67
25	การสนับสนุนการเรียนรู้การสอนที่ทำให้เด็กเป็นศูนย์กลางเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสถานการณ์จริง	3.67	0.58	3.22	1.07	3.44	1.00
26	หลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันท้าทายให้เด็กพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำไปใช้มากขึ้น	4.67	0.58	4.33	0.68	4.25	0.75

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ประสบการณ์ในการรับราชการครู					
		ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		สูงกว่า 10 ปีขึ้นไป	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
27	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นอยู่กับตัวเด็กมากกว่าจัดสภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน	4.00	1.00	3.61	0.77	3.57	0.94
28	การให้เด็กเก่งสอนเพื่อนชั้นเรียน ทำให้ครูขาดความรับผิดชอบในการเรียนการสอน	3.67	1.53	3.86	0.99	3.78	0.95
29	หลักสูตรควรเปิดโอกาสที่จะเสริมความรู้ให้แก่เด็กและเสนอแนะความคิดเห็นด้วยการบอปัญหาที่แปลกใหม่อยู่เสมอ	4.33	0.58	4.19	0.79	4.24	0.74
30	การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กทำงานค้นคว้าด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะเด็กไม่สามารถรับผิดชอบ	3.67	0.58	3.53	0.97	3.66	0.88
31	ทักษะพื้นฐานของเด็ก ครูควรสำรวจก่อนที่จะมีการก้าวไปสู่บทเรียนใหม่	4.67	0.58	4.44	0.69	4.60	0.60
32	การปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นตามความต้องการของผู้เรียนทำได้ยากและนำไปสู่ความล้มเหลวทางวิชาการ	3.67	0.58	3.58	0.84	3.62	0.99

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	แนวร่วมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ประสบการณ์ในการรับราชการครู					
		ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		สูงกว่า 10 ปี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
33	เนื้อหาที่เสนอให้เด็กรวมทั้งงานที่มอบหมายให้เด็กทำ ควรให้มีการบูรณาการข้อมูลและแนวคิด	4.33	0.58	4.22	0.72	4.13	0.72
34	หลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ครูและศิษย์ได้มีส่วนร่วมกันคิดในการเรียนรู้ด้วยกันเป็นปกติภายในสภาพความเป็นจริง	4.00	1.00	4.28	0.91	3.39	1.04
35	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษโดยการลดเวลาเรียนสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษา	3.33	1.53	3.03	1.16	2.97	1.07
36	ท่านคิดว่าควรมีการจัดโปรแกรมพิเศษด้านเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรให้ลึกซึ้งและเข้มข้น	4.67	0.58	4.08	0.69	4.10	0.74
37	การข้ามชั้นเรียนเป็นผลเสียกับเด็กเก่งทุกกรณี	2.67	1.53	3.47	0.91	3.39	0.98
38	ท่านคิดว่าการรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียนก่อนเกณฑ์เป็นการสร้างปัญหาให้กับโรงเรียนและตัวเด็กเอง	3.00	1.00	3.58	1.05	3.51	0.90

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ประสบการณ์ในการรับราชการครู					
		ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		สูงกว่า 10 ปี ขึ้นไป	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
39	ท่านคิดว่าควรมีการเสริมการเรียนรู้ในเรื่องที่ ทันสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและ ความสนใจของเด็กเก่ง	4.67	0.58	4.36	0.68	4.25	0.75
40	ครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กเก่งในโรงเรียนควรเป็นครู ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถและความ สนใจของเด็กเก่ง	4.67	0.58	4.28	0.74	4.00	0.87
41	ท่านคิดว่าควรสอนเด็กปัญญาเลิศแยกจากเด็กปกติ ในบางวิชา	2.33	1.53	3.36	1.22	3.63	1.12
42	เด็กเก่งควรมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งงานและ นอกโรงเรียนในด้านที่เขาสนใจเป็นพิเศษ	4.67	0.58	4.50	0.61	4.45	0.72
43	ท่านคิดว่าควรมีการวางแผนจัดทำโครงการ กิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของ เด็ก	4.00	1.00	3.97	0.88	4.15	0.76
44	โปรแกรมแนะแนวมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับ เด็กเก่งน้อยมาก	4.33	0.58	4.06	1.07	3.90	0.99

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ประสบการณ์ในการรับราชการครู					
		ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		สูงกว่า 10 ปีขึ้นไป	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
45	โรงเรียนควรมีการคัดแยกเด็กเก่งให้ไปเรียนชั้นสูงขึ้นไปบางวิชา	1.67	0.58	2.83	1.08	3.01	1.03
46	ครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	4.33	1.15	4.33	0.72	4.36	0.68
47	เด็กปัญญาเลิศสามารถปรับตัวทางอารมณ์ สังคมได้ดีเมื่อต้องไปเรียนร่วมกับเด็กที่มีอายุมากกว่า	1.67	0.58	3.08	0.77	3.15	0.90
48	ท่านคิดว่าควรแนะนำเนื้อหาล่วงหน้าให้แก่เด็กจากที่มีในหลักสูตร	3.00	1.00	3.78	0.83	3.55	0.93
49	การเสริมความรู้ไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของเด็กที่เรียนเก่งได้	4.33	0.58	4.36	0.83	4.16	0.84
50	การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็กเก่ง ควรคำนึงความสมัครใจของครูผู้สอน	4.00	1.00	3.86	1.07	3.83	1.06

รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	รายชื่อโรงเรียน
นครปฐม	โรงเรียนวัดพระปฐมเจดีย์ โรงเรียนวัดม่วงตารศ โรงเรียนวัดเกาะวังไทร โรงเรียนวัดไผ่ล้อม โรงเรียนอนุบาลนครปฐม
นนทบุรี	โรงเรียนวัดตันทักใต้ โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ โรงเรียนวัดทางหลวงโพธิ์ทอง
ปทุมธานี	โรงเรียนวัดค้างเรือ โรงเรียนอนุบาลปทุมธานี โรงเรียนวัดบางนางบุญ
สมุทรปราการ	โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม โรงเรียนวัดไตรสามัคคี โรงเรียนวัดด่านสำโรง
สมุทรสาคร	โรงเรียนวัดบางหญ้าแพรก โรงเรียนเอกชัย โรงเรียนวัดบ่อมิเชียรโชติการาม
นราธิวาส	โรงเรียนเมืองนราธิวาส
ปัตตานี	โรงเรียนบ้านสะบารัง โรงเรียนเมืองปัตตานี

จังหวัด	รายชื่อโรงเรียน
ยะลา	โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์
	โรงเรียนสามแยกบ้านเนียง
สตูล	โรงเรียนอนุบาลตลาดพิมาน
ชุมพร	โรงเรียนวัดสุบรรณกมิตร์
นครศรีธรรมราช	โรงเรียนวัดหัวอิฐ
	โรงเรียนวัดมะม่วงตลอด
	โรงเรียนวัดท่าแพ
	โรงเรียนวัดมุขธารา
พัทลุง	โรงเรียนบ้านควนแร่
	โรงเรียนวัดบ้านสวน
	โรงเรียนบ้านท่าแค (วันครู 2500)
	โรงเรียนอนุบาลพัทลุง
สุราษฎร์ธานี	โรงเรียนบ้านโพหวาย
สงขลา	โรงเรียนบ้านน้ำกระจาย
กระบี่	โรงเรียนอูตรกิจ
	โรงเรียนบ้านทุ่ง
ตรัง	โรงเรียนอนุบาลตรัง
	โรงเรียนมิตรภาพที่ 31
พังงา	โรงเรียนอนุบาลพังงา
ภูเก็ต	โรงเรียนพิบูลสวัสดิ์

จังหวัด	รายชื่อโรงเรียน
ระนอง	โรงเรียนระนองพัฒนามิตรภาพที่ 60
กาญจนบุรี	โรงเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม
	โรงเรียนอนุบาลกาญจนบุรี
ประจวบคีรีขันธ์	โรงเรียนสละชีพ
เพชรบุรี	โรงเรียนวัดคอนไก่เตี้ย
ราชบุรี	โรงเรียนวัดเขาวัง
สมุทรสงคราม	โรงเรียนวัดบางจะเกร็ง
	โรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม
	โรงเรียนวัดปากสมุทร
สุพรรณบุรี	โรงเรียนสุพรรณภูมิ
ชัยนาท	โรงเรียนวัดศรีวิชัย
พระนครศรีอยุธยา	โรงเรียนประดูชัย
ลพบุรี	โรงเรียนเมืองใหม่
	โรงเรียนชุมพร
สระบุรี	โรงเรียนศาลาแดง
อ่างทอง	โรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง
สิงห์บุรี	โรงเรียนวัดสังฆราชาวาส
อุทัยธานี	โรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี
กำแพงเพชร	โรงเรียนวัดคูยาง
	โรงเรียนบ้านไตรตรึงษ์
	โรงเรียนบ้านนครชุม

จังหวัด	รายชื่อโรงเรียน
ตาก	โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ โรงเรียนบ้านเด่นวัว
นครสวรรค์	โรงเรียนเขากบ (วิวัฒน์สุขวิทยา)
พิษณุโลก	โรงเรียนอนุบาลพิษณุโลก โรงเรียนวัดศรีวิสุทธิธาราม
พิจิตร	โรงเรียนอนุบาลพิจิตร
อุตรดิตถ์	โรงเรียนอนุบาลอุตรดิตถ์
สุโขทัย	โรงเรียนวัดคุหาสุวรรณ โรงเรียนบ้านเมืองเก่า "ศรีอินทราทิตย์"
เพชรบูรณ์	โรงเรียนบ้านโคก โรงเรียนบ้านนายม โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ โรงเรียนบ้านท่าพล
เชียงใหม่	โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่
ลำพูน	โรงเรียนอนุบาลลำพูน
เชียงราย	โรงเรียนบ้านสันโค้ง โรงเรียนบ้านคู
น่าน	โรงเรียนราชานุบาล
พะเยา	โรงเรียนอนุบาลพะเยา
แพร่	โรงเรียนบ้านถิ่น โรงเรียนเมธังกราวาส

จังหวัด	รายชื่อโรงเรียน
แม่ฮ่องสอน	โรงเรียนอนุบาลแม่ฮ่องสอน
ลำปาง	โรงเรียนบ้านปางสนุก
อุดรธานี	โรงเรียนบ้านหมากแข้ง
	โรงเรียนบ้านหนองบัว
	โรงเรียนบ้านหนองไส
	โรงเรียนบ้านสามพร้าว
	โรงเรียนชุมชนโนนสูง
หนองคาย	โรงเรียนอรุณรังษี
	โรงเรียนธนากรสงเคราะห์
	โรงเรียนชุมชนบ้านประโค
	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 14
เลย	โรงเรียนเมืองเลย
	โรงเรียนเมืองสกลนคร
สกลนคร	โรงเรียนชุมชนคงมะไฟเจริญศิลป์
	โรงเรียนอนุบาลสกลนคร
	โรงเรียนเชิงชุมราษฎร์นุกูล
	โรงเรียนท่าแร่วิทยา
	โรงเรียนชุมชนโนนหอมไผ่ล้อม
	โรงเรียนบ้านอ้อมแก้วราษฎร์วิทย์

จังหวัด	รายชื่อโรงเรียน
ขอนแก่น	โรงเรียนสนามบิน
	โรงเรียนชุมชนบ้านท่าพระ
	โรงเรียนหินลาดวังค้อ
กาฬสินธุ์	โรงเรียนบ้านชุมชนนาจารย์วิทยา
	โรงเรียนชุมชนหนองสอวิทยาคาร
	โรงเรียนอนุบาลกาฬสินธุ์
	โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาลัย
นครพนม	โรงเรียนสุนทรวิจิตร
	โรงเรียนชุมชนนามนวิทยาคาร
	โรงเรียนบ้านดอนแดง
	โรงเรียนอนุบาลนครพนม
ยโสธร	โรงเรียนอนุบาลยโสธร
ร้อยเอ็ด	โรงเรียนเมืองร้อยเอ็ด
	โรงเรียนบ้านขอนแก่น
	โรงเรียนชุมชนบ้านสีแก้ว
อุบลราชธานี	โรงเรียนอุบลวิทยาคม
	โรงเรียนบ้านปากห้วยวังนอง
	โรงเรียนเมืองอุบล (บ้านนาควาย)
	โรงเรียนบ้านท่าบ่อ
มุกดาหาร	โรงเรียนมุกดาลัย
	โรงเรียนเมืองโพน

จังหวัด	รายชื่อโรงเรียน
มหาสารคาม	โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม
ชัยภูมิ	โรงเรียนบ้านหมื่นแป้ว
	โรงเรียนบ้านท่าหินโงม
บุรีรัมย์	โรงเรียนเสนาศรีอนุสรณ์
	โรงเรียนไตรภูมิวิทยา
	โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง
	โรงเรียนชุมชนวัดบ้านโคกวัด
	โรงเรียนชุมชนบ้านหัววัว ฯ
	โรงเรียนอนุบาลบุรีรัมย์
	โรงเรียนห้วยราชวิทยาการ
ศรีสะเกษ	โรงเรียนบ้านต๋นย
	โรงเรียนวัดพระโต
	โรงเรียนบ้านตะคอบ
สุรินทร์	โรงเรียนเมืองสุรินทร์
	โรงเรียนบ้านคอโค
	โรงเรียนบ้านสวาย
	โรงเรียนบ้านนาบัว
	โรงเรียนบ้านแกใหญ่
	โรงเรียนบ้านทัพกระปือ
	โรงเรียนบ้านสำโรงนาดี

จังหวัด	รายชื่อโรงเรียน
นครราชสีมา	โรงเรียนเมืองนครราชสีมา โรงเรียนวัดสระแก้ว โรงเรียนวัดโคกพรมตั้งตรงจิตร 7 โรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ โรงเรียนตำบลโคกกกรวด โรงเรียนบ้านหัวทะเล
ระยอง	โรงเรียนอนุบาลระยอง โรงเรียนวัดเกตตราสุขารมย์
ตราด	โรงเรียนอนุบาลตราด
นครนายก	โรงเรียนวัดวังกระโจม
ปราจีนบุรี	โรงเรียนเมืองปราจีนบุรี
จันทบุรี	โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี
ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนวัดคอนทอง โรงเรียนวัดประตุน้ำท่าไข่
ชลบุรี	โรงเรียนวัดอุทยานที โรงเรียนวัดกลางคอน

จังหวัด	รายชื่อโรงเรียน
กรุงเทพมหานคร	โรงเรียนราชวินิต โรงเรียนวัดโสมนัส โรงเรียนวัดมหาบุศย์ โรงเรียนคาราคาม โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม โรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง
รวม 165 โรงเรียน	

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางชนาทิพย์ วัฒนวงศ์

ที่อยู่ปัจจุบัน 314/310 ถนนรามคำแหง (สุขาภิบาล 3) แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ
กรุงเทพมหานคร 10240

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2515 ระดับมัธยมศึกษา (ม.ศ.3) จากโรงเรียนปัญญพิทยาคาร
จังหวัดฉะเชิงเทรา
- พ.ศ. 2519 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง)
จากวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
- พ.ศ. 2521 การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน จังหวัดชลบุรี
- พ.ศ. 2536 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. 2521 อาจารย์ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
- พ.ศ. 2524 เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2527-ปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร

การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อแนวร่วมการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
ชนาทิพย์ วัฒนวงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
พฤศจิกายน 2536

การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก
ปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
ใน 3 ด้าน คือ 1. ด้านความสนใจ 2. ด้านหลักสูตร 3. ด้านการจัดโปรแกรม
การศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการ
โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 330 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบ
สอบถามมาตราส่วนประมาณค่าแบบเลือกตอบ และแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที
ค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งสามด้าน โดยส่วนรวมและแยกเป็นรายด้านอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก
2. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษา
เด็กปัญญาเลิศที่มีตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการรับราชการครู
แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศไม่แตกต่างกัน
3. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน
ได้แก่
 - 3.1 ด้านบุคลากรคือ ครูควรเป็นผู้มีความรู้ดี ฉลาด มีอุดมการณ์สูง มีความ
รับผิดชอบ เสียสละ มีความเป็นผู้นำ มีความคิดสร้างสรรค์ และเข้าใจเด็กเก่งได้มากที่สุด
 - 3.2 ด้านการจัดการงบประมาณเสนอแนะว่าควรจัดงบประมาณ และบุคลากร
ให้เพียงพออย่างต่อเนื่องเป็นกรณีพิเศษมากที่สุด
 - 3.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสนอแนะว่าควรจัดโปรแกรมพิเศษ
เสริมการเรียนตามความสนใจ และความสามารถของเด็กแต่ละคนมากที่สุด
 - 3.4 ด้านสื่อการเรียนการสอนเสนอแนะควรเป็นสื่อที่ทันสมัย โดยเฉพาะ
เรื่องเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์มากที่สุด

3.5 ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ เสนอแนะว่าควรมีการสัมมนา อบรมความรู้
จากส่วนกลางเพื่อนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องตามจุดมุ่งหมายมากที่สุด

125

A STUDY OF OPINIONS OF ADMINISTRATORS AND DEPARTMENT
HEADS TOWARD THE POSSIBILITY OF PROVIDING
EDUCATIONAL PROGRAMS FOR GIFTED
CHILDREN IN ELEMENTARY LEVEL

AN ABSTRACT

BY

CHANATIP WATNAWONG

Presented in Partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

November 1993

The study intended to investigate the opinions toward the possibility of providing educational programmes for gifted children in the elementary schools under the Office of National Primary Education Commission in 3 aspects : interest, a curriculum and a programmed course.

The subjects consisted of 330 elementary school administrators and department heads. The rating scale questionnaires including the multiple choice and open - ended questions were used. Statistics used for data analyzing were percentage, mean, Standard deviation, t - test and F - test.

Major findings were as follows.

1. The opinions level toward the possibility for providing educational programmes for children in three aspects as a whole and in each aspect were high.

2. The opinions were not significant differences toward the possibility of providing educational programmes for gifted children by positions, sexes, ages, educational level and experiences.

3. Their suggestions were 5 folds:

- 3.1 The teacher should be well knowledgable, smart, high idealistic, sacrificial, leadership, creative and well understand children.

- 3.2 The government should provide continuously an extra budget and personnel to handle this project.

3.3 The school should provide an extra course due to children interest and ability.

3.4 High Technology should be integrated in teaching and learning process such as computer.

3.5 To pass Through the objectives. the teachers should be trained or have a seminar by the central government.